

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
X kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM0610-61-24

Druk nr 656

Warszawa, 11 września 2024 r.

Pan
Szymon Hołownia
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw.

Projekt ma na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

Do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Finansów.

Z poważaniem

Donald Tusk

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw^{1), 2)}

Art. 1. W ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2024 r. poz. 361 i 852) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 3 w ust. 3:
 - a) w pkt 2 w lit. d dodaje się przecinek i dodaje się lit. e w brzmieniu:
„e) korzystających ze zwolnienia, o którym mowa w art. 113b”,
 - b) w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:
„4) podatników korzystających ze zwolnienia, o którym mowa w art. 113a – właściwym organem podatkowym jest Naczelnik Urzędu Skarbowego Łódź-Śródmieście.”;
- 2) użyte w art. 10 w ust. 1 w pkt 2 w lit. c i w pkt 3 w lit. a, w art. 13 w ust. 6, w art. 14 w ust. 2, w art. 109 w ust. 1 i 3, w art. 127 w ust. 3 oraz w art. 145e w ust. 1 w pkt 4 wyrazy „na podstawie art. 113 ust. 1 i 9” zastępuje się wyrazami „na podstawie art. 113 ust. 1 i 9 albo art. 113a ust. 1”;
- 3) w art. 28c w ust. 1 wyrazy „art. 28g ust. 2 i art. 28h–28n” zastępuje się wyrazami „art. 28g ust. 2 i 3 oraz art. 28h–28n”;
- 4) w art. 28g:
 - a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Miejscem świadczenia usług wstępu na imprezy kulturalne, artystyczne, sportowe, naukowe, edukacyjne, rozrywkowe lub podobne, takie jak targi i wystawy,

¹⁾ Niniejsza ustawa:

- 1) wdraża dyrektywę Rady (UE) 2020/285 z dnia 18 lutego 2020 r. zmieniającą dyrektywę 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej w odniesieniu do procedury szczególnej dla małych przedsiębiorstw oraz rozporządzenie (UE) nr 904/2010 w odniesieniu do współpracy administracyjnej i wymiany informacji do celów monitorowania i prawidłowego stosowania procedury szczególnej dla małych przedsiębiorstw (Dz. Urz. UE L 62 z 02.03.2020, str. 13);
- 2) w zakresie swojej regulacji wdraża dyrektywę Rady (UE) 2022/542 z dnia 5 kwietnia 2022 r. w sprawie zmiany dyrektyw 2006/112/WE i (UE) 2020/285 w zakresie stawek podatku od wartości dodanej (Dz. Urz. UE L 107 z 06.04.2022, str. 1).

²⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 13 października 1995 r. o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników, ustawę z dnia 10 września 1999 r. – Kodeks karny skarbowy, ustawę z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej oraz ustawę z dnia 16 czerwca 2023 r. o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw.

oraz usług pomocniczych związanych z usługami wstępu na te imprezy, świadczonych na rzecz podatnika, w przypadku gdy obecność na nich nie jest wirtualna, jest miejsce, w którym te imprezy faktycznie się odbywają.”,

b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. W przypadku gdy usługi, o których mowa w ust. 2, odnoszą się do działalności, która jest transmitowana lub w inny sposób udostępniana wirtualnie, miejscem świadczenia tych usług jest miejsce, w którym podmiot niebędący podatnikiem, na rzecz którego są świadczone te usługi, posiada siedzibę, stałe miejsce zamieszkania lub zwykłe miejsce pobytu.”;

5) w art. 86 w ust. 8 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) dostawy towarów lub świadczenia usług przez podatnika poza terytorium kraju, innych niż te, do których stosuje się zwolnienie, o którym mowa w art. 113b, jeżeli kwoty te mogłyby być odliczone, gdyby czynności te były wykonywane na terytorium kraju, a podatnik posiada dokumenty, z których wynika związek odliczonego podatku z tymi czynnościami;”;

6) w art. 91 ust. 7e otrzymuje brzmienie:

„7e. Podatnik, który skorzysta ze zwolnień, o których mowa w art. 43 ust. 1 pkt 3, art. 113 ust. 1 albo art. 113a ust. 1, może dokonać korekty podatku naliczonego za pozostający okres korekty w deklaracji podatkowej składanej za ostatni okres rozliczeniowy, w którym podatnik był podatnikiem VAT czynnym.”;

7) w art. 96:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Podmioty wymienione w art. 15, u których sprzedaż jest zwolniona od podatku na podstawie art. 113 ust. 1 i 9 lub wykonujące wyłącznie czynności zwolnione od podatku na podstawie art. 43 ust. 1 lub przepisów wydanych na podstawie art. 82 ust. 3:

- 1) mogą złożyć zgłoszenie rejestracyjne;
- 2) są obowiązane złożyć zgłoszenie rejestracyjne przed złożeniem powiadomienia, o którym mowa w art. 113b ust. 2 – w przypadku gdy zamierzają skorzystać ze zwolnienia, o którym mowa w art. 113b, i dotychczas nie zostały zarejestrowane jako „podatnik VAT zwolniony”.”,

b) po ust. 3b dodaje się ust. 3c w brzmieniu:

„3c. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do podatnika, o którym mowa w art. 113a ust. 1.”,

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Naczelnik urzędu skarbowego, po weryfikacji danych podanych w zgłoszeniu rejestracyjnym, rejestruje podatnika jako:

- 1) „podatnika VAT czynnego”,
- 2) „podatnika VAT zwolnionego” – w przypadku podatników, o których mowa w:
 - a) ust. 3,
 - b) art. 113a ust. 1, jeżeli złożyli zawiadomienie w celu rejestracji jako podatnik VAT UE

– i na jego wniosek potwierdza to zarejestrowanie.”,

d) po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

„5a. Jeżeli podatnik utraci prawo do zwolnienia od podatku, o którym mowa w art. 113a ust. 1, lub zrezygnuje z tego zwolnienia, jest obowiązany do złożenia zgłoszenia rejestracyjnego:

- 1) przed dniem, w którym traci prawo do tego zwolnienia – w przypadku utraty tego prawa,
- 2) przed początkiem miesiąca, od którego rezygnacja ze zwolnienia jest skuteczna zgodnie z art. 113a ust. 6 – w przypadku kontynuowania wykonywania czynności określonych w art. 5

– przy czym przepis ust. 4 stosuje się odpowiednio.”,

e) po ust. 7bb dodaje się ust. 7bc w brzmieniu:

„7bc. Naczelnik urzędu skarbowego wykreśla z urzędu podatnika, o którym mowa w art. 113a ust. 1, z rejestru jako podatnika VAT czynnego po uzyskaniu informacji o zidentyfikowaniu go za pomocą indywidualnego numeru identyfikacyjnego, o którym mowa w art. 113a ust. 2 pkt 2, i zawiadamia go o tym wykreśleniu. W przypadku gdy podatnik ten podlegał zarejestrowaniu jako podatnik VAT UE, naczelnik urzędu skarbowego pozostawia go w rejestrze, nadając mu status „podatnika VAT zwolnionego”. Przepisu ust. 12 nie stosuje się.”;

8) w art. 96b w ust. 3 po pkt 12 dodaje się pkt 12a w brzmieniu:

„12a) podstawę prawną zwolnienia – w przypadku podatników, o których mowa w art. 113a ust. 1, zarejestrowanych jako podatnicy VAT UE;”;

- 9) w art. 99 w ust. 7 we wprowadzeniu do wyliczenia po wyrazach „na podstawie art. 113” dodaje się wyrazy „albo art. 113a”;
- 10) w art. 106b w ust. 2 po wyrazach „na podstawie art. 43 ust. 1, art. 113 ust. 1 i 9” dodaje się wyrazy „, art. 113a ust. 1”;
- 11) w art. 106e w ust. 1:
 - a) w pkt 4 po wyrazach „z zastrzeżeniem pkt 24 lit. a” dodaje się wyrazy „oraz pkt 25”;
 - b) w pkt 19 po wyrazach „na podstawie art. 43 ust. 1, art. 113 ust. 1 i 9” dodaje się wyrazy „, art. 113a ust. 1”;
 - c) w pkt 24 w lit. b kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 25 w brzmieniu:
„25) w przypadku podatnika korzystającego ze zwolnienia, o którym mowa w art. 113a ust. 1, indywidualny numer identyfikacyjny, o którym mowa w art. 113a ust. 2 pkt 2.”;
- 12) w art. 106f ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. Przepisy art. 106e ust. 1 pkt 16–21, 24 i 25 oraz ust. 2–6, 10 i 11 stosuje się odpowiednio.”;
- 13) w art. 113:
 - a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Zwalnia się od podatku sprzedaż dokonywaną przez podatnika posiadającego siedzibę działalności gospodarczej na terytorium kraju, u którego wartość sprzedaży, z wyłączeniem podatku, nie przekroczyła w poprzednim ani bieżącym roku podatkowym kwoty 200 000 zł.”;
 - b) w ust. 2:
 - w pkt 1 skreśla się wyrazy „wewnątrzwspólnotowej dostawy towarów oraz”;
 - w pkt 2 lit. c otrzymuje brzmienie:
„c) usług ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych”;
 - c) w ust. 9 po wyrazach „przez podatnika” dodaje się wyrazy „posiadającego siedzibę działalności gospodarczej na terytorium kraju”;
 - d) w ust. 13 uchyla się pkt 3;
- 14) po art. 113 dodaje się art. 113a i art. 113b w brzmieniu:
„Art. 113a. 1. Zwalnia się od podatku sprzedaż dokonywaną przez podatnika posiadającego siedzibę działalności gospodarczej w państwie członkowskim innym niż Rzeczpospolita Polska, jeżeli łącznie są spełnione następujące warunki:

- 1) całkowita roczna wartość dostaw towarów i świadczenia usług dokonanych przez podatnika w danym roku podatkowym, dla których miejscem opodatkowania jest terytorium Unii Europejskiej, z wyłączeniem podatku od wartości dodanej, w tym wartość sprzedaży na terytorium kraju, z wyłączeniem podatku, zwana dalej „rocznym obrotem na terytorium Unii Europejskiej”, u tego podatnika nie przekroczyła w poprzednim ani bieżącym roku podatkowym kwoty 100 000 euro;
- 2) wartość sprzedaży u tego podatnika, z wyłączeniem podatku, nie przekroczyła w poprzednim ani bieżącym roku podatkowym kwoty określonej w art. 113 ust. 1, przy czym przepisy art. 113 ust. 2 i 9 stosuje się odpowiednio;
- 3) podatnik nie dokonuje na terytorium kraju dostaw towarów lub świadczenia usług, o których mowa w art. 113 ust. 13.

2. Podatnik, o którym mowa w ust. 1, przed rozpoczęciem korzystania ze zwolnienia na terytorium kraju jest obowiązany:

- 1) powiadomić państwo członkowskie, w którym posiada siedzibę działalności gospodarczej, o zamiarze skorzystania ze zwolnienia na terytorium kraju oraz
- 2) uzyskać, w państwie członkowskim, w którym posiada siedzibę działalności gospodarczej, indywidualny numer identyfikacyjny zawierający kod EX, zwany dalej „numerem identyfikacyjnym EX”, na potrzeby korzystania ze zwolnienia na terytorium kraju.

3. W przypadku gdy warunki, o których mowa w ust. 1 pkt 2 lub 3, nie są spełnione, właściwy naczelnik urzędu skarbowego wydaje postanowienie o odmowie skorzystania ze zwolnienia na terytorium kraju, na które służy zażalenie.

4. Zwolnienie, o którym mowa w ust. 1, przysługuje od dnia, w którym państwo członkowskie siedziby działalności gospodarczej podatnika:

- 1) poinformuje go o nadaniu numeru identyfikacyjnego EX na potrzeby korzystania ze zwolnienia na terytorium kraju;
- 2) potwierdzi mu numer identyfikacyjny EX na potrzeby korzystania ze zwolnienia na terytorium kraju – w przypadku gdy został on już nadany na potrzeby korzystania ze zwolnienia na terytorium innego państwa członkowskiego.

5. Podatnik informuje państwo członkowskie siedziby działalności gospodarczej o rezygnacji ze zwolnienia na terytorium kraju.

6. Rezygnacja, o której mowa w ust. 5, jest skuteczna od początku:

- 1) pierwszego miesiąca kwartału następującego po kwartale poinformowania o tej rezygnacji – w przypadku gdy została złożona w pierwszym lub drugim miesiącu kwartału;
- 2) drugiego miesiąca kwartału następującego po kwartale poinformowania o tej rezygnacji – w przypadku gdy została złożona w ostatnim miesiącu kwartału.

7. Jeżeli wartość sprzedaży zwolnionej od podatku na terytorium kraju przekroczy kwotę, o której mowa w art. 113 ust. 1 lub 9, lub roczny obrót na terytorium Unii Europejskiej przekroczy kwotę 100 000 euro, zwolnienie, o którym mowa w ust. 1, traci moc począwszy od czynności, którą przekroczone te kwoty, w zależności od tego, które ze zdarzeń nastąpiło wcześniej.

8. Przeliczenia na potrzeby określenia wartości sprzedaży, o której mowa w ust. 1 pkt 2 i ust. 7, dokonuje się zgodnie z kursem wymiany opublikowanym przez Europejski Bank Centralny w pierwszym dniu roku lub, jeżeli w tym dniu kurs wymiany nie został opublikowany, stosuje się kurs wymiany z następnego dnia publikacji.

9. Przepisy art. 113 ust. 10a–12 stosuje się odpowiednio.

Art. 113b. 1. Podatnik, który posiada siedzibę działalności gospodarczej na terytorium kraju i którego roczny obrót na terytorium Unii Europejskiej nie przekroczył w poprzednim ani bieżącym roku podatkowym kwoty 100 000 euro, może skorzystać ze zwolnienia dla dostaw towarów i świadczenia usług w państwie członkowskim innym niż Rzeczpospolita Polska, na warunkach określonych przez to państwo członkowskie, w szczególności gdy roczny obrót podatnika w tym państwie członkowskim nie przekroczył kwot określonych przez to państwo, jeżeli to państwo członkowskie wprowadziło zwolnienie na zasadach odpowiadających regulacjom, o których mowa w art. 113a.

2. W celu skorzystania ze zwolnienia, o którym mowa w ust. 1, podatnik składa właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego powiadomienie o zamiarze skorzystania ze zwolnienia w państwie członkowskim innym niż Rzeczpospolita Polska, zwane dalej „uprzednim powiadomieniem”.

3. Uprzednie powiadomienie zawiera dane dotyczące podatnika, informację o państwie lub państwach członkowskich, w których podatnik zamierza korzystać ze zwolnienia, a także dane dotyczące rocznego obrotu na terytorium Unii Europejskiej tego podatnika w poprzednim i bieżącym roku podatkowym.

4. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego, uwzględniając informacje przekazane przez właściwe organy podatkowe państw członkowskich, nie później niż w terminie 35 dni roboczych następujących po otrzymaniu uprzedniego powiadomienia:

- 1) informuje podatnika o nadaniu indywidualnego numeru identyfikacyjnego poprzedzonego kodem PL i zawierającego kod EX, zwanego dalej „polskim numerem identyfikacyjnym EX”, na potrzeby korzystania ze zwolnienia w państwie członkowskim innym niż Rzeczpospolita Polska, jeżeli:
 - a) państwo członkowskie, w którym podatnik zamierza korzystać ze zwolnienia, potwierdziło jego prawo do korzystania ze zwolnienia w tym państwie,
 - b) co najmniej jedno z państw członkowskich, w którym podatnik zamierza korzystać ze zwolnienia, potwierdziło jego prawo do korzystania ze zwolnienia w tym państwie – w przypadku gdy podatnik w uprzednim powiadomieniu wskazał więcej niż jedno państwo członkowskie, w którym zamierza korzystać ze zwolnienia,
- 2) potwierdza podatnikowi polski numer identyfikacyjny EX nadany na potrzeby korzystania ze zwolnienia w państwie członkowskim innym niż Rzeczpospolita Polska – w przypadku gdy w uprzednim powiadomieniu podatnik wskazał więcej niż jedno państwo członkowskie, w którym zamierza korzystać ze zwolnienia, i polski numer identyfikacyjny EX został już nadany na potrzeby korzystania ze zwolnienia na terytorium jednego z tych państw członkowskich, a kolejne państwo członkowskie potwierdziło prawo podatnika do korzystania ze zwolnienia

– przy czym jeżeli warunki uprawniające do nadania lub potwierdzenia polskiego numeru identyfikacyjnego EX wymagają dodatkowego zweryfikowania w celu zapobieżenia uchylaniu się od opodatkowania lub unikaniu opodatkowania, właściwy naczelnik urzędu skarbowego może przedłużyć termin do czasu zakończenia tej weryfikacji.

5. W przypadku gdy roczny obrót na terytorium Unii Europejskiej u podatnika przekroczył w poprzednim lub bieżącym roku podatkowym kwotę 100 000 euro, właściwy naczelnik urzędu skarbowego wydaje postanowienie o odmowie nadania polskiego numeru identyfikacyjnego EX, na które służy zażalenie.

6. W przypadku gdy podatnik nie spełnia warunków do korzystania ze zwolnienia określonych przez państwo członkowskie, które wskazał w uprzednim powiadomieniu, właściwy naczelnik urzędu skarbowego, na podstawie informacji przekazanych przez właściwy organ podatkowy tego państwa członkowskiego, informuje podatnika

o odmowie skorzystania ze zwolnienia w tym państwie członkowskim, przy czym jeżeli podatnik nie spełnia warunków do korzystania ze zwolnienia we wszystkich państwach członkowskich, które wskazał w uprzednim powiadomieniu, właściwy naczelnik urzędu skarbowego wydaje również postanowienie o odmowie nadania polskiego numeru identyfikacyjnego EX, na które służy zażalenie.

7. Podatnik, o którym mowa w ust. 1, składa właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego aktualizację uprzedniego powiadomienia w przypadku:

- 1) zamiaru skorzystania ze zwolnienia w kolejnym państwie członkowskim, innym niż Rzeczpospolita Polska;
- 2) zamiaru rezygnacji ze zwolnienia w państwie członkowskim innym niż Rzeczpospolita Polska;
- 3) wszelkich zmian danych w nim zawartych.

8. W przypadku, o którym mowa w ust. 7 pkt 1, właściwy naczelnik urzędu skarbowego, nie później niż w terminie 35 dni roboczych następujących po otrzymaniu aktualizacji uprzedniego powiadomienia, potwierdza podatnikowi polski numer identyfikacyjny EX na potrzeby korzystania ze zwolnienia w kolejnym państwie członkowskim, innym niż Rzeczpospolita Polska. Jeżeli warunki uprawniające do potwierdzenia polskiego numeru identyfikacyjnego EX wymagają dodatkowego zweryfikowania w celu zapobieżenia uchylaniu się od opodatkowania lub unikaniu opodatkowania, właściwy naczelnik urzędu skarbowego może przedłużyć termin do czasu zakończenia tej weryfikacji.

9. W przypadku gdy podatnik nie spełnia warunków do korzystania ze zwolnienia określonych przez państwo członkowskie, które wskazał w aktualizacji uprzedniego powiadomienia, właściwy naczelnik urzędu skarbowego, na podstawie informacji przekazanych przez właściwy organ podatkowy tego państwa członkowskiego, informuje podatnika o odmowie skorzystania ze zwolnienia w tym państwie członkowskim.

10. W przypadku, o którym mowa w ust. 7 pkt 2, rezygnacja ze zwolnienia jest skuteczna od początku:

- 1) pierwszego miesiąca kwartału następującego po kwartale poinformowania o tej rezygnacji – w przypadku gdy została złożona w pierwszym lub drugim miesiącu kwartału,
- 2) drugiego miesiąca kwartału następującego po kwartale poinformowania o tej rezygnacji – w przypadku gdy została złożona w ostatnim miesiącu kwartału

– przy czym właściwy naczelnik urzędu skarbowego informuje podatnika o państwie członkowskim, w którym zwolnienie przestało mieć zastosowanie.

11. W przypadku gdy podatnik poinformował o rezygnacji ze zwolnienia we wszystkich państwach członkowskich, w których korzystał ze zwolnienia, właściwy naczelnik urzędu skarbowego, w terminach, o których mowa w ust. 10, wydaje postanowienie o dezaktywacji polskiego numeru identyfikacyjnego EX, na które służy zażalenie i które podlega natychmiastowemu wykonaniu, oraz dezaktywuje ten numer.

12. W przypadku gdy:

- 1) roczny obrót na terytorium Unii Europejskiej u podatnika w poprzednim lub bieżącym roku podatkowym przekroczy kwotę 100 000 euro lub
- 2) podatnik przestał spełniać warunki do korzystania ze zwolnienia we wszystkich państwach członkowskich, w których korzystał ze zwolnienia, lub
- 3) zwolnienie przestało mieć zastosowanie we wszystkich państwach członkowskich, w których podatnik korzystał ze zwolnienia, lub
- 4) podatnik poinformował o zakończeniu swojej działalności gospodarczej lub istnieje uzasadnione przypuszczenie, że jego działalność gospodarcza zakończyła się, w szczególności w przypadkach, o których mowa w art. 96 ust. 4a pkt 3, 4 oraz 6

– właściwy naczelnik urzędu skarbowego niezwłocznie wydaje postanowienie o dezaktywacji polskiego numeru identyfikacyjnego EX, na które służy zażalenie i które podlega natychmiastowemu wykonaniu, oraz dezaktywuje ten numer.

13. W przypadku gdy jedno z państw członkowskich, w którym podatnik korzystał ze zwolnienia, poinformuje, że:

- 1) przestał on spełniać warunki do korzystania ze zwolnienia w tym państwie członkowskim lub
- 2) zwolnienie przestało mieć zastosowanie w tym państwie członkowskim

– właściwy naczelnik urzędu skarbowego informuje podatnika o państwie członkowskim, w którym podatnik przestał spełniać warunki do korzystania ze zwolnienia lub zwolnienie przestało mieć zastosowanie.

14. Podatnik jest obowiązany do składania właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego:

- 1) informacji kwartalnej – w terminie miesiąca od końca danego kwartału, przy czym termin ten upływa również, gdy ostatni dzień terminu przypada na sobotę lub dzień ustawowo wolny od pracy;

- 2) korekty informacji kwartalnej – niezwłocznie, w przypadku wszelkich zmian w informacjach kwartalnych.

15. Informacja kwartalna zawiera dane dotyczące podatnika, w tym informacje o polskim numerze identyfikacyjnym EX, oraz dane o wysokości obrotów osiągniętych w każdym z państw członkowskich Unii Europejskiej za dany kwartał, w tym o wartości sprzedaży na terytorium kraju.

16. W przypadku gdy podatnik przekroczy kwotę 100 000 euro rocznego obrotu na terytorium Unii Europejskiej, w terminie 15 dni roboczych, licząc od dnia, w którym nastąpiło przekroczenie tej kwoty, składa informację kwartalną za okres od początku kwartału do dnia, w którym ta kwota została przekroczona.

17. Pisma w sprawie korzystania ze zwolnienia, o którym mowa w ust. 1, w tym uprzednie powiadomienie, informacje kwartalne i pełnomocnictwo szczególne, o którym mowa w art. 138e Ordynacji podatkowej, oraz zawiadomienie o jego zmianie, odwołaniu lub wypowiedzeniu, składa się i doręcza wyłącznie za pośrednictwem konta w e-Urzędzie Skarbowym.

18. Do składania pism, o których mowa w ust. 17, jest uprawniony podatnik posiadający konto w e-Urzędzie Skarbowym, na którym został podany aktualny adres poczty elektronicznej lub numer telefonu w celu, o którym mowa w art. 35e ust. 8 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej.

19. Wymóg podania aktualnego adresu poczty elektronicznej lub numeru telefonu na koncie w e-Urzędzie Skarbowym dotyczy również podatnika, jeżeli działa przez pełnomocnika.

20. Do przeliczenia na potrzeby określenia wysokości rocznego obrotu na terytorium Unii Europejskiej przepis art. 113a ust. 8 stosuje się odpowiednio.

21. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowy zakres danych zawartych w uprzednim powiadomieniu wraz z objaśnieniami co do sposobu wypełniania oraz niezbędnymi pouczeniami, uwzględniając konieczność prawidłowego powiadomienia o zamiarze skorzystania ze zwolnienia lub rezygnacji ze zwolnienia w państwie członkowskim innym niż Rzeczpospolita Polska;
- 2) szczegółowy zakres danych zawartych w informacji kwartalnej wraz z objaśnieniami co do sposobu wypełniania oraz niezbędnymi pouczeniami,

uwzględniając konieczność prawidłowej realizacji obowiązków sprawozdawczych.”;

15) w art. 120:

a) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Dla dostawy dzieł sztuki, przedmiotów kolekcjonerskich i antyków opodatkowanych zgodnie z ust. 4 i 5 stawka podatku wynosi 22 %.”,

b) użyte w ust. 10 w pkt 2 i 4 wyrazy „art. 43 ust. 1 pkt 2 lub art. 113” zastępuje się wyrazami „art. 43 ust. 1 pkt 2, art. 113 lub art. 113a”,

c) ust. 11 otrzymuje brzmienie:

„11. Przepisy ust. 4 i 5 mogą mieć również zastosowanie do dostawy:

- 1) dzieł sztuki, przedmiotów kolekcjonerskich lub antyków uprzednio importowanych przez podatnika, o którym mowa w ust. 4 i 5,
- 2) dzieł sztuki nabytych od ich twórców lub spadkobierców twórców,
- 3) dzieł sztuki nabytych od podatnika, o którym mowa w art. 15, innego niż podatnik, o którym mowa w ust. 4 i 5,
- 4) dzieł sztuki nabytych od podatnika podatku od wartości dodanej innego niż podatnik odpowiadający podatnikowi, o którym mowa w ust. 4 i 5

– jeżeli dzieła sztuki, przedmioty kolekcjonerskie lub antyki zaimportowane lub nabyte przez podatnika, o którym mowa w ust. 4 i 5, nie podlegały opodatkowaniu podatkiem według stawki 7% albo podatkiem od wartości dodanej według stawki odpowiadającej stawce, o której mowa w art. 98 ust. 1 dyrektywy 2006/112/WE.”;

16) w art. 146ef w ust. 1 w pkt 1 po wyrazach „art. 110” dodaje się wyrazy „, art. 120 ust. 3a”;

17) w art. 146ei skreśla się wyrazy „pkt 3”.

Art. 2. W ustawie z dnia 13 października 1995 r. o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników (Dz. U. z 2024 r. poz. 375) w art. 2 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Obowiązkowi ewidencyjnemu nie podlegają podatnicy, którzy korzystają ze zwolnienia od podatku od towarów i usług na podstawie art. 113a ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług, wyłącznie w zakresie korzystania z tego zwolnienia.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 10 września 1999 r. – Kodeks karny skarbowy (Dz. U. z 2024 r. poz. 628, 850 i 879) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 53 § 30c otrzymuje brzmienie:

„§ 30c. Użyte w rozdziale 6 kodeksu określenia „informacja podsumowująca”, „mechanizm podzielonej płatności”, „procedura magazynu typu call-off stock” oraz „uprzednie powiadomienie” mają znaczenie nadane im w ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2024 r. poz. 361, 852 i ...).”;

2) po art. 80g dodaje się art. 80h w brzmieniu:

„Art. 80h. § 1. Podatnik, który składając organowi podatkowemu uprzednie powiadomienie, podaje nieprawdę lub zataja prawdę albo nie dopełnia obowiązku zawiadomienia o zmianie objętych nim danych,

podlega karze grzywny do 240 stawek dziennych.

§ 2. W wypadku mniejszej wagi, sprawca czynu zabronionego określonego w § 1 podlega karze grzywny za wykroczenie skarbowe.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2023 r. poz. 615, z późn. zm.³⁾) w art. 35 w ust. 3 w pkt 1 w lit. g średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. h w brzmieniu:

„h) pism w sprawie korzystania ze zwolnienia od podatku od towarów i usług, przez podatnika, o którym mowa w art. 113b ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług;”.

Art. 5. W ustawie z dnia 16 czerwca 2023 r. o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1598 oraz z 2024 r. poz. 852) w art. 1:

1) użyte w pkt 2, w art. 29a w ust. 13b i 15c wyrazy „art. 106gb ust. 4 pkt 2 i 3” zastępuje się wyrazami „art. 106gb ust. 4 pkt 2–4”;

2) w pkt 12:

a) w art. 106ga w ust. 2 po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:

„3a) przez podatnika korzystającego ze zwolnienia na terytorium kraju na podstawie art. 113a ust. 1;”,

b) w art. 106gb w ust. 4 w pkt 3 na końcu dodaje się przecinek i wyraz „lub” oraz dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) nabywcą jest podatnik korzystający ze zwolnienia na terytorium kraju na podstawie art. 113a ust. 1”.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2023 r. poz. 556, 588, 641, 658, 760, 996, 1059, 1193, 1195, 1234, 1598, 1723 i 1860 oraz z 2024 r. poz. 850, 863, 879 i 1222.

Art. 6. Do określenia wartości sprzedaży za 2024 r. stosuje się przepis art. 113 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 7. Podatnicy posiadający siedzibę działalności gospodarczej w państwie członkowskim innym niż Rzeczpospolita Polska, którzy w 2024 r. podlegali obowiązkowi zarejestrowania jako podatnicy VAT czynni, mogą w 2025 r. skorzystać ze zwolnienia, o którym mowa w art. 113a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1.

Art. 8. 1. Zawiadomienia określone w art. 120 ust. 13 ustawy zmienianej w art. 1, których ważność upływa po dniu 31 grudnia 2024 r., tracą ją z dniem 31 grudnia 2024 r.

2. W przypadku gdy podatnik chce dokonać wyboru procedury polegającej na opodatkowaniu marży, o której mowa w art. 120 ust. 11 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, i objąć tą procedurą dostawę towarów począwszy od dnia 1 stycznia 2025 r., powinien złożyć zawiadomienie, o którym mowa w art. 120 ust. 13 ustawy zmienianej w art. 1, w terminie do dnia 31 grudnia 2024 r.

Art. 9. 1. W latach 2025–2034 maksymalny limit wydatków budżetu państwa będących skutkiem finansowym związanym z utworzeniem systemu informatycznego służącego obsłudze procedury szczególnej, o której mowa w dziale XII rozdziale 1 ustawy zmienianej w art. 1, wynosi 24,6 mln zł, w tym w:

- 1) 2025 r. – 1,4 mln zł;
- 2) 2026 r. – 1,5 mln zł;
- 3) 2027 r. – 1,7 mln zł;
- 4) 2028 r. – 1,9 mln zł;
- 5) 2029 r. – 2,2 mln zł;
- 6) 2030 r. – 2,5 mln zł;
- 7) 2031 r. – 2,8 mln zł;
- 8) 2032 r. – 3,1 mln zł;
- 9) 2033 r. – 3,5 mln zł;
- 10) 2034 r. – 4,0 mln zł.

2. W przypadku przekroczenia lub zagrożenia przekroczeniem przyjętego na dany rok budżetowy maksymalnego limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1, zostanie zastosowany mechanizm korygujący polegający na obniżeniu wydatków związanych z utworzeniem systemu informatycznego służącego obsłudze procedury szczególnej, o której mowa w dziale XII rozdziale 1 ustawy zmienianej w art. 1.

3. Organem właściwym, który monitoruje wykorzystanie limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1, oraz wdraża mechanizm korygujący, o którym mowa w ust. 2, jest minister właściwy do spraw finansów publicznych.

Art. 10. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2025 r., z wyjątkiem art. 8, który wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

UZASADNIENIE

I. Potrzeba i cel wydania ustawy

Projekt ustawy *o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw* przewiduje wprowadzenie zmian w ustawie z dnia 11 marca 2004 r. *o podatku od towarów i usług*¹⁾, zwanej dalej „ustawą o VAT”, mających na celu implementację dyrektywy Rady (UE) 2020/285 z dnia 18 lutego 2020 r. *zmieniającej dyrektywę 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej w odniesieniu do procedury szczególnej dla małych przedsiębiorstw oraz rozporządzenie (UE) nr 904/2010 w odniesieniu do współpracy administracyjnej i wymiany informacji do celów monitorowania i prawidłowego stosowania procedury szczególnej dla małych przedsiębiorstw*²⁾, zwanej dalej „dyrektywą 2020/285”.

Dyrektywa 2020/285 ma zostać zaimplementowana do krajowego porządku prawnego do dnia 31 grudnia 2024 r. Przepisy te zaczną obowiązywać od dnia 1 stycznia 2025 r.

W projekcie ustawy proponuje się wprowadzenie przepisów w zakresie szczególnej procedury zwolnień dla małych przedsiębiorstw mających siedzibę działalności gospodarczej w państwach członkowskich innych niż to, w których VAT jest należny, zwanej dalej „procedurą SME”. Rozwiązania te zostały przewidziane w tytule XII rozdział 1 sekcja 2 dyrektywy 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. *w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej*³⁾, zwanej dalej „dyrektywą 2006/112” lub „dyrektywą VAT”.

W odniesieniu do współpracy administracyjnej i wymiany informacji do celów monitorowania i prawidłowego stosowania procedury szczególnej dla małych przedsiębiorstw nowe rozwiązania przewidziano również w rozporządzeniu Rady (UE) nr 904/2010 z dnia 7 października 2010 r. *w sprawie współpracy administracyjnej oraz zwalczania oszustw w dziedzinie podatku od wartości dodanej*⁴⁾. Rozporządzenie przewiduje m.in. możliwość gromadzenia, automatycznego dostępu i udostępniania informacji pomiędzy państwami członkowskimi Unii Europejskiej w ramach procedury SME.

Ustawa o VAT obecnie daje możliwość stosowania zwolnienia podmiotowego podatnikom posiadającym siedzibę działalności gospodarczej na terytorium kraju, u których wartość sprzedaży nie przekroczyła łącznie w poprzednim roku podatkowym kwoty 200 000 zł

¹⁾ Dz. U. z 2024 r. poz. 361, z późn. zm.

²⁾ Dz. Urz. UE L 62 z 02.03.2020, str. 13.

³⁾ Dz. Urz. UE L 347 z 11.12.2006, str. 1, z późn. zm.

⁴⁾ Dz. Urz. UE L 268 z 12.10.2010, str. 1, z późn. zm.

(w przypadku podatników rozpoczynających działalność gospodarczą limit jest liczony proporcjonalnie do okresu prowadzonej działalności w trakcie roku). Jednocześnie ustawa o VAT nie daje możliwości stosowania zwolnienia podatnikom nieposiadającym siedziby działalności gospodarczej na terytorium kraju, bez względu na wielkość sprzedaży, którą rocznie osiągają – rozwiązanie to obowiązuje w przepisach ustawy o VAT od dnia 1 maja 2004 r. i jest zgodne z przepisami dyrektywy 2006/112. Oznacza to, że podatnicy nieposiadający siedziby działalności gospodarczej w Polsce rozliczają VAT od pierwszej sprzedaży dokonanej na terytorium kraju.

Po wprowadzeniu zmian w przepisach krajowych możliwe będzie dalsze stosowanie przez państwa członkowskie procedury szczególnej dla małych przedsiębiorstw, zgodnie z założeniem ściślejszej harmonizacji przepisów we wszystkich państwach członkowskich UE.

Niemniej jednak, w związku z tym, że obowiązujące przepisy nie zmniejszają obciążeń dla małych przedsiębiorstw oraz nie stwarzają otoczenia fiskalnego sprzyjającego wzrostowi i rozwojowi handlu transgranicznego, konieczne jest umożliwienie dostępu małym przedsiębiorstwom do środków upraszczających. Po zmianie możliwe będzie stosowanie zwolnienia podmiotowego z VAT w państwach członkowskich, które wprowadziły u siebie procedurę szczególną dla małych przedsiębiorstw, przez podatników posiadających siedzibę działalności gospodarczej w innych państwach członkowskich.

Przenosząc tę kierunkową zasadę na „grunt” polski – w odniesieniu do małych przedsiębiorstw, podatnicy posiadający siedzibę działalności gospodarczej w państwach członkowskich innych niż Rzeczpospolita Polska (dalej także jako „RP”), po spełnieniu warunków określonych w ustawie o VAT, będą mogli skorzystać ze zwolnienia podmiotowego w Polsce. Jednocześnie podatnicy posiadający siedzibę działalności gospodarczej na terytorium Polski będą mogli skorzystać ze zwolnienia podmiotowego w innym państwie członkowskim, na warunkach określonych przez to państwo.

Ponadto projekt ustawy przewiduje wprowadzenie zmian w ustawie o VAT mających na celu implementację dyrektywy Rady (UE) 2022/542 z dnia 5 kwietnia 2022 r. w sprawie zmiany dyrektyw 2006/112/WE i (UE) 2020/285 w zakresie stawek podatku od wartości dodanej⁵⁾, zwanej dalej „dyrektywą 2022/542”.

⁵⁾ Dz. Urz. UE L 107 z 06.04.2022, str. 1.

Dyrektywa 2022/542 w zakresie, w jakim wprowadza regulacje dotyczące miejsca świadczenia usług, powinna zostać zaimplementowana do krajowego porządku prawnego do dnia 31 grudnia 2024 r. Nowe przepisy powinny zacząć obowiązywać od dnia 1 stycznia 2025 r.

Dyrektywa 2022/542 przewiduje zmiany w zakresie reguł ustalania miejsca świadczenia niektórych usług. Zasadniczym celem tych zmian jest bardziej precyzyjne odzwierciedlenie zasady opodatkowania usług podatkiem VAT w miejscu rzeczywistej konsumpcji usług.

Należy podkreślić, że cyfrowa transformacja gospodarki spowodowała zmianę sposobu świadczenia niektórych usług. W sytuacjach, w których usługi są świadczone w sposób wirtualny np. z wykorzystaniem sieci Internet, miejsce konsumpcji takiej usługi może różnić się od miejsca konsumpcji usług świadczonych w tradycyjny sposób. W związku z tym, w dyrektywie 2022/542 przewidziano dla usług odnoszących się do działalności, która jest transmitowana lub w inny sposób udostępniana wirtualnie, nowe zasady określania miejsca ich świadczenia.

Nowe zasady określania miejsca świadczenia dotyczą, po pierwsze, usług świadczonych na rzecz podatników, takich jak usługi wstępu na imprezy kulturalne, artystyczne, sportowe, naukowe, edukacyjne, rozrywkowe lub podobne, takie jak targi i wystawy, oraz usługi pomocnicze związane z usługami wstępu na te imprezy, w przypadku gdy obecność konsumenta jest wirtualna. Po drugie, nowe zasady określania miejsca świadczenia obejmują również usługi związane z działalnością kulturalną, artystyczną, sportową, naukową, edukacyjną, rozrywkową lub podobną, taką jak targi i wystawy, w tym również świadczenie usług przez organizatorów takiej działalności, a także usługi pomocnicze do ww. usług, w przypadku gdy są one świadczone na rzecz osoby niebędącej podatnikiem (tj. na rzecz ostatecznego konsumenta), jeżeli usługa jest transmitowana lub w inny sposób udostępniana wirtualnie.

Należy wskazać, że miejscem konsumpcji, czy bardziej ogólnie miejscem wykorzystania ww. usług, w przypadku gdy obecność konsumenta na wydarzeniach jest wirtualna lub usługi są transmitowane lub w inny sposób udostępniane wirtualnie, powinno być zasadniczo miejsce, do którego usługa jest transmitowana przez dostawcę. Opodatkowanie ww. usług wg dotychczasowych reguł, tj. np. w miejscu, w którym te imprezy faktycznie się odbywają lub w miejscu, w którym działalność ta jest faktycznie wykonywana, stwarza ryzyko zakłóceń konkurencji. Takie ryzyko może się zmaterializować w szczególności, gdy podatnik zdecyduje się przenieść miejsce, w którym odbywa się transmitowane wydarzenie do krajów trzecich lub krajów o niższych stawkach podatkowych.

Aby zapewnić większe dopasowanie do zasady opodatkowania usług w państwie członkowskim konsumpcji, konieczne jest, aby wymienione powyżej usługi, które są świadczone na rzecz podatnika, i obecność na wydarzeniach jest wirtualna, były opodatkowane wg zasady ogólnej, tj. w miejscu, w którym podatnik będący usługobiorcą posiada siedzibę działalności gospodarczej.

W przypadku natomiast ww. usług świadczonych na rzecz konsumenta istotne jest, aby wymienione powyżej usługi podlegały opodatkowaniu w miejscu, w którym ten konsument ma siedzibę, stałe miejsce zamieszkania lub zwykłe miejsce pobytu. W związku z tym konieczna była modyfikacja przepisów regulujących miejsce świadczenia usług związanych z powyższymi czynnościami.

Przedstawione w projekcie przepisy stanowią implementację art. 1 pkt 1 i 2 dyrektywy 2022/542 w zakresie art. 53 i art. 54 ust. 1 dyrektywy 2006/112.

Przyjęte rozwiązanie będzie przeciwdziałać takim negatywnym zjawiskom jak zakłócenie konkurencji, z uwagi na ryzyko przenoszenia siedziby przedsiębiorstwa do państwa członkowskiego z niższymi stawkami VAT lub do państw trzecich w celu uzyskania realnej korzyści podatkowej przy kalkulacji ceny brutto usługi.

Dyrektywa 2022/542 wprowadza również zmiany w zakresie art. 59a dyrektywy VAT, będące następstwem zmiany wprowadzonej w art. 54 ust. 1 tej dyrektywy. Zgodnie z nowym brzmieniem tego przepisu, państwa członkowskie mają możliwość wprowadzenia w odniesieniu do usług, których miejsce świadczenia reguluje art. 54 ust. 1 akapit drugi, innego miejsca świadczenia tych usług, jeżeli usługi te byłyby faktycznie użytkowane i wykorzystane w innym miejscu niż miejsce świadczenia określone w tym przepisie.

Projekt nie przewiduje skorzystania przez Polskę z opcji przewidzianej w art. 59a dyrektywy VAT, gdyż nie zidentyfikowano przypadków, które uzasadniałyby jej wdrożenie.

Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw przewiduje również wprowadzenie zmian w ustawie o VAT mających na celu implementację art. 1 pkt 5, 7 oraz 20 dyrektywy 2022/542.

Szczegółowy zakres tych zmian został omówiony w dalszej części uzasadnienia.

Projekt przewiduje także zmiany dostosowujące w ustawie:

- a) z dnia 13 października 1995 r. o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników (Dz. U. z 2024 r. poz. 375), zwanej dalej „ustawą o zasadach ewidencji i identyfikacji”,
- b) z dnia 10 września 1999 r. Kodeks karny skarbowy (Dz. U. z 2024 r. poz. 628, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą KKS”,
- c) z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2023 r. poz. 615, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o KAS”.
- d) z dnia 16 czerwca 2023 r. o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1598, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą dotyczącą obligatoryjnego KSeF”

II. Założenia ogólne proponowanych zmian

Dyrektywa 2020/285

1. Dyrektywa VAT nie określa nowych obowiązków dotyczących rejestracji lub sprawozdawczości dla małych przedsiębiorstw, które korzystają ze zwolnienia wyłącznie w państwie członkowskim siedziby działalności gospodarczej. Podatnicy z siedzibą na terytorium kraju nadal będą funkcjonować na dotychczasowych zasadach. Oznacza to, że ww. podatnicy nie muszą składać zgłoszenia rejestracyjnego oraz raportować naczelnikowi urzędu skarbowego wartości osiągniętej sprzedaży (choć są obowiązani prowadzić ewidencję pozwalającą na określenie momentu przekroczenia limitu zwolnienia podmiotowego).

1.1. Procedura szczególna dla małych przedsiębiorstw zezwala obecnie na przyznawanie zwolnienia jedynie przedsiębiorstwom mającym siedzibę działalności gospodarczej w państwie członkowskim, w którym VAT jest należny. Ma to negatywny wpływ na konkurencję w ramach rynku wewnętrznego w odniesieniu do przedsiębiorstw niemających siedziby działalności gospodarczej w tym państwie członkowskim. W celu rozwiązania tego problemu oraz uniknięcia dalszych zakłóceń nowe regulacje w Dyrektywie VAT zezwalają na korzystanie ze zwolnienia również przez małe przedsiębiorstwa posiadające siedzibę działalności gospodarczej w państwach członkowskich innych niż to, w którym VAT jest należny.

Polska działająca jako państwo członkowskie siedziby działalności gospodarczej (ang. Member State of establishment, w skrócie MEST) będzie obsługiwać sprawy polskich podatników ubiegających się lub korzystających ze zwolnienia VAT w innych państwach członkowskich w ramach procedury SME.

Jednocześnie, Polska działająca jako państwo członkowskie zwolnienia (ang. Member State of exemption, w skrócie MSEX) będzie potwierdzać kwalifikację do zwolnienia podatnikom posiadającym siedzibę działalności gospodarczej w państwie członkowskim innym niż Rzeczpospolita Polska. Na tej podstawie ww. podatnicy będą mieli możliwość stosowania zwolnienia w Polsce.

Podatnikiem SME będzie każde małe przedsiębiorstwo, które będzie realizować dostawy towarów i / lub świadczyć usługi, korzystając przy tym ze zwolnienia podmiotowego w innym państwie członkowskim niż państwo członkowskie siedziby działalności gospodarczej.

Procedura SME dotyczy więc wyłącznie podatników mających siedzibę działalności gospodarczej na terytorium państw członkowskich Unii Europejskiej.

Przy czym, do celów stosowania procedury SME, aby podatnika można było uznać za posiadającego siedzibę na terytorium państwa członkowskiego, miejsce wykonywania funkcji naczelnego zarządu przedsiębiorstwa musi znajdować się w tym konkretnym państwie członkowskim, co należy ustalić na podstawie kryteriów wskazanych w art. 10 ust. 2 i 3 *rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 282/2011 z dnia 15 marca 2011 r. ustanawiającego środki wykonawcze do dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej*⁶⁾, zwanego dalej „rozporządzeniem 282/2011”. W przypadku gdy podatnik posiada jedynie stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej w określonym państwie członkowskim, dla celów stosowania procedury, podatnik ten nie może być uważany za posiadającego siedzibę działalności gospodarczej w tym państwie członkowskim. Podobnie podatnik, którego funkcje naczelnego zarządu przedsiębiorstwa są wykonywane poza UE i który jednocześnie posiada stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej w danym państwie członkowskim, nie może być uznawany za posiadającego siedzibę działalności gospodarczej w tym państwie członkowskim na potrzeby stosowania przepisów dyrektywy VAT od dnia 1 stycznia 2025 r.

Podatnik, który posiada siedzibę działalności gospodarczej na terytorium jednego z państw członkowskich, może skorzystać ze zwolnienia w państwie członkowskim stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej, jeżeli to państwo wprowadziło takie zwolnienie. Natomiast, jeżeli podatnik nie ma siedziby działalności gospodarczej w żadnym państwie członkowskim, ponieważ jego funkcje w zakresie naczelnego zarządu przedsiębiorstwa wykonywane są poza UE, taki podatnik nie może skorzystać w jakimkolwiek państwie

⁶⁾ Dz. Urz. UE L 77 z 23.03 2011, str. 1, z późn. zm.

członkowskim ze zwolnienia podmiotowego w VAT – niezależnie od tego, czy podatnik posiada stałe miejsce prowadzenia działalności w danym państwie członkowskim, czy też nie.

Dodatkowo należy zauważyć, że procedura SME nie jest dostępna dla podatników Irlandii Północnej, natomiast podatnicy posiadający siedzibę na terytorium Polski nie mogą korzystać ze zwolnienia w Irlandii Północnej.

1.2. Nowe regulacje dyrektywy VAT zezwalają, aby małe przedsiębiorstwa mogły korzystać ze zwolnienia jedynie w przypadku, gdy ich roczny obrót znajduje się poniżej progu stosowanego przez państwo członkowskie, w którym VAT jest należny, z zastrzeżeniem górnego progu przewidzianego w dyrektywie VAT, który nie może przekraczać 85 000 EUR lub równowartości tej kwoty wyrażonej w walucie krajowej. Istnieje również możliwość stosowania progów sektorowych. W przypadku gdy państwa członkowskie stosują zróżnicowane progi w odniesieniu do różnych sektorów działalności gospodarczej, muszą jednocześnie zapewnić, aby taki podatnik miał możliwość zastosowania tylko jednego z tych progów.

Na próg rocznego obrotu, który stanowi podstawę zwolnienia wprowadzonego w ramach procedury SME, składać się będą wyłącznie całkowite wartości dokonanych dostaw towarów i świadczonych usług przez dane małe przedsiębiorstwo w państwie członkowskim, w którym przyznaje się zwolnienie (próg krajowy), z wyłączeniem VAT.

Oznacza to, że Polska umożliwi stosowanie zwolnienia na terytorium kraju podatnikom posiadającym siedzibę działalności gospodarczej w państwie członkowskim innym niż Rzeczpospolita Polska, m.in. jeżeli wartość sprzedaży tego podatnika bez kwoty podatku nie przekroczy określonego progu krajowego. Natomiast, podatnik posiadający siedzibę działalności gospodarczej w Polsce skorzysta ze zwolnienia w innym państwie członkowskim, gdy m.in. jego roczny obrót w tym państwie członkowskim nie przekroczy progu zwolnienia określonego przez to państwo oraz nie przekroczy progu unijnego.

Zgodnie z przepisami dyrektywy 2020/285 zwolnienie traci moc w przypadku, gdy w trakcie roku próg zwolnienia krajowego zostaje przekroczony o więcej niż 10%, od przekroczenia tej nadwyżki, lub w przypadku gdy próg został przekroczony o nie więcej niż 10% od początku kolejnego roku. Państwa członkowskie mogą również stosować zasadę utraty zwolnienia podmiotowego począwszy od czynności, którą przekroczone kwotę progu krajowego (zasada przyjęta przez Polskę), lub ewentualnie zwiększyć obowiązujący limit do 25%.

1.3. W celu ograniczenia zakłócenia konkurencji związanego z sytuacją, gdy przedsiębiorstwo niemające siedziby działalności gospodarczej w danym państwie członkowskim mogłoby korzystać z takiego zwolnienia niezależnie od obrotów, jakie generuje w innych państwach członkowskich, oraz zabezpieczenia dochodów podatkowych, wyłącznie podatnicy SME, których roczny obrót w Unii Europejskiej w poprzednim i bieżącym roku wynosił nie więcej niż 100 000 EUR, będą mogli stosować zwolnienie w państwie członkowskim zwolnienia (próg unijny).

Jeżeli próg unijny zostanie przekroczony, podatnik SME nie będzie mógł stosować zwolnienia w ramach procedury SME w żadnym z państw członkowskich zwolnienia (MSEX). Przy czym, przedsiębiorstwa, których obrót w państwie członkowskim, w którym mają siedzibę działalności gospodarczej (MSEST), znajduje się poniżej progu krajowego, będą miały możliwość dalszego stosowania zwolnienia podmiotowego do dokonywanych dostaw towarów lub świadczonych usług w tym państwie członkowskim, niezależnie od obrotu, jaki generują w innych państwach członkowskich. Zwolnienie w MSEST będzie zatem nadal przysługiwać, nawet jeżeli całkowity obrót tych podatników przekroczy próg obrotu w UE (100 000 EUR).

Polska jako MSEST podatnika SME, tj. posiadającego siedzibę działalności gospodarczej na terytorium kraju, będzie obliczać, czy unijny próg rocznego obrotu nie został przekroczony, na podstawie zgłoszonych przez takiego podatnika całkowitych wartości dostaw towarów i / lub świadczenia usług dokonanych we wszystkich państwach członkowskich.

Natomiast to, czy taki polski podatnik SME spełnił warunki do zwolnienia w państwie członkowskim innym niż Rzeczpospolita Polska, tj. m.in. czy nie przekroczył progu krajowego stosowanego w danym państwie członkowskim, będzie podlegać weryfikacji przez państwo członkowskie zwolnienia, czyli MSEX.

1.4. W celu uniknięcia niespójności w obliczaniu rocznego obrotu w danym państwie członkowskim – stanowiącego punkt odniesienia do celów stosowania zwolnienia – oraz rocznego obrotu w UE, regulacje dyrektywy VAT określają elementy obrotu, które mają być brane pod uwagę w każdym państwie członkowskim.

Kwota rocznego obrotu stanowiąca punkt odniesienia dla zastosowania zwolnienia obejmuje następujące kwoty, bez podatku:

- wartość dostaw towarów i świadczenia usług w zakresie, w jakim byłyby one opodatkowane, gdyby zostały dokonane przez podatnika nieobjętego zwolnieniem,

- wartość transakcji zwolnionych, z prawem do odliczenia VAT zapłaconego na poprzednim etapie, zgodnie z art. 98 ust. 2 lub art. 105a dyrektywy VAT,
 - wartość transakcji zwolnionych zgodnie z art. 146–149 oraz art. 151, art. 152 i art. 153 dyrektywy VAT,
- wartość transakcji zwolnionych zgodnie z art. 138 dyrektywy VAT, gdy zastosowanie ma zwolnienie przewidziane w tym artykule,
- wartość transakcji związanych z nieruchomościami, transakcji finansowych, o których mowa w art. 135 ust. 1 lit. b–g dyrektywy VAT, oraz usług ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych, chyba że transakcje te mają charakter transakcji pomocniczych.

Przy czym, zbycia materialnych lub niematerialnych dóbr inwestycyjnych podatnika nie uwzględnia się do celów obliczania obrotu.

1.5. Dla umożliwienia skutecznej kontroli stosowania zwolnienia podmiotowego oraz zapewnienia państwom członkowskim dostępu do niezbędnych informacji, podatnicy, którzy będą chcieli skorzystać ze zwolnienia w państwie członkowskim, w którym nie mają siedziby działalności gospodarczej, będą mieli obowiązek dokonania uprzedniego powiadomienia o wyborze zwolnienia w tym innym państwie członkowskim. Uprzednie powiadomienie będzie składane w państwie członkowskim, w którym posiadają siedzibę działalności gospodarczej.

Oznacza to, że Polska jako MEST będzie przyjmować i weryfikować powiadomienia podatników posiadających siedzibę działalności gospodarczej na terytorium kraju o zamiarze skorzystania ze zwolnienia podmiotowego w państwie lub państwach członkowskich, innych niż Rzeczpospolita Polska. Natomiast inne państwo członkowskie funkcjonujące jako MEST będzie przyjmować i weryfikować powiadomienia podatników posiadających siedzibę działalności gospodarczej na terytorium tego państwa członkowskiego.

W celu uproszczenia i obniżenia kosztów przestrzegania przepisów regulacji dyrektywy VAT wymagają, aby podatnicy byli zidentyfikowani za pomocą indywidualnego numeru identyfikacyjnego wyłącznie w państwie członkowskim siedziby działalności gospodarczej. Numer ten może, ale nie musi, być indywidualnym numerem identyfikacyjnym VAT. Ważne, aby zawierał sufiks »EX« lub sufiks »EX« był dodany do tego numeru.

Oznacza to, że Polska lub inne państwo członkowskie jako MEST, po pozytywnej weryfikacji podatnika do procedury SME, w tym uzyskaniu potwierdzenia przez państwo członkowskie MEST co do spełnienia warunków zwolnienia wynikających z przepisów tego państwa członkowskiego, będzie przypisywać podatnikowi SME niepowtarzalny numer identyfikacyjny na potrzeby stosowania zwolnienia w innym państwie członkowskim / innych państwach

członkowskich. Wymóg identyfikacji jedynie w państwie członkowskim siedziby służy wyłącznie stosowaniu zwolnienia w ramach procedury SME. Podatnik może być natomiast nadal zobowiązany do identyfikacji w odniesieniu do wewnątrzwspólnotowych nabyć towarów dokonywanych w państwie członkowskim innym niż państwo członkowskie siedziby działalności gospodarczej lub do celu zapłaty podatku VAT zgodnie z art. 196 dyrektywy VAT. Nie pozbawia to jednak podatnika prawa do korzystania ze zwolnienia w ramach procedury SME.

1.6. Aby zapewnić prawidłowe funkcjonowanie i monitorowanie zwolnienia podmiotowego w VAT (w tym przekroczenie określonych progów), a także terminowe przekazywanie informacji o osiągniętych obrotach, przepisy dyrektywy VAT określają obowiązki sprawozdawcze podatników korzystających ze zwolnienia w państwie członkowskim, w którym nie mają siedziby działalności gospodarczej. Dzięki temu podatnicy przestrzegający ww. przepisów będą mogli zostać zwolnieni z obowiązku rejestracji w państwach członkowskich innych niż państwo członkowskie siedziby działalności gospodarczej. Jeżeli podatnik nie wypełnia obowiązków sprawozdawczych, to państwa członkowskie mogą jednak wymagać, aby podatnicy SME wypełniali ogólne obowiązki w zakresie rejestracji do celów VAT i obowiązki sprawozdawcze określone w krajowych przepisach dotyczących VAT.

Polska jako MEST będzie przyjmowała informacje kwartalne o osiągniętych obrotach od podatników SME posiadających siedzibę na terytorium kraju za każdy kwartał.

Podatnik będzie miał obowiązek przekazywania informacji kwartalnych w ciągu miesiąca od końca danego kwartału. Przy tym informacje kwartalne, w zależności od decyzji państwa członkowskiego, mogą być przedkładane drogą elektroniczną na warunkach określonych przez państwo członkowskie.

1.7. Dyrektywa VAT przewiduje, że państwa członkowskie mają możliwość zapewnienia podatnikom prawa wyboru pomiędzy ogólnym systemem VAT a procedurą szczególną dla małych przedsiębiorstw oraz ustanawiania szczegółowych przepisów i warunków dotyczących dokonywania takiego wyboru.

W przypadku gdy podatnik zostanie objęty ogólnym systemem VAT w państwie członkowskim siedziby, ale będzie korzystał ze zwolnienia dla małych przedsiębiorstw w innym państwie członkowskim, odliczenie podatku naliczonego powinno odzwierciedlać powiązanie z opodatkowanymi dostawami towarów lub świadczeniem usług dokonywanymi przez tego podatnika. A zatem w przypadku gdy podatnik SME będzie nabywał w państwie członkowskim

siedziby towary lub usługi, które będą powiązane z dokonywanymi przez niego dostawami towarów lub świadczeniem usług zwolnionymi w innych państwach członkowskich, nie będzie on mieć możliwości odliczenia naliczonego VAT z tytułu tych nabyć.

1.8. Od dnia 1 stycznia 2025 r. będą możliwe interakcje pomiędzy procedurami SME i OSS. Podatnik spełniający wymogi będzie mógł zarejestrować się na potrzeby procedury SME w państwie członkowskim siedziby działalności gospodarczej i jednocześnie być zarejestrowanym w tym państwie do celów unijnej procedury OSS, rozliczając w tej procedurze VAT należny dla państw członkowskich, w których nie korzysta z procedury SME.

Natomiast, procedury SME i IOSS wykluczają się wzajemnie i pozostaną takie od dnia 1 stycznia 2025 r.

1.9. W celu zapewnienia małym przedsiębiorstwom łatwego dostępu do przepisów dotyczących procedury szczególnej dla małych przedsiębiorstw w każdym państwie członkowskim, wdrożone przez to państwo przepisy dotyczące procedury szczególnej dla małych przedsiębiorstw będą publikowane na stronie internetowej Komisji Europejskiej. Umożliwi to podatnikom SME skuteczne wypełnianie obowiązków związanych z transgranicznym stosowaniem zwolnienia podmiotowego.

Dyrektywa 2022/542

2.1 Obecnie obowiązujące (tj. do dnia 31 grudnia 2024 r.) zasady określania miejsca świadczenia usług wstępu na imprezy kulturalne, artystyczne, sportowe, naukowe, edukacyjne, rozrywkowe lub podobne, takie jak targi i wystawy, oraz usługi pomocnicze związane z usługami wstępu na te imprezy są zróżnicowane ze względu na status nabywcy. Jeżeli ww. usługi świadczone są na rzecz podatnika, miejscem świadczenia jest miejsce, w którym imprezy faktycznie się odbywają, co wynika z art. 53 dyrektywy VAT, a w przepisach prawa krajowego – z art. 28g ust. 1 ustawy o VAT. Jeżeli ww. usługi wstępu na imprezy są natomiast świadczone na rzecz podmiotów niebędących podatnikami, zastosowanie ma zasada określona w art. 54 dyrektywy VAT (odpowiednio – art. 28g ust. 2 ustawy o VAT), zgodnie z którym miejscem świadczenia usług jest miejsce, w którym ta działalność jest faktycznie wykonywana. Usługi wstępu na imprezy kulturalne, artystyczne, sportowe itd. mieszczą się bowiem w zakresie usług związanych z działalnością kulturalną, artystyczną, sportową, naukową, edukacyjną, rozrywkową lub podobną.

2.2 Podobnie jak w przypadku usług wymienionych w pkt 2.1, obowiązujące do dnia 31 grudnia 2024 r. zasady określania miejsca świadczenia usług w dziedzinie kultury, sztuki, sportu, nauki,

edukacji, rozrywki oraz podobnych usług, takich jak targi i wystawy, oraz usług pomocniczych do tych usług, w tym świadczenia usług przez organizatorów usług w tych dziedzinach, są różne i zależą od statusu nabywcy.

Jeżeli usługi te są świadczone na rzecz podmiotów niebędących podatnikami, miejscem ich świadczenia jest miejsce, w którym ta działalność jest faktycznie wykonywana (art. 54 dyrektywy VAT, art. 28g ust. 2 ustawy o VAT). Natomiast w przypadku ww. usług świadczonych na rzecz podatnika, generalnie zastosowanie ma zasada ogólna określona w art. 44 dyrektywy VAT / art. 28b ustawy o VAT, zgodnie z którą miejscem ich świadczenia jest, co do zasady, miejsce, w którym podatnik będący usługobiorcą posiada siedzibę działalności gospodarczej. Wyjątek od tej zasady ogólnej stanowią natomiast opisane powyżej w pkt 2.1 usługi wstępu na imprezy.

2.3 Aby zapewnić, że wirtualny wstęp na wydarzenia kulturalne, artystyczne, sportowe, naukowe, edukacyjne, rozrywkowe lub podobne, jak również usługi związane z działalnością kulturalną, artystyczną, sportową, naukową, edukacyjną, rozrywkową lub podobną, taką jak targi i wystawy, w tym świadczenia usług przez organizatorów takiej działalności, która jest transmitowana lub w inny sposób udostępniana wirtualnie, są opodatkowane w miejscu rzeczywistej konsumpcji usługi, dyrektywa 2022/542 wprowadziła zmiany w przepisach dotyczących miejsca świadczenia tych usług (art. 53 i art. 54 dyrektywy VAT).

Po zmianach wprowadzonych w art. 53 dyrektywy VAT, wstęp na wirtualne wydarzenia o charakterze kulturalnym, artystycznym, sportowym, naukowym, edukacyjnym, rozrywkowym lub podobnym, świadczony na rzecz podatnika, od dnia 1 stycznia 2025 r. będzie objęty ogólną zasadą miejsca świadczenia zawartą w art. 44 dyrektywy VAT. Zmiana wprowadzona w art. 54 dyrektywy VAT powoduje z kolei, że w przypadku świadczonych na rzecz podmiotu niebędącego podatnikiem usług, związanych z działalnością kulturalną, artystyczną, sportową, naukową, edukacyjną, rozrywkową lub podobną, transmitowanych lub w inny sposób udostępnianych wirtualnie, miejscem świadczenia będzie miejsce, w którym podmiot niebędący podatnikiem ma siedzibę, stałe miejsce zamieszkania lub zwykłe miejsce pobytu.

W konsekwencji zasady te ulegną zmianie od dnia 1 stycznia 2025 r.:

- w odniesieniu od usługi wirtualnego wstępu na wydarzenia kulturalne, artystyczne, sportowe, naukowe, edukacyjne, rozrywkowe lub podobne, świadczonych na rzecz podatników. W takim przypadku zastosowanie znajdzie reguła ogólna z art. 28b ustawy

- o VAT. Oznacza to, że miejscem świadczenia tych usług będzie, co do zasady, miejsce, w którym podatnik będący usługobiorcą posiada siedzibę działalności gospodarczej,
- w odniesieniu do usług związanych z działalnością kulturalną, artystyczną, sportową, naukową, edukacyjną, rozrywkową lub podobną, taką jak targi i wystawy, w tym świadczenia usług przez organizatorów takiej działalności, która jest transmitowana lub w inny sposób udostępniana wirtualnie, świadczonych na rzecz podmiotów niebędących podatnikami. W takim przypadku zastosowanie znajdzie zasada szczególna, zgodnie z którą miejscem świadczenia tych usług będzie miejsce, w którym podmiot ten posiada siedzibę, stałe miejsce zamieszkania lub zwykłe miejsce pobytu.

2.4 Dyrektywa 2022/542 wprowadza również następujące zmiany do przepisów dyrektywy VAT:

- 1) możliwość stosowania obniżonej stawki podatku do dostawy dzieł sztuki, przedmiotów kolekcjonerskich oraz antyków (pkt 26 załącznika III do dyrektywy VAT wymieniony w załączniku do dyrektywy 2022/542);
- 2) w odniesieniu do dostaw dzieł sztuki, przedmiotów kolekcjonerskich i antyków, do których mają zastosowanie uregulowania szczególne zawarte w tytule XII rozdziale 4, nie będą miały zastosowania stawki obniżone i zwolnienia, a zatem będzie miała zastosowanie stawka podstawowa (odpowiednio art. 1 pkt 7 dyrektywy 2022/542 oraz art. 98a dyrektywy VAT);
- 3) możliwość stosowania procedury szczególnej do dostawy dzieł sztuki, przedmiotów kolekcjonerskich i antyków, w przypadku gdy podatnik-pośrednik osobiście zaimportował te towary, oraz do dostawy dzieła sztuki dostarczonych podatnikowi-pośrednikowi przez ich twórców lub ich następców prawnych, lub przez podatnika innego niż podatnik-pośrednik. Zastosowanie procedury szczególnej będzie możliwe jeżeli nie zastosowano stawki obniżonej do dzieł sztuki, przedmiotów kolekcjonerskich i antyków dostarczanych podatnikowi-pośrednikowi lub zaimportowanych przez podatnika-pośrednika (odpowiednio art. 1 pkt 20 dyrektywy 2022/542 oraz art. 316 ust. 1 dyrektywy VAT).

Wyżej wskazane przepisy art. 1 pkt 5, 7 oraz 20 dyrektywy 2022/542 znajdą swoje odzwierciedlenie w następujących przepisach:

- 1) przepis art. 1 pkt 5 lit. b dyrektywy 2022/542 (art. 94 ust. 3 dyrektywy VAT) znajduje już swoje odzwierciedlenie w przepisie art. 120 ust. 2 ustawy o VAT, zgodnie z którym obniżoną stawkę podatku VAT stosuje się do importu dzieł sztuki, przedmiotów kolekcjonerskich oraz antyków;

- 2) w kwestii możliwości stosowania obniżonej stawki podatku do dostawy dzieł sztuki, przedmiotów kolekcjonerskich oraz antyków utrzymany zostanie dotychczasowy zakres stawki obniżonej do dzieł sztuki (art. 120 ust. 3 ustawy o VAT);
- 3) w celu transpozycji do polskiego porządku prawnego zmiany wynikającej ze zmiany art. 98a dyrektywy VAT (art. 1 pkt 7 dyrektywy 2022/542), projekt przewiduje dodanie nowego ustępu 3a w art. 120 ustawy o VAT, mającego na celu wskazanie stawki podstawowej (22%) do dostawy dzieł sztuki, przedmiotów kolekcjonerskich i antyków, w przypadku gdy do tych dostaw zastosowana zostanie szczególna procedura opodatkowania marży;
- 4) w celu transpozycji do polskiego porządku prawnego zmiany wynikającej z art. 316 ust. 1 dyrektywy VAT (art. 1 pkt 20 dyrektywy 2022/542), projekt przewiduje nadanie nowego brzmienia ust. 11 w art. 120 ustawy o VAT. Zgodnie z proponowaną zmianą podatnik będzie mógł zastosować szczególną procedurę opodatkowania marży również do dostawy:
 - dzieł sztuki, przedmiotów kolekcjonerskich i antyków uprzednio przez niego zaimportowanych,
 - dzieł sztuki nabytych od ich twórców lub spadkobierców twórców,
 - dzieł sztuki nabytych od podatnika niekorzystającego z procedury opodatkowania marży oraz od podatnika podatku od wartości dodanej innego niż podatnik podatku od wartości dodanej odpowiadający podatnikowi korzystającemu ze szczególnej procedury opodatkowania marży (art. 120 ust. 4 i 5 ustawy o VAT).

W takich przypadkach podatnik będzie mógł zastosować szczególną procedurę, jeżeli dzieła sztuki, przedmioty kolekcjonerskie i antyki zaimportowane lub nabyte przez tego podatnika nie podlegały opodatkowaniu podatkiem według stawki 7% albo podatkiem od wartości dodanej według stawki odpowiadającej stawce, o której w art. 98 ust. 1 dyrektywy VAT.

III. Korzyści z wprowadzenia Procedury SME

Procedura SME stanowi znaczne uproszczenie zasad związanych z VAT, ponieważ zmniejsza obowiązki administracyjne dla małych przedsiębiorstw nieposiadających siedziby działalności gospodarczej na terytorium państwa członkowskiego, w którym prowadzona jest działalność gospodarcza.

Wprowadzenie procedury SME dla podatników nieposiadających siedziby działalności gospodarczej w państwie członkowskim zwalnia likwiduje nieproporcjonalne obciążenia związane z przestrzeganiem przepisów, z którymi borykają się małe przedsiębiorstwa

korzystające ze zwolnienia podmiotowego VAT w państwie członkowskim siedziby, ale nie mają takiej możliwości w innym państwie członkowskim.

Jednocześnie, prowadzenie działalności w ramach procedury SME sprzyja wzrostowi i rozwojowi handlu transgranicznego wśród małych przedsiębiorstw.

IV. Zaproponowane zmiany szczegółowe

1) Zmiany w ustawie o VAT (art. 1)

Art. 3 ust. 3 pkt 2 lit. e oraz pkt 4 ustawy o VAT

Zmiana w **art. 3 ust. 3** ma na celu uregulowanie właściwości organów podatkowych dla podatników:

1. korzystających ze zwolnienia, o którym mowa w art. 113b, tj. tych dla których państwem członkowskim siedziby działalności gospodarczej jest Rzeczpospolita Polska, korzystających ze zwolnienia w państwach członkowskich innych niż Rzeczpospolita Polska,
2. korzystających ze zwolnienia, o którym mowa w art. 113a, tj. tych, dla których państwem członkowskim siedziby działalności gospodarczej nie jest Rzeczpospolita Polska, którzy zdecydują się na korzystanie ze zwolnienia podmiotowego w Polsce.

W pierwszym przypadku organem właściwym dla podatnika będzie Naczelnik Drugiego Urzędu Skarbowego Warszawa-Śródmieście, o czym stanowi nowo dodany **art. 3 ust. 3 pkt 2 lit. e**, natomiast w drugim przypadku organem właściwym dla podatnika będzie Naczelnik Urzędu Skarbowego Łódź-Śródmieście, o czym stanowi nowo dodany **art. 3 ust. 3 pkt 4**.

Zaznaczenia wymaga, że wprowadzone przepisy w zakresie właściwości dotyczą wyłącznie korzystania ze zwolnienia w ramach procedury szczególnej. Nie wprowadza się natomiast zmian związanych z właściwością dla innych spraw takich podatników, gdy nie dotyczą one procedury SME.

Art. 10 ust. 1 pkt 2 lit. c oraz pkt 3 lit. a, art. 13 ust. 6, art. 14 ust. 2, art. 109 ust. 1 i 3, art. 127 ust. 3 oraz art. 145e ust. 1 pkt 4 ustawy o VAT

Zmiana ma charakter dostosowujący obowiązujące przepisy do zmian związanych z wdrożeniem procedury SME, w szczególności wprowadzenia do ustawy o VAT art. 113a ust.

1. Zmiana oznacza, że również do podatników posiadających siedzibę działalności gospodarczej w państwie członkowskim innym niż Rzeczpospolita Polska, korzystających ze zwolnienia podmiotowego w Polsce, znajdą zastosowanie przepisy, które do tej pory dotyczyły

podatników posiadających siedzibę działalności gospodarczej w Polsce, korzystających ze zwolnienia.

Przykładowo na podstawie art. 109 ust. 1, podatnicy, u których sprzedaż jest zwolniona od podatku na podstawie art. 113a ust. 1, będą obowiązani prowadzić ewidencję sprzedaży za dany dzień, nie później jednak niż przed dokonaniem sprzedaży w dniu następnym, podobnie jak krajowi podatnicy korzystający ze zwolnienia na terytorium Polski.

Art. 28c ust. 1 ustawy o VAT

Przepis art. 28c ustawy o VAT określa ogólną zasadę miejsca opodatkowania usług świadczonych na rzecz podmiotów niebędących podatnikami. Zgodnie z ust. 1 tego przepisu miejscem świadczenia usług na rzecz podmiotów niebędących podatnikami jest miejsce, w którym usługodawca posiada siedzibę działalności gospodarczej, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3 oraz art. 28d, art. 28e, art. 28f ust. 1, 2 i 3, art. 28g ust. 2 i art. 28h–28n.

W związku z dodaniem w art. 28g ustawy o VAT ust. 3 przewidującego szczególną zasadę określania miejsca świadczenia dla usług związanych z działalnością kulturalną, artystyczną, sportową, naukową, edukacyjną, rozrywkową lub podobną, taką jak targi i wystawy, w tym świadczenia usług przez organizatorów takiej działalności, która jest transmitowana lub w inny sposób udostępniana wirtualnie, świadczonych na rzecz podmiotów niebędących podatnikami, konieczne jest dodanie do zastrzeżeń wskazanych w art. 28c ust. 1 ustawy o VAT zastrzeżenia odnoszącego się do art. 28g ust. 3 ustawy o VAT.

Art. 28g ust. 1 ustawy o VAT

Zmiana art. 28g ust. 1 związana jest z implementacją akapitu drugiego dodawanego w art. 53 dyrektywy VAT.

Zgodnie z projektowanym brzmieniem art. 28g ust. 1, miejscem świadczenia usług wstępu na imprezy kulturalne, artystyczne, sportowe, naukowe, edukacyjne, rozrywkowe lub podobne, takie jak targi i wystawy, oraz usług pomocniczych związanych z usługami wstępu na te imprezy, świadczonych na rzecz podatnika, w przypadku gdy obecność na nich nie jest wirtualna, jest miejsce, w którym te imprezy faktycznie się odbywają. Z obowiązującej obecnie reguły określania miejsca świadczenia dla usług wstępu wyłączono zatem usługi wstępu na imprezy, świadczone na rzecz podatnika, w przypadku gdy obecność na tych imprezach jest wirtualna. Oznacza to, że w przypadku usług wstępu na imprezy, w których obecność jest wirtualna, świadczonych na rzecz podatnika, zastosowanie znajdzie ogólna zasada ustalania miejsca świadczenia, o której mowa w art. 28b ustawy o VAT. Miejscem świadczenia takich

usług będzie miejsce, w którym podatnik będący usługobiorcą posiada siedzibę działalności gospodarczej.

Art. 28g ust. 3 ustawy o VAT

Projektowany przepis stanowi implementację akapitu drugiego dodawanego w art. 54 dyrektywy VAT.

Zgodnie z tym przepisem w przypadku, gdy usługi, o których mowa w ust. 2 (usługi związane z działalnością kulturalną, artystyczną, sportową, naukową, edukacyjną, rozrywkową lub podobną, taką jak targi i wystawy, w tym świadczenia usług przez organizatorów takiej działalności), odnoszą się do działalności, która jest transmitowana lub w inny sposób udostępniana wirtualnie, miejscem świadczenia tych usług jest miejsce, w którym podmiot niebędący podatnikiem, na rzecz którego są świadczone te usługi (nabywca usługi), posiada siedzibę, stałe miejsce zamieszkania lub zwykłe miejsce pobytu.

Art. 86 ust. 8 pkt 1 ustawy o VAT

Przepis **art. 86 ust. 8 pkt 1** ustawy o VAT określa szczególną zasadę dotyczącą prawa do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego, w przypadku gdy importowane lub nabyte towary i usługi dotyczą dostawy towarów lub świadczenia usług przez podatnika poza terytorium kraju.

Zmiana ww. przepisu ma na celu uregulowanie prawa do odliczenia, w sytuacji gdy podatnik uprawniony do odliczenia podatku VAT na terytorium kraju importuje lub nabywa towary lub usługi w celu dostawy towarów lub świadczenia usług poza terytorium kraju, do których stosuje się zwolnienie, o którym mowa w art. 113b, w innym państwie członkowskim niż RP.

Po zmianie, ww. przepis wskazuje, że podatnik ma prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego, jeżeli importowane lub nabyte towary i usługi dotyczą dostaw towarów lub świadczenia usług przez podatnika poza terytorium kraju, innych niż te, do których stosuje się zwolnienie, o którym mowa w art. 113b, jeżeli kwoty te mogłyby być odliczone, gdyby czynności te były wykonywane na terytorium kraju, a podatnik posiada dokumenty, z których wynika związek odliczonego podatku z tymi czynnościami.

Zatem, skoro podatnik może być objęty ogólnym systemem VAT na terytorium kraju, ale może też korzystać ze zwolnienia z VAT dla małych przedsiębiorstw w innym państwie członkowskim, odliczenie podatku naliczonego powinno odzwierciedlać powiązanie z opodatkowanymi dostawami towarów lub świadczeniem usług dokonywanymi przez tego

podatnika. Przy tym, w przypadku gdy zarejestrowany podatnik VAT czynny na terytorium kraju nabywa towary lub usługi, które są powiązane z dokonywanymi przez niego dostawami towarów lub świadczeniem usług zwolnionymi w innych państwach członkowskich, nie ma on prawa do odliczenia podatku VAT naliczonego.

Art. 91 ust. 7e ustawy o VAT

Zmiana ma charakter uzupełniający w związku ze zmianami związanymi z wdrożeniem procedury SME, w szczególności wprowadzeniem do ustawy o VAT art. 113a ust. 1.

W związku z wprowadzeniem zwolnienia dla podatnika, który posiada siedzibę działalności gospodarczej w innym państwie członkowskim niż RP, należało uregulować dokonywanie korekt również przez tego podatnika. Oznacza to, że na podstawie art. 91 ust. 7e ustawy o VAT również ww. podatnik, który skorzysta ze zwolnienia na podstawie art. 113a ust. 1 ustawy o VAT, może dokonać korekty podatku naliczonego za pozostający okres korekty w deklaracji podatkowej składanej za ostatni okres rozliczeniowy, w którym podatnik ten był podatnikiem VAT czynnym.

Jednocześnie skreślenie wyrazu: „ponownie” w brzmieniu projektowanego przepisu ma na celu pełne oddanie jego stosowania zarówno dla sytuacji, gdy podatnik korzystał wcześniej ze zwolnienia i wraca do jego stosowania, jak również sytuacji, gdy podatnik po raz pierwszy wybiera zwolnienie – od początku działalności w Polsce funkcjonował jako podatnik VAT czynny.

Art. 96 ustawy o VAT

➤ ust. 3

Zmieniony art. 96 ust. 3 ma na celu dodatkowe uregulowanie obowiązków w zakresie rejestracji w odniesieniu do podmiotów z siedzibą działalności gospodarczej na terytorium Polski, którzy zamierzają skorzystać ze zwolnienia w innym państwie lub państwach członkowskich.

Obecnie przepis art. 96 ust. 3 stanowi, że podmioty wymienione w art. 15, których sprzedaż jest zwolniona od podatku na podstawie art. 113 ust. 1 i 9, mogą złożyć zgłoszenie rejestracyjne. Po zmianie, ww. podmioty, które nie złożyły dotychczas zgłoszenia rejestracyjnego i zamierzają skorzystać ze zwolnienia w państwie lub państwach członkowskich, w których nie mają siedziby działalności gospodarczej, przed złożeniem powiadomienia, o którym mowa w art. 113b ust. 2, są obowiązane złożyć właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego

zgłoszenie rejestracyjne. Zmiana nie dotyczy podatników, którzy w dalszym ciągu będą korzystać ze zwolnienia z podatku VAT wyłącznie na terytorium Polski.

➤ **ust. 3c**

Dodany w art. 96 ust. 3c reguluje kwestię rejestracji w odniesieniu do podatników, którzy posiadają siedzibę działalności gospodarczej w innym państwie członkowskim niż RP.

Należy zauważyć, że zgodnie z art. 96 ust. 1 podmioty, o których mowa w art. 15 i art. 15a, są obowiązane, przed dniem wykonania pierwszej czynności określonej w art. 5, złożyć naczelnikowi urzędu skarbowego zgłoszenie rejestracyjne, z zastrzeżeniem ust. 3.

Art. 96 ust. 3c, zgodnie z którym przepisu ust. 1 nie stosuje się do podatnika, o którym mowa w art. 113a ust. 1, wyłączy podatników, którzy posiadają siedzibę działalności gospodarczej w innym państwie członkowskim niż RP i będą korzystać na terytorium Polski ze zwolnienia z VAT, z obowiązku złożenia zgłoszenia rejestracyjnego.

Zmiana ma na celu uproszczenie procedury wyboru zwolnienia w Polsce przez podatników z innych państw członkowskich UE. Całość zgłoszenia do procedury SME będzie bowiem odbywać się w państwie członkowskim siedziby działalności gospodarczej takiego podatnika. Przy czym, obowiązek rejestracji może nadal wystąpić w sytuacji, gdy ww. podatnik będzie obowiązany przed dniem dokonania czynności, o których mowa w art. 97 ust. 2 i 3, zawiadomić naczelnika urzędu skarbowego w zgłoszeniu rejestracyjnym o zamiarze rozpoczęcia wykonywania tych czynności.

Przepis art. 97 ust. 2 i 3 dotyczy:

- WNT, która przekroczyła kwotę 50 000 zł lub w odniesieniu do której wybrano opodatkowanie,
- nabycia usług, do których stosuje się art. 28b, jeżeli usługi te stanowiłyby import usług,
- świadczenia usług, do których stosuje się art. 100 ust. 1 pkt 4, dla podatników podatku od wartości dodanej lub osób prawnych niebędących takimi podatnikami, zidentyfikowanych na potrzeby podatku od wartości dodanej.

➤ **ust. 4**

Obecnie przepis ust. 4 stanowi, że naczelnik urzędu skarbowego po weryfikacji danych podanych w zgłoszeniu rejestracyjnym rejestruje podatnika jako „podatnika VAT czynnego” lub jako „podatnika VAT zwolnionego” i na wniosek podatnika potwierdza to zarejestrowanie. Zmiany dokonane w brzmieniu przepisu wskazują, że w przypadku podatników, o których mowa w ust. 3, oraz dodatkowo w przypadku podatników, o których mowa w art. 113a ust. 1

(nieposiadających siedziby działalności gospodarczej na terytorium Polski), jeżeli złożyli zawiadomienie w celu rejestracji jako podatnik VAT UE – naczelnik urzędu skarbowego po weryfikacji danych podanych w zgłoszeniu rejestracyjnym rejestruje podatnika jako „podatnika VAT zwolnionego”. Na wniosek podatnik otrzyma potwierdzenie tego zarejestrowania.

➤ **ust. 5a**

Dodawany przepis jest związany z wprowadzeniem odrębnych zasad regulujących zwolnienie podmiotowe, o którym mowa w art. 113a ust. 1, dla podatników nieposiadających siedziby działalności gospodarczej na terytorium Polski.

Jeżeli podatnik, posiadający siedzibę działalności w innym państwie członkowskim, utraci zwolnienie od podatku, jest on zobowiązany do złożenia zgłoszenia rejestracyjnego, przed dniem, w którym traci prawo do zwolnienia na terytorium kraju.

Jednocześnie, dodawane **pkt 1 i 2 w ust. 5a** mają na celu doregulowanie terminów złożenia zgłoszenia rejestracyjnego w przypadku, gdy podatnik posiadający siedzibę działalności gospodarczej w innym państwie członkowskim niż RP utraci zwolnienie lub zrezygnuje ze zwolnienia na terytorium kraju.

W powyższym przypadku, w odniesieniu do ww. podatnika korzystającego ze zwolnienia na podstawie art. 113a ust. 1 ustawy o VAT, obowiązek złożenia zgłoszenia rejestracyjnego wystąpi:

- przed dniem, w którym traci prawo do tego zwolnienia – w przypadku utraty tego prawa albo
- przed początkiem miesiąca, od którego rezygnacja ze zwolnienia jest skuteczna zgodnie z art. 113a ust. 6 – w przypadku kontynuowania wykonywania czynności określonych w art. 5.

W zależności od tego, czy rezygnacja ze zwolnienia będzie możliwa od początku kolejnego kwartału, czy od początku drugiego miesiąca kolejnego kwartału, podatnik będzie musiał złożyć zgłoszenie rejestracyjne przed tym terminem. Wprowadzone terminy pozostają zbieżne z terminami, o których mowa w art. 113a ust. 6, dotyczącymi rezygnacji ze zwolnienia przez ww. podatnika.

Przy czym, w odniesieniu do ww. przypadków przepis ust. 4 stosuje się odpowiednio.

➤ **ust. 7bc**

Dodany **art. 96 ust. 7bc** przewiduje z urzędu wykreślenie z rejestru jako podatnika VAT czynnego podatnika z siedzibą działalności gospodarczej w państwie członkowskim innym niż RP po zarejestrowaniu do procedury SME w państwie członkowskim, w którym posiada on siedzibę działalności gospodarczej, w przypadku gdy Polska będzie wskazana jako państwo członkowskie zwolnienia.

W przypadku gdy podatnik posiadający siedzibę działalności gospodarczej w państwie członkowskim innym niż Rzeczpospolita Polska zostanie zidentyfikowany za pomocą indywidualnego numeru identyfikacyjnego zawierającego kod EX (o którym mowa w art. 113a ust. 2 pkt 2) w państwie członkowskim siedziby na potrzeby stosowania zwolnienia w Polsce, naczelnik urzędu skarbowego z urzędu po otrzymaniu tej informacji wykreśla z rejestru jako podatnika VAT czynnego tego podatnika i zawiadamia go o tym wykreśleniu.

Jednocześnie przepis wskazuje, że w przypadku gdy podatnik podlegał zarejestrowaniu jako podatnik VAT UE, naczelnik urzędu skarbowego pozostawia podatnika w rejestrze, nadając mu status „podatnika VAT zwolnionego”.

Wprowadzony przepis upraszcza procedurę wyrejestrowania podatników z siedzibą na terytorium innych państw członkowskich UE, zdejmując z nich obowiązek składania zgłoszenia aktualizacyjnego VAT-R, w przypadku gdy do tej pory byli zarejestrowani jako podatnicy VAT czynni i zdecydują się na korzystanie ze zwolnienia w Polsce w ramach procedury SME.

Odrębna procedura została natomiast przewidziana w przypadku podatników, którzy byli dotychczas zarejestrowani jako podatnicy VAT UE. W tym przypadku naczelnik urzędu skarbowego będzie aktualizował z urzędu status podatnika jako „podatnika VAT zwolnionego”.

Zdanie drugie w dodawanym ust. 7bc ma charakter doprecyzowujący.

W związku z tym, że podatnicy, o których mowa w art. 113a ust. 1, którzy posiadali status podatnika VAT czynnego po uzyskaniu identyfikacji na potrzeby korzystania ze zwolnienia na terytorium Polski będą z urzędu wykreślani z rejestru przez naczelnika urzędu skarbowego, przede wszystkim tacy podatnicy nie będą mieli obowiązku składania aktualizacji zgłoszenia rejestracyjnego. Podobnie obowiązek ten nie będzie dotyczył podatników, którym w związku

z wyborem zwolnienia w procedurze SME naczelnik urzędu skarbowego zmienił status jako podatnik VAT zwolniony, ze względu na posiadanie rejestracji jako podatnik VAT UE. Obie zmiany będą dokonywane z urzędu.

Art. 96b ust. 3

Dodany w art. 96b w ust. 3 pkt 12a reguluje kwestię danych, które będą zamieszczane w wykazie podatników w związku ze zmianami w art. 96 w odniesieniu do podatników, o których mowa w art. 113a ust. 1.

Zmiana przewiduje, że wykaz podatników dodatkowo zawiera podstawę prawną zwolnienia – w przypadku podatników, o których mowa w art. 113a ust. 1, zarejestrowanych jako podatnicy VAT UE.

Art. 99 ust. 7

Zmiana ma charakter dostosowujący do zmian związanych z wdrożeniem procedury SME, w szczególności wprowadzenia do ustawy o VAT art. 113a ust. 1. W związku z wprowadzeniem zwolnienia dla podatnika, który posiada siedzibę działalności w innym państwie członkowskim niż RP, należało uregulować kwestie składania deklaracji podatkowych.

Zgodnie z nowym brzmieniem obowiązku składania deklaracji podatkowych nie będą mieli również podatnicy, u których sprzedaż jest zwolniona od podatku na podstawie art. 113a.

Jest to zmiana stanowiąca znaczne uproszczenie zasad związanych z VAT w odniesieniu do podatników nieposiadających siedziby działalności gospodarczej na terytorium Polski. Podatnicy ci nie będą mieli obowiązku składania deklaracji VAT na zasadach takich samych jak podatnicy posiadający siedzibę działalności na terytorium kraju.

Art. 106b ust. 2 oraz art. 106e ust. 1 pkt 4, 19 i 25 ustawy o VAT

Zmiana ma charakter dostosowujący do zmian związanych z wdrożeniem procedury SME, w szczególności wprowadzenia do ustawy o VAT art. 113a ust. 1.

W związku z wprowadzeniem zwolnienia dla podatnika, który posiada siedzibę działalności gospodarczej w innym państwie członkowskim niż RP, należało uregulować kwestie wystawiania faktur oraz elementów faktury wystawionej przez tego podatnika (faktura wystawiana przez podatników zwolnionych nadal jest wystawiana na żądanie nabywcy).

Zgodnie z art. 106b ust. 2 podatnik nie będzie obowiązany do wystawienia faktury w odniesieniu do sprzedaży zwolnionej od podatku również na podstawie art. 113a ust. 1

ustawy o VAT. Niemniej jednak, na podstawie art. 106e ust. 1 pkt 19 i 25, w przypadku wystawienia faktury z tytułu dostawy towarów lub świadczenia usług zwolnionych od podatku na podstawie art. 113a ust. 1, powinna ona zawierać numer, indywidualny numer identyfikacyjny z kodem EX, za pomocą którego podatnik korzystający ze zwolnienia, o którym mowa w art. 113a ust. 1, jest zidentyfikowany na potrzeby korzystania z tego zwolnienia oraz przepis ustawy albo aktu wydanego na podstawie ustawy, na podstawie którego podatnik stosuje zwolnienie od podatku.

Przewiduje się również, że podatnicy korzystający ze zwolnienia na podstawie art. 113a ust. 1 ustawy o VAT będą mogli skorzystać z możliwości wystawiania faktur z węższym zakresem danych – podobnie jak ma to miejsce w przypadkach podatników korzystających ze zwolnienia na podstawie art. 113 ust. 1 i 9 ustawy o VAT. W tym celu przewiduje się odpowiednie zmiany dostosowujące w rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 29 października 2021 r. w sprawie wystawiania faktur (Dz. U. poz. 1979).

Art. 106f ust. 2 ustawy o VAT

Zmieniony art. 106f ust. 2 reguluje kwestię wystawiania faktur zaliczkowych przez podatnika, który posiada siedzibę działalności w innym państwie członkowskim niż RP. Zgodnie z nowym brzmieniem faktura zaliczkowa powinna, podobnie jak faktura końcowa, zawierać numer, za pomocą którego podatnik korzystający ze zwolnienia, o którym mowa w art. 113a ust. 1, jest zidentyfikowany na potrzeby korzystania z tego zwolnienia.

Art. 113 ustawy o VAT

Dotychczas procedura szczególna określona w dziale XII rozdział 1 „Procedury dotyczące drobnych przedsiębiorców” ustawy o VAT mogła być stosowana wyłącznie przez podatników posiadających siedzibę działalności gospodarczej na terytorium kraju. W związku z implementacją dyrektywy 2020/285 zwolnienie podmiotowe określone w tym dziale, przy spełnieniu określonych warunków (zob. projektowany art. 113a ustawy o VAT), będzie mogło być stosowane od dnia 1 stycznia 2025 r. również przez podatników posiadających siedzibę działalności gospodarczej w innym państwie członkowskim niż Rzeczpospolita Polska. Zwolnienie podmiotowe w Polsce nie będzie mogło być nadal stosowane przez podatników, którzy nie posiadają na terytorium Unii Europejskiej siedziby działalności gospodarczej. Przy tym wyłączenie tych podatników ze stosowania zwolnienia w kraju będzie obowiązywało niezależnie od tego, czy podatnik nieposiadający siedziby działalności gospodarczej na

terytorium Unii Europejskiej posiada stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej w kraju, czy też nie.

Projekt ustawy przewiduje dostosowanie przepisu art. 113 ust. 1 i 9 ustawy o VAT w związku z nowym art. 113a ustawy o VAT, który upoważnia do korzystania ze zwolnienia na terytorium kraju również podatników nieposiadających siedziby działalności gospodarczej w Polsce, jeżeli są podatnikami posiadającymi siedzibę działalności gospodarczej w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej.

Wprowadzenie odrębnej jednostki redakcyjnej (art. 113a ustawy o VAT) dla podatników z siedzibą w innych państwach członkowskich UE powoduje konieczność odniesienia obowiązującego art. 113 ust. 1 i 9 wyłącznie do podatników posiadających siedzibę działalności gospodarczej na terytorium kraju.

Dodatkowo, zgodnie z nowym brzmieniem ust. 1, zwolniona od podatku będzie sprzedaż dokonywana przez podatnika posiadającego siedzibę działalności gospodarczej na terytorium kraju, u którego wartość sprzedaży z wyłączeniem kwoty podatku nie przekroczyła w poprzednim ani bieżącym roku podatkowym kwoty 200 000 zł. Wskazanie okresu, w którym limit 200 000 zł będzie podlegał badaniu (poprzedni i bieżący rok podatkowy), stanowi konstrukcję analogiczną jak ta przyjęta w nowym art. 113a ustawy o VAT.

Ponadto, zgodnie ze zmienionym przepisem art. 113 ust. 2, do wartości sprzedaży, o której mowa w ust. 1, nie wlicza się:

- wewnątrzwspólnotowej sprzedaży towarów na odległość, która nie podlega opodatkowaniu podatkiem na terytorium kraju;
- sprzedaży na odległość towarów importowanych, która nie podlega opodatkowaniu podatkiem na terytorium kraju;
- odpłatnej dostawy towarów i odpłatnego świadczenia usług, zwolnionych od podatku na podstawie art. 43 ust. 1 lub przepisów wydanych na podstawie art. 82 ust. 3, z wyjątkiem transakcji związanych z nieruchomościami, usług, o których mowa w art. 43 ust. 1 pkt 7, 12 i 38–41, usług ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych – jeżeli czynności te nie mają charakteru transakcji pomocniczych;
- odpłatnej dostawy towarów, które na podstawie przepisów o podatku dochodowym są zaliczane przez podatnika do środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych podlegających amortyzacji.

W związku z wprowadzonymi zmianami w wartości sprzedaży osiąganey przez podatnika będą uwzględniane również wewnątrzwspólnotowe dostawy towarów oraz usługi reasekuracyjne, jeżeli usługi te nie mają charakteru transakcji pomocniczych.

Uchylenia wymaga również art. 113 ust. 13 pkt 3, który w dotychczasowym brzmieniu dotyczył podatników nieposiadających siedziby działalności gospodarczej na terytorium kraju, obejmując szeroko podatników posiadających siedzibę działalności gospodarczej w innych państwach członkowskich UE oraz w państwach trzecich.

Część zmian w art. 113 ma charakter dostosowawczy oraz poprawia czytelność wprowadzonej konstrukcji zwolnienia podmiotowego, uwzględniając przy tym założenia dyrektywy 2020/285. W konsekwencji, od dnia 1 stycznia 2025 r. zwolnienie sprzedaży od podatku będzie przysługiwać:

- na podstawie art. 113 ustawy o VAT – podatnikom posiadającym siedzibę działalności gospodarczej na terytorium kraju oraz
- na podstawie 113a ustawy o VAT – podatnikom posiadającym siedzibę działalności w państwie członkowskim innym niż Rzeczpospolita Polska.

Zwolnienie nie będzie natomiast przysługiwać podatnikom posiadającym siedzibę działalności gospodarczej w państwach trzecich, co wynika z nieujęcia tej grupy podatników w art. 113 ani art. 113a ustawy o VAT.

Zaznaczenia wymaga, że zmianie nie ulegną inne zasady funkcjonujące dotychczas w art. 113 ustawy o VAT. Przykładowo, niezmieniona pozostaje dotychczasowa zasada zawarta w ust. 5, zgodnie z którą utrata zwolnienia następuje począwszy od czynności, którą przekroczono limit 200 000 zł.

Art. 113a ustawy o VAT

W związku z koniecznością implementacji dyrektywy 2020/285 (w tym art. 284 dyrektywy VAT) w taki sposób, aby umożliwić stosowanie zwolnienia na terytorium kraju również podatnikom posiadającym siedzibę działalności gospodarczej w innym państwie członkowskim niż Rzeczpospolita Polska, dodano art. 113a regulujący kwestię zasad i warunków stosowania tego zwolnienia w Polsce.

W **art. 113a ust. 1** ustawy o VAT przyjęto ogólną i podstawową zasadę, że zwalnia się od podatku sprzedaż dokonywaną przez podatnika posiadającego siedzibę działalności gospodarczej w państwie członkowskim innym niż Rzeczpospolita Polska, po spełnieniu łącznie niżej opisanych warunków:

Pkt 1 – całkowita roczna wartość dostaw towarów i świadczenia usług dokonanych przez podatnika w danym roku podatkowym, dla których miejscem opodatkowania jest terytorium Unii Europejskiej, z wyłączeniem podatku od wartości dodanej, w tym wartość sprzedaży na terytorium kraju, z wyłączeniem podatku, zwana dalej „rocznym obrotem na terytorium Unii Europejskiej”, nie przekroczyła u tego podatnika w poprzednim ani bieżącym roku podatkowym kwoty 100 000 euro.

Powyższy warunek oznacza, że roczny obrót na terytorium Unii Europejskiej (określony w tym punkcie) nie może przekroczyć w poprzednim ani bieżącym roku podatkowym kwoty 100 000 euro. Przy czym, w przypadku rozpoczęcia dokonywania czynności opodatkowanych na terytorium kraju w trakcie roku podatkowego, próg 100 000 euro w przeciwieństwie do określonego progu krajowego, nie jest liczony w proporcji do okresu prowadzonej działalności gospodarczej. Dyrektywa VAT nie przewiduje szczególnej zasady obliczania progu unijnego w proporcji do okresu prowadzonej działalności gospodarczej w roku podatkowym.

Pkt 2 – wartość sprzedaży u tego podatnika z wyłączeniem kwoty podatku nie przekroczyła w poprzednim ani bieżącym roku podatkowym kwoty określonej w art. 113 ust. 1, przy czym przepisy art. 113 ust. 2 i 9 stosuje się odpowiednio.

Powyższy warunek stosowania zwolnienia przez podatnika z siedzibą w innym państwie członkowskim niż RP jest tożsamy z warunkami określonymi w art. 113 ust. 1 i 9 ustawy o VAT dla podatnika posiadającego siedzibę na terytorium kraju. Dodatkowo odpowiednie stosowanie dotyczy również art. 113 ust. 2, w którym zostały wskazane czynności, których podatnik nie wlicza do przewidywanych limitów zwolnienia podmiotowego w VAT. Oznacza to, że – analogicznie jak w przypadku podatnika z siedzibą na terytorium kraju – wartość sprzedaży podatnika posiadającego siedzibę w innym państwie członkowskim niż RP nie może przekroczyć w poprzednim ani bieżącym roku limitu zwolnienia wynikającego z art. 113 ust. 1, który wynosi 200 000 zł (bez kwoty podatku). Natomiast, jeżeli podatnik ten rozpocznie dokonywanie czynności opodatkowanych w trakcie roku podatkowego, wartość sprzedaży nie może przekroczyć, w proporcji do okresu prowadzonej działalności gospodarczej w roku podatkowym, ww. kwoty.

Pkt 3 – podatnik nie dokonuje na terytorium kraju dostaw towarów lub świadczenia usług, o których mowa w art. 113 ust. 13.

Powyższy warunek stosowania zwolnienia przez podatnika z siedzibą działalności gospodarczej w innym państwie członkowskim niż RP jest tożsamy z warunkami określonymi

dla podatnika posiadającego siedzibę działalności gospodarczej na terytorium kraju. Art. 113 ust. 13 ustawy o VAT określa katalog dostaw towarów (pkt 1) oraz katalog świadczenia usług (pkt 2), przy których podatnik nie może stosować zwolnienia, bez względu na wartość osiągniętej sprzedaży.

W **art. 113a ust. 2** ustawy o VAT wskazano obowiązki podatnika posiadającego siedzibę działalności gospodarczej w innym państwie członkowskim niż RP, których spełnienie daje podatnikowi prawo do korzystania ze zwolnienia. Podatnik bowiem jest zobowiązany przed rozpoczęciem korzystania ze zwolnienia:

Pkt 1 – powiadomić państwo członkowskie, w którym posiada siedzibę działalności gospodarczej o zamiarze skorzystania ze zwolnienia na terytorium kraju oraz

Pkt 2 – uzyskać w państwie członkowskim, w którym posiada siedzibę działalności gospodarczej, indywidualny numer identyfikacyjny zawierający kod EX, zwany dalej „numerem identyfikacyjnym EX”, na potrzeby korzystania ze zwolnienia na terytorium kraju.

Powiadomienie państwa członkowskiego, w którym podatnik posiada siedzibę działalności gospodarczej, innego niż Rzeczpospolita Polska, o zamiarze skorzystania ze zwolnienia na terytorium Polski ma na celu rozpoczęcie procedury potwierdzenia możliwości korzystania ze zwolnienia przez takiego podatnika na terytorium RP. Jeżeli ww. podatnik przystępuje do procedury SME i wybiera Polskę jako państwo członkowskie zwolnienia (MSEX), musi złożyć w państwie członkowskim, w którym posiada siedzibę działalności gospodarczej, powiadomienie o zamiarze korzystania ze zwolnienia w Polsce. Natomiast, gdy ten sam podatnik uczestniczy już w procedurze SME, korzystając ze zwolnienia w państwie lub państwach członkowskich innych niż Polska, i ma zamiar korzystać ze zwolnienia również w Polsce, to w tym celu powinien złożyć aktualizację powiadomienia. Na podstawie danych zawartych w takim powiadomieniu, po pozytywnej weryfikacji podatnika do korzystania ze zwolnienia w Polsce, podatnik powinien zostać zidentyfikowany na potrzeby korzystania ze zwolnienia na terytorium kraju za pomocą numeru identyfikacyjnego EX w państwie członkowskim, w którym posiada siedzibę działalności gospodarczej.

Zgodnie z **art. 113a ust. 3** ustawy o VAT, w przypadku gdy warunki, o których mowa w ust. 1 pkt 2 lub 3, nie są spełnione, właściwy naczelnik urzędu skarbowego wydaje postanowienie o odmowie skorzystania ze zwolnienia na terytorium kraju, na które służy zażalenie.

Oznacza to, że podatnik, który nie posiada siedziby działalności gospodarczej na terytorium Polski, będzie miał możliwość dochodzić swoich praw w odniesieniu do przekazanej odmowy

korzystania ze zwolnienia na terytorium kraju, pomimo że sam proces rejestracji będzie odbywał się w państwie członkowskim siedziby działalności gospodarczej podatnika. Należy również zwrócić uwagę na odpowiednie stosowanie art. 113 ust. 11 oraz ust. 11a ustawy o VAT. Podatnik zamierzający skorzystać ze zwolnienia powinien pamiętać o rocznym okresie karencji stosowanym w Polsce, w przypadku utraty bądź rezygnacji ze zwolnienia z VAT. Jeżeli okaże się że podatnik chciałby skorzystać ze zwolnienia w Polsce na podstawie art. 113a ust. 1, lecz nie upłynął jeszcze pełen rok od końca roku, w którym podatnik utracił prawo do zwolnienia lub zrezygnował z tego zwolnienia, zastosowanie znajdą procedury, które już dotychczas są stosowane w odniesieniu do podatników posiadających siedzibę działalności gospodarczej na terytorium kraju.

Stosownie do **art. 113a ust. 4** ustawy o VAT, zwolnienie będzie miało zastosowanie od dnia, w którym państwo członkowskie siedziby działalności gospodarczej:

- poinformuje podatnika o nadaniu numeru identyfikacyjnego EX na potrzeby korzystania ze zwolnienia na terytorium kraju;
- potwierdzi podatnikowi ten numer na potrzeby korzystania ze zwolnienia na terytorium kraju, w przypadku gdy został on już nadany na potrzeby korzystania ze zwolnienia na terytorium innego państwa członkowskiego.

Powyższy przepis oznacza, że od dnia poinformowania o nadaniu/ potwierdzeniu podatnikowi numeru identyfikacyjnego EX, podatnik może na terytorium kraju stosować zwolnienie do realizowanych dostaw towarów i / lub świadczenia usług.

W **art. 113a ust. 5 i 6** ustawy o VAT uregulowano możliwość rezygnacji ze zwolnienia przez podatnika posiadającego siedzibę w innym państwie członkowskim niż RP. Aby zrezygnować ze zwolnienia na terytorium kraju, podatnik składa w państwie członkowskim siedziby działalności gospodarczej informację o rezygnacji ze zwolnienia na terytorium Polski.

Rezygnacja ze zwolnienia jest skuteczna od początku:

- pierwszego miesiąca kwartału następującego po kwartale poinformowania o tej rezygnacji
 - w przypadku gdy została złożona w pierwszym lub drugim miesiącu kwartału,
- drugiego miesiąca kwartału następującego po kwartale poinformowania o tej rezygnacji, w przypadku gdy została złożona w ostatnim miesiącu kwartału.

Złożenie rezygnacji ze zwolnienia w Polsce w państwie członkowskim siedziby działalności gospodarczej nie zwalnia podatnika z obowiązków rejestracyjnych przewidzianych w Polsce dla podatników, którzy będą dokonywać dostaw towarów lub świadczenia usług jako czynni podatnicy podatku VAT (art. 96 ustawy o VAT).

Dodany **art. 113a ust. 7** ustawy o VAT precyzuje, że jeżeli wartość sprzedaży zwolnionej od podatku na terytorium kraju przekroczy kwotę, o której mowa w art. 113 ust. 1 lub 9, lub roczny obrót w Unii Europejskiej przekroczy kwotę 100 000 euro, zwolnienie, o którym mowa w ust. 1, traci moc począwszy od czynności, którą przekroczone te kwoty, w zależności od tego, które ze zdarzeń nastąpiło wcześniej.

Oznacza to przede wszystkim, że przyjęto rozwiązanie, zgodnie z którym zwolnienie traci moc począwszy od czynności, którą przekroczone kwotę 200 000 zł lub kwotę obliczoną w proporcji do okresu prowadzonej działalności gospodarczej w roku podatkowym. Natomiast nie proponuje się w nowo projektowanych przepisach szczególnych zasad stosowania zwolnienia po przekroczeniu progu krajowego, w tym wydłużenia okresu stosowania zwolnienia po przekroczeniu limitu krajowego w trakcie roku. Utrata zwolnienia z momentem dokonania czynności, którą przekroczone próg krajowy, ma zastosowanie w dotychczasowych przepisach art. 113 ust. 5 i 10 ustawy o VAT. Dodatkowo, przyjęte w polskim systemie podatkowym rozwiązanie jest precyzyjne i proste w swojej konstrukcji – podatnik w przypadku przekroczenia konkretnej kwoty obrotu, z mocy prawa, staje się podatnikiem VAT czynnym. Jednocześnie, wprowadzone rozwiązanie, zgodnie z którym zwolnienie traci moc począwszy od czynności, którą przekroczone kwotę rocznego obrotu w Unii Europejskiej, tj. kwotę 100 000 euro, jest zgodne z regulacjami dyrektywy VAT w tym zakresie.

Dodatkowo, w przepisie doprecyzowano moment utraty zwolnienia w zależności od tego, który z progów – krajowy czy unijny – zostanie przekroczony jako pierwszy.

Dodany **art. 113a ust. 8** przewiduje, że przeliczenia na potrzeby określenia wartości sprzedaży, o której mowa w ust. 1 pkt 2 i ust. 7, dokonuje się zgodnie z kursem wymiany opublikowanym przez Europejski Bank Centralny w pierwszym dniu roku lub, jeżeli w tym dniu kurs wymiany nie został opublikowany, stosuje się kurs wymiany z następnego dnia publikacji.

Zasada przyjęta w projektowanym przepisie będzie miała zastosowanie do przeliczenia kwot wykazanych przez podatnika w uprzednim powiadomieniu na polskie złote w związku z koniecznością określenia, czy limit zwolnienia podmiotowego na terytorium kraju (200 000 zł) nie został przekroczony.

Natomiast w przepisie **art. 113a ust. 9** ustawy o VAT wskazano na odpowiednie stosowanie przepisów art. 113 ust. 10a–12, które dotyczą zwolnienia z podatku sprzedaży dokonywanej przez podatników z siedzibą działalności gospodarczej na terytorium kraju również w odniesieniu do sprzedaży dokonywanej na terytorium kraju przez podatnika posiadającego

siedzibę działalności gospodarczej w innym państwie członkowskim niż Rzeczpospolita Polska.

Odpowiednie stosowanie tych przepisów oznacza przykładowo, że – analogicznie jak w przypadku podatnika z siedzibą działalności gospodarczej na terytorium kraju – podatnik z siedzibą działalności gospodarczej w innym państwie członkowskim, który utracił wcześniej prawo do zwolnienia sprzedaży od podatku lub zrezygnował z tego zwolnienia, może nie wcześniej niż po upływie roku, licząc od końca roku, w którym utracił to prawo lub z niego zrezygnował, ponownie stosować zwolnienie z podatku dla sprzedaży.

Art. 113b ustawy o VAT

W **art. 113b ust. 1** ustawy o VAT przyjęto ogólną i podstawową zasadę, że podatnik, który posiada siedzibę działalności gospodarczej na terytorium kraju i którego roczny obrót na terytorium Unii Europejskiej nie przekroczył w poprzednim ani bieżącym roku podatkowym kwoty 100 000 euro, może skorzystać ze zwolnienia dla dostaw towarów i świadczenia usług w państwie członkowskim innym niż Rzeczpospolita Polska, na warunkach określonych przez to państwo członkowskie, w szczególności gdy roczny obrót podatnika w tym państwie członkowskim nie przekroczył kwot określonych przez to państwo, jeżeli to państwo wprowadziło zwolnienie na zasadach odpowiadających regulacjom, o których mowa w art. 113a.

Projektowane przepisy **art. 113b ust. 1** oznaczają, że każdy podatnik posiadający siedzibę działalności gospodarczej na terytorium kraju, w tym również zarejestrowany jako podatnik VAT czynny, może skorzystać ze zwolnienia w innym państwie członkowskim. Istotną w tym zakresie kwestią jest spełnienie dwóch podstawowych warunków:

- nieprzekroczenia w poprzednim ani bieżącym roku kwoty rocznego obrotu na terytorium Unii Europejskiej w wysokości 100 000 euro oraz
- nieprzekroczenia rocznego obrotu kwot określonych przez państwo członkowskie, w którym podatnik chce korzystać ze zwolnienia.

Przy czym, zwolnienie z podatku w poszczególnych państwach członkowskich UE, jeżeli wprowadziły one zwolnienie na zasadach odpowiadających regulacjom, o których mowa w art. 113a, może być stosowane na warunkach określonych przez te państwa członkowskie. Warunki stosowania progów krajowych oraz innych szczególnych zasad tego zwolnienia pozostają w kompetencjach państw członkowskich. Przykładowo, niektóre państwa

członkowskie mogą zdecydować o wprowadzeniu warunku weryfikacji obrotu osiągniętego przez podatnika również w roku podatkowym poprzedzającym poprzedni rok podatkowy.

Jednocześnie, oprócz warunku kwotowego, każde z państw członkowskich może wprowadzić swoje szczególne rozwiązania związane ze stosowaniem zwolnienia podmiotowego w VAT. Przykładowo, mogą być to rozwiązania polegające na wprowadzeniu progów sektorowych w odniesieniu do konkretnych dostaw towarów lub świadczenia usług, wprowadzeniu dodatkowych wyłączeń ze zwolnienia podmiotowego, stosowaniu dwuletniego okresu karencji po utracie bądź rezygnacji ze zwolnienia z VAT.

W **ust. 2 art. 113b** uregulowano, że w celu skorzystania ze zwolnienia, o którym mowa w ust. 1, podatnik składa Naczelnikowi Drugiego Urzędu Skarbowego Warszawa-Śródmieście powiadomienie o zamiarze skorzystania ze zwolnienia w państwie członkowskim innym niż Rzeczpospolita Polska.

Zgodnie z **ust. 3 art. 113b** uprzednie powiadomienie zawiera dane dotyczące podatnika, informację o państwie lub państwach członkowskich, w których podatnik zamierza korzystać ze zwolnienia, a także dane dotyczące rocznego obrotu tego podatnika na terytorium Unii Europejskiej w poprzednim i bieżącym roku podatkowym. Przy czym szczegółowy zakres danych, które będą wymagane w uprzednim powiadomieniu, zostanie określony w rozporządzeniu Ministra Finansów.

Art. 113b ust. 4 ustawy o VAT przewiduje, że właściwy naczelnik urzędu skarbowego uwzględniając informacje przekazane przez właściwe organy podatkowe państw członkowskich, nie później niż w ciągu 35 dni roboczych następujących po otrzymaniu uprzedniego powiadomienia:

- informuje podatnika o nadaniu indywidualnego numeru identyfikacyjnego poprzedzonego kodem PL i zawierającego kod EX, zwanego dalej „polskim numerem identyfikacyjnym EX”, na potrzeby korzystania ze zwolnienia w państwie członkowskim innym niż Rzeczpospolita Polska, jeżeli:
 - państwo członkowskie, w którym podatnik zamierza korzystać ze zwolnienia potwierdziło jego prawo do korzystania ze zwolnienia w tym państwie,
 - co najmniej jedno z państw członkowskich, w którym podatnik zamierza korzystać ze zwolnienia potwierdziło jego prawo do korzystania ze zwolnienia w tym państwie – w przypadku gdy podatnik w uprzednim powiadomieniu wskazał więcej niż jedno państwo członkowskie, w którym zamierza korzystać ze zwolnienia,

- potwierdza podatnikowi polski numer identyfikacyjny EX na potrzeby korzystania ze zwolnienia w kolejnym państwie członkowskim, innym niż Rzeczpospolita Polska – w przypadku gdy w uprzednim powiadomieniu podatnik wskazał więcej niż jedno państwo członkowskie, w którym zamierza korzystać ze zwolnienia, i polski numer identyfikacyjny EX został już nadany na potrzeby korzystania ze zwolnienia na terytorium jednego z tych państw członkowskich, a kolejne państwo członkowskie potwierdziło prawo podatnika do korzystania ze zwolnienia

– przy czym, jeżeli warunki uprawniające do nadania lub potwierdzenia polskiego numeru identyfikacyjnego EX wymagają dodatkowego zweryfikowania w celu zapobieżenia uchylaniu się od opodatkowania lub unikaniu opodatkowania, właściwy naczelnik urzędu skarbowego może przedłużyć termin do czasu zakończenia tej weryfikacji.

Przykładowo, gdy podatnik z siedzibą działalności gospodarczej na terytorium kraju złoży uprzednie powiadomienie o zamiarze korzystania ze zwolnienia w państwie członkowskim, w którym nie ma siedziby działalności gospodarczej, właściwy naczelnik urzędu skarbowego, po pozytywnej weryfikacji podatnika, przekaze temu państwu członkowskiemu potwierdzenie zidentyfikowania podatnika. Niepowtarzalny numer identyfikacyjny zwolnienia będzie kombinacją następujących informacji: kod PL, krajowy numer identyfikacji podatkowej – NIP, znak „-” oraz sufiks EX. Niemniej jednak, w przypadkach konieczności dodatkowego zweryfikowania podatnika, termin na potwierdzenie może być dłuższy niż 35 dni roboczych. Przez dodatkowe zweryfikowanie należy rozumieć czynności mające na celu zapobieżenie uchylaniu się od opodatkowania lub unikania opodatkowania.

Zgodnie z projektowanymi przepisami podatnik będzie otrzymywał informację o nadaniu numeru już w sytuacji potwierdzenia prawa do zwolnienia w pierwszym z wybranych państw członkowskich – nie ma zatem potrzeby oczekiwania przez naczelnika urzędu skarbowego na rozstrzygnięcia we wszystkich wybranych przez podatnika państwach członkowskich (w przypadku gdy w uprzednim powiadomieniu podatnik zadeklarował kilka takich państw). Nadany numer będzie uprawniał do zwolnienia w państwie członkowskim w odniesieniu do którego został nadany.

W przypadku natomiast gdy polski numer identyfikacyjny EX został już nadany, a w kolejnych dniach naczelnik urzędu skarbowego uzyska potwierdzenie o prawie do zwolnienia w pozostałych państwach członkowskich, nastąpi stopniowe potwierdzanie numeru w odniesieniu do tych pozostałych państw – podatnik otrzyma informację z potwierdzeniem takiego numeru

w odniesieniu do kolejnych państw członkowskich. Również w tym przypadku możliwe jest potwierdzanie numeru w odniesieniu do pojedynczego państwa członkowskiego UE – nie ma potrzeby oczekiwania na wszystkie państwa członkowskie.

Za dni robocze nie uznaje się na potrzeby stosowania procedury SME sobót i niedziel oraz dni świątecznych ustawowo wolnych od pracy w Polsce.

Stosownie do **art. 113b ust. 5** ustawy o VAT, w przypadku gdy roczny obrót podatnika na terytorium Unii Europejskiej przekroczył w poprzednim lub bieżącym roku podatkowym kwotę 100 000 euro, właściwy naczelnik urzędu skarbowego wydaje postanowienie o odmowie nadania polskiego numeru identyfikacyjnego EX, na które służy zażalenie.

Wskazana regulacja oznacza, że w przypadku gdy przeprowadzana analiza uprzedniego powiadomienia wykaże przekroczenie przez podatnika rocznego obrotu na terytorium Unii Europejskiej w poprzednim lub bieżącym roku (100 000 euro), właściwy naczelnik urzędu skarbowego wyda postanowienie o odmowie nadania polskiego numeru identyfikacyjnego EX, na które służy zażalenie.

Natomiast, zgodnie z **art. 113b ust. 6** ustawy o VAT, w przypadku gdy podatnik nie spełnia warunków do korzystania ze zwolnienia określonych przez państwo członkowskie, które wskazał w uprzednim powiadomieniu, właściwy naczelnik urzędu skarbowego na podstawie informacji przekazanych przez właściwy organ podatkowy tego państwa członkowskiego informuje podatnika o odmowie skorzystania ze zwolnienia w tym państwie członkowskim, przy czym, jeżeli podatnik nie spełnia warunków do korzystania ze zwolnienia we wszystkich państwach członkowskich, które wskazał w uprzednim powiadomieniu, właściwy naczelnik urzędu skarbowego wydaje również postanowienie o odmowie nadania polskiego numeru identyfikacyjnego EX, na które służy zażalenie.

W przypadku gdy przeprowadzana przez inne państwo członkowskie analiza uprzedniego powiadomienia wykaże niespełnienie warunków zwolnienia określonych przez to inne państwo członkowskie, w tym wystąpi przekroczenie obrotu w tym państwie członkowskim uniemożliwiające korzystanie ze zwolnienia, właściwy naczelnik urzędu skarbowego poinformuje podatnika o odmowie skorzystania ze zwolnienia w tym państwie członkowskim. Podatnik w sprawie ww. odmowy będzie mógł zatem dochodzić swoich praw od administracji tego innego państwa członkowskiego.

Jednocześnie, w przypadku gdy podatnik nie spełnia warunków do skorzystania ze zwolnienia we wszystkich państwach członkowskich, które wskazał w uprzednim powiadomieniu,

właściwy naczelnik urzędu skarbowego wydaje postanowienie o odmowie nadania polskiego numeru identyfikacyjnego EX, na które służy zażalenie.

Polskie organy podatkowe będą pozyskiwać informacje o rozstrzygnięciu, jakie zostało podjęte w zakresie zwolnienia w państwie członkowskim przyznającym to zwolnienia na podstawie przepisów rozporządzenia (UE) nr 904/2010.

Zgodnie z wprowadzonym art. 37b ust. 2 tego rozporządzenia w terminie 15 dni roboczych od otrzymania informacji, o których mowa w art. 37a ust. 1 lit. a niniejszego rozporządzenia, państwo członkowskie przyznające zwolnienie potwierdza drogą elektroniczną właściwym organom państwa członkowskiego siedziby, na podstawie całkowitych wartości dostaw towarów lub świadczonych usług zgłoszonych przez podatnika, że próg rocznego obrotu, o którym mowa w art. 284 ust. 2 lit. b dyrektywy 2006/112, nie został przekroczony w bieżącym roku kalendarzowym oraz że warunki, o których mowa w art. 288a ust. 1 tej Dyrektywy, zostały spełnione.

W przypadku natomiast gdy podatnik przestał się kwalifikować do zwolnienia na terytorium państwa członkowskiego przyznającego to zwolnienie, to państwo bezzwłocznie powiadamia drogą elektroniczną właściwe organy państwa członkowskiego siedziby o dacie, z którą podatnik przestał kwalifikować się do korzystania ze zwolnienia na mocy art. 288a ust. 1 dyrektywy 2006/112 (art. 37b ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 904/2010).

Wymiana informacji pomiędzy państwami członkowskimi będzie się odbywać poprzez przygotowany w tym celu systemu informatyczny służący do komunikacji w zakresie procedury SME.

W **art. 113b** ustawy o VAT doregulowano również sytuacje, w których podatnik posiadający siedzibę działalności gospodarczej na terytorium kraju składa aktualizację uprzedniego powiadomienia.

Zgodnie z **ust. 7** podatnik, o którym mowa w ust. 1, składa właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego aktualizację uprzedniego powiadomienia w przypadku:

- zamiaru skorzystania ze zwolnienia w kolejnym państwie członkowskim, innym niż Rzeczpospolita Polska, lub
- zamiaru rezygnacji ze zwolnienia w państwie członkowskim innym niż Rzeczpospolita Polska, lub
- wszelkich zmian danych w nim zawartych.

Na podstawie złożonej aktualizacji uprzedniego powiadomienia, stosownie do **ust. 8**, właściwy naczelnik urzędu skarbowego, nie później niż w ciągu 35 dni roboczych następujących po otrzymaniu aktualizacji uprzedniego powiadomienia, potwierdza podatnikowi polski numer identyfikacyjny EX na potrzeby korzystania ze zwolnienia w kolejnym państwie członkowskim, innym niż Rzeczpospolita Polska. Jeżeli warunki uprawniające do nadania lub potwierdzenia polskiego numeru identyfikacyjnego EX wymagają dodatkowego zweryfikowania w celu zapobieżenia uchylaniu się od opodatkowania lub unikaniu opodatkowania, właściwy naczelnik urzędu skarbowego może przedłużyć ten termin do czasu zakończenia tej weryfikacji.

Przykładowo, gdy podatnik z siedzibą działalności gospodarczej na terytorium kraju już po nadaniu niepowtarzalnego numeru identyfikacyjnego zwolnienia złoży aktualizację uprzedniego powiadomienia o zamiarze korzystania ze zwolnienia w kolejnym państwie członkowskim, innym niż Rzeczpospolita Polska, właściwy naczelnik urzędu skarbowego – po pozytywnej weryfikacji podatnika – potwierdzi podatnikowi nadany już numer identyfikacyjny na potrzeby stosowania zwolnienia w kolejnym państwie członkowskim. Niemniej jednak, podobnie jak przy nadaniu numeru, w przypadkach konieczności dodatkowego zweryfikowania podatnika termin na potwierdzenie może być dłuższy niż 35 dni roboczych. Przez dodatkowe zweryfikowanie należy rozumieć czynności mające na celu zapobieżenie uchylaniu się od opodatkowania lub unikania opodatkowania.

Jednocześnie, zgodnie z **ust. 9**, w przypadku gdy podatnik nie spełnia warunków zwolnienia określonych przez państwo członkowskie, które wskazał w aktualizacji uprzedniego powiadomienia, właściwy naczelnik urzędu skarbowego – na podstawie informacji przekazanych przez właściwy organ podatkowy tego państwa członkowskiego – informuje podatnika o odmowie skorzystania ze zwolnienia w państwie członkowskim innym niż Rzeczpospolita Polska.

Dodatkowo, w **art. 113b ust. 10** ustawy o VAT sprecyzowano, że w przypadku złożenia aktualizacji uprzedniego powiadomienia o zamiarze rezygnacji ze zwolnienia w państwie członkowskim innym niż Rzeczpospolita Polska, rezygnacja jest skuteczna od początku:

- pierwszego miesiąca kwartału następującego po kwartale poinformowania o tej rezygnacji – w przypadku gdy została złożona w pierwszym lub drugim miesiącu kwartału,
- drugiego miesiąca kwartału następującego po kwartale poinformowania o tej rezygnacji – w przypadku gdy została złożona w ostatnim miesiącu kwartału.

Właściwy naczelnik urzędu skarbowego informuje podatnika o państwie członkowskim, w którym zwolnienie przestało mieć zastosowanie.

W przypadku gdy podatnik poinformował o rezygnacji ze zwolnienia we wszystkich państwach członkowskich, w których korzystał ze zwolnienia, właściwy naczelnik urzędu skarbowego w terminach, o których mowa w ust. 10, wydaje postanowienie o dezaktywacji polskiego numeru identyfikacyjnego EX, na które służy zażalenie i które podlega natychmiastowemu wykonaniu, oraz dezaktywuje ten numer. (**art. 113b ust. 11**).

W **art. 113b ust. 12** ustawy o VAT sprecyzowano przypadki, które determinują dezaktywację nadanego polskiego numeru identyfikacyjnego EX. Zgodnie z tym przepisem, w przypadku gdy:

- roczny obrót na terytorium Unii Europejskiej u tego podatnika w poprzednim lub bieżącym roku podatkowym przekracza kwotę 100 000 euro lub
 - podatnik przestał spełniać warunki do korzystania ze zwolnienia we wszystkich państwach członkowskich, w których korzystał ze zwolnienia, lub
 - zwolnienie przestało mieć zastosowanie we wszystkich państwach członkowskich, w których podatnik korzystał ze zwolnienia, lub
 - podatnik poinformował o zakończeniu swojej działalności gospodarczej lub istnieje uzasadnione przypuszczenie, że jego działalność gospodarcza zakończyła się, w szczególności w przypadkach, o których mowa w art. 96 ust. 4a pkt 3, 4, 6
- właściwy naczelnik urzędu skarbowego niezwłocznie wydaje postanowienie o dezaktywacji polskiego numeru identyfikacyjnego EX, na które służy zażalenie i które podlega natychmiastowemu wykonaniu, oraz dezaktywuje ten numer.

Przykładowy katalog przesłanek, które mogą potwierdzać przypuszczenie, że działalność podatnika zakończyła się, dotyczy sytuacji, w której – mimo podjętych udokumentowanych prób – nie ma możliwości skontaktowania się z podatnikiem albo jego pełnomocnikiem lub podatnik albo jego pełnomocnik nie stawiają się na wezwania naczelnika urzędu skarbowego bądź wobec tego podmiotu sąd orzekł, na podstawie odrębnych przepisów, zakaz prowadzenia działalności gospodarczej.

Korzystanie ze zwolnienia transgranicznego w pierwszej kolejności uzależnione jest od spełnienia przez podatnika przesłanek materialnych (takich jak m.in. nieprzekroczenie limitu obrotów) związanych ze stosowaniem tego zwolnienia.

W momencie kiedy podatnik przestanie spełniać warunki materialne zwolnienia we wszystkich państwach członkowskich, w których zwolnienie było stosowane (np. przekraczając przysługujący mu limit obowiązujący na terytorium Unii Europejskiej), traci prawo do korzystania ze zwolnienia we wszystkich państwach członkowskich.

Konsekwencją tej sytuacji jest dezaktywacja, nadanego w państwie siedziby działalności gospodarczej podatnika, numeru identyfikacyjnego EX. Dezaktywacja numeru EX przez państwo członkowskie siedziby działalności gospodarczej podatnika powinna nastąpić niezwłocznie po podjęciu przez to państwo informacji o tym, że przesłanki materialne zwolnienia nie są spełnione (art. 284e dyrektywy VAT). Jest to związane z koniecznością uniemożliwienia dalszego korzystania ze zwolnienia podatnikowi, który nie powinien mieć dostępu do tego zwolnienia, z uwagi na niespełnianie jego warunków – przykładowo przekracza dozwolony limit obrotów.

W przyjętej w art. 113b ust. 12 projektu konstrukcji prawnej wydanie postanowienia stanowi konsekwencję braku spełnienia przesłanek do zwolnienia, przy czym wydane postanowienie podlega natychmiastowemu wykonaniu czego przejawem pozostaje właśnie dezaktywacja polskiego numeru identyfikacyjnego EX (czynność o charakterze materialnotechnicznym).

Przyjęte rozwiązanie ma na celu maksymalne skrócenie okresu, w którym podatnik będzie posługiwał się nadanym numerem EX, gdy warunki materialne uczestnictwa w procedurze szczególnej nie są spełnione (jest to związane ze specyfiką procedury szczególnej i jej transgranicznym charakterem).

Konieczne jest jak najszybsze dezaktywowanie numeru identyfikacyjnego EX, tak aby informacja o zmianie statusu podatnika (brak możliwości korzystania z procedury szczególnej) została niezwłocznie przekazana poszczególnym państwom członkowskim zwolnienia. Z tego powodu postanowienie o dezaktywacji numeru zostało ściśle powiązane z materialnotechniczną czynnością dezaktywacji numeru EX, przy czym samo postanowienie będzie podlegać natychmiastowemu wykonaniu.

Z drugiej strony zaproponowana konstrukcja wiąże się z koniecznością zapewnienia podatnikowi prawa do zaskarżenia podjętych rozstrzygnięć. Wprowadzone rozwiązanie proceduralnie umożliwi podatnikom dochodzenie przez nich należnych praw. W przypadku ewentualnego uchylecia przez sąd takiego postanowienia, podatnik będzie miał prawo dochodzenia roszczeń na gruncie Kodeksu cywilnego, którego przepisy regulują w sposób generalny przesłanki żądania naprawienia szkody za działania władzy publicznej.

Zgodnie z **ust. 13 art. 113b**, w przypadku gdy jedno z państw członkowskich, w którym podatnik korzystał ze zwolnienia, poinformuje, że:

- przestał on spełniać warunki do korzystania ze zwolnienia w tym państwie członkowskim lub
- zwolnienie przestało mieć zastosowanie w tym państwie członkowskim

właściwy naczelnik urzędu skarbowego informuje podatnika o państwie członkowskim, w którym podatnik przestał spełniać warunki do korzystania ze zwolnienia lub zwolnienie przestało mieć zastosowanie.

Art. 113b ust. 14–16 ustawy o VAT określają zasady składania informacji kwartalnych przez podatnika posiadającego siedzibę działalności gospodarczej na terytorium kraju, który korzysta ze zwolnienia w innym niż Rzeczpospolita Polska państwie lub państwach członkowskich. Zgodnie z ust. 14 podatnicy korzystający ze zwolnienia w państwach członkowskich innych niż Rzeczpospolita Polska są zobowiązani do składania właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego:

- informacji kwartalnej – w terminie miesiąca od końca danego kwartału, przy czym termin ten upływa również, gdy ostatni dzień terminu przypada na sobotę lub dzień ustawowo wolny od pracy;
- korekty informacji kwartalnej – niezwłocznie, w przypadku wszelkich zmian w informacjach kwartalnych.

Informacja kwartalna zawiera dane dotyczące podatnika, w tym informacje o polskim numerze identyfikacyjnym EX, oraz dane o wysokości obrotów osiągniętych w każdym z państw członkowskich Unii Europejskiej za dany kwartał, w tym o wartości sprzedaży na terytorium kraju (**ust. 15 w art. 113b**).

Zgodnie z **ust. 16**, w przypadku gdy podatnik przekroczy kwotę 100 000 euro rocznego obrotu na terytorium Unii Europejskiej, w terminie 15 dni roboczych, licząc od dnia, w którym nastąpiło przekroczenie tej kwoty, składa informację kwartalną za okres od początku kwartału do dnia, w którym ta kwota została przekroczona.

Zauważenia wymaga, że zasada, zgodnie z którą terminy upływają również, gdy ostatni dzień terminu przypada na sobotę lub dzień ustawowo wolny od pracy, nie dotyczy informacji kwartalnej składanej w ciągu 15 dni roboczych w przypadku przekroczenia przez podatnika rocznego obrotu w Unii Europejskiej.

Dodany **art. 113b ust. 17–19** ustawy o VAT precyzuje zasady składania i doręczania pism w sprawie korzystania ze zwolnienia pomiędzy organami KAS a podatnikami korzystającymi ze zwolnienia w ramach procedury szczególnej.

Art. 113b ust. 17 stanowi, że pisma w sprawie korzystania ze zwolnienia, o którym mowa w ust. 1, w tym uprzednie powiadomienie, informacje kwartalne i pełnomocnictwo szczególne, o którym mowa w art. 138e Ordynacji podatkowej, oraz zawiadomienie o jego zmianie, odwołaniu lub wypowiedzeniu, składa się i doręcza wyłącznie za pośrednictwem konta w e-Urzędzie Skarbowym.

Oznacza to, że uprzednie powiadomienie, informacja kwartalna oraz inne pisma w sprawie korzystania ze zwolnienia przez podatników z siedzibą na terytorium kraju oraz pisma organów będą składane i doręczane za pośrednictwem konta w e-Urzędzie Skarbowym.

Uprzednie powiadomienie, informacje kwartalne oraz pełnomocnictwo szczególne, zawiadomienie o jego zmianie, odwołaniu lub wypowiedzeniu w zakresie dotyczącym SME będzie można złożyć wyłącznie w ustrukturyzowanym formacie dostępnym w e-Urzędzie Skarbowym.

Natomiast, zgodnie z **ust. 18 i 19**, do składania pism w sprawie korzystania ze zwolnienia, w tym uprzedniego powiadomienia i informacji kwartalnej, jest uprawniony podatnik posiadający konto w e-Urzędzie Skarbowym, na którym został podany aktualny adres poczty elektronicznej lub numer telefonu. Wymóg podania aktualnego adresu poczty elektronicznej lub numeru telefonu na koncie w e-Urzędzie Skarbowym dotyczy również podatnika, o którym mowa w ust. 1, jeżeli działa przez pełnomocnika.

Dodatkowo podatnik, składając pełnomocnictwo szczególne w ramach procedury SME, jeżeli odpowiednio określi zakres umocowania, może złożyć jedno pełnomocnictwo z zaznaczeniem, że będzie ono obowiązywało aż do dezaktywacji polskiego numeru identyfikacyjnego EX. Oznacza to zatem, że pełnomocnik szczególny będzie mógł posługiwać się jednym pełnomocnictwem szczególnym w całym okresie trwania podatnika w procedurze SME.

Jednocześnie pełnomocnictwo szczególne nie jest wystarczające w zakresie składania informacji kwartalnej. Do tych czynności stosuje się przepisy dotyczące pełnomocnictw do podpisywania deklaracji (art. 80a ustawy Ordynacja podatkowa).

W **art. 113b ust. 20** uregulowano sposób przeliczenia kwot dla określenia wysokości rocznego obrotu w Unii Europejskiej. Stosownie do nowo dodanego przepisu do przeliczenia na potrzeby określenia wysokości rocznego obrotu na terytorium Unii Europejskiej przepis art. 113a ust. 8

stosuje się odpowiednio. Oznacza to, że kwoty uwzględniane w wartości obrotu będą przeliczane zgodnie z kursem wymiany opublikowanym przez Europejski Bank Centralny w pierwszym dniu roku lub, jeżeli w tym dniu kurs wymiany nie został opublikowany, z zastosowaniem kursu wymiany z następnego dnia publikacji.

Art. 113b ust. 21 stanowi delegację ustawową. Zgodnie z tym przepisem, minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

- szczegółowy zakres danych zawartych w uprzednim powiadomieniu, wraz z objaśnieniami co do sposobu wypełniania oraz niezbędnymi pouczeniami, uwzględniając konieczność prawidłowego powiadomienia o zamiarze skorzystania ze zwolnienia lub rezygnacji ze zwolnienia w państwie członkowskim, innym niż Rzeczpospolita Polska;
- szczegółowy zakres danych zawartych w informacji kwartalnej, wraz z objaśnieniami co do sposobu wypełniania oraz niezbędnymi pouczeniami, uwzględniając konieczność prawidłowej realizacji obowiązków sprawozdawczych.

Art. 120 ust. 3a i ust. 11, art. 146ef ust. 1 pkt 1, art. 146ei ustawy o VAT

Przepis art. 1 pkt 5 lit. b dyrektywy 2022/542 (art. 94 ust. 3 dyrektywy VAT) znajduje już swoje odzwierciedlenie w przepisie art. 120 ust. 2 ustawy o VAT, zgodnie z którym obniżoną stawkę podatku VAT stosuje się do importu dzieł sztuki, przedmiotów kolekcjonerskich oraz antyków.

W kwestii możliwości stosowania obniżonej stawki podatku do dostawy dzieł sztuki, przedmiotów kolekcjonerskich oraz antyków utrzymany zostanie dotychczasowy zakres obniżonej stawki VAT do dzieł sztuki (art. 120 ust. 3 ustawy o VAT).

W celu transpozycji do polskiego porządku prawnego zmiany wynikającej ze zmiany art. 98a dyrektywy VAT (art. 1 pkt 7 dyrektywy 2022/542), projekt przewiduje dodanie nowego ustępu 3a w art. 120 ustawy o VAT, mającego na celu ustalenie stawki podstawowej (22% – obecnie 23% na podstawie art. 146ef ust. 1 pkt 1 ustawy o VAT) do dostawy dzieł sztuki, przedmiotów kolekcjonerskich i antyków, w przypadku gdy do tych dostaw zastosowana zostanie szczególna procedura opodatkowania marży.

Natomiast w celu transpozycji do polskiego porządku prawnego zmiany wynikającej z art. 316 ust. 1 dyrektywy VAT (art. 1 pkt 20 dyrektywy 2022/542), projekt przewiduje nadanie nowego brzmienia ust. 11 w art. 120 ustawy o VAT. Zgodnie z proponowaną zmianą podatnik będzie mógł zastosować szczególną procedurę opodatkowania marży również do dostawy:

- dzieł sztuki, przedmiotów kolekcjonerskich i antyków uprzednio przez niego zaimportowanych,

- dzieł sztuki nabytych od ich twórców lub spadkobierców twórców,
- dzieł sztuki nabytych od podatnika niekorzystającego z procedury oraz od podatnika podatku od wartości dodanej innego niż podatnik podatku od wartości dodanej odpowiadający podatnikowi korzystającemu ze szczególnej procedury opodatkowania marży (art. 120 ust. 4 i 5 ustawy o VAT).

W takich przypadkach podatnik będzie mógł zastosować szczególną procedurę, jeżeli dzieła sztuki, przedmioty kolekcjonerskie i antyki zaimportowane lub nabyte przez tego podatnika nie podlegały opodatkowaniu podatkiem według stawki 7% (obecnie 8% na podstawie art. 146ef ust. 1 pkt 2 ustawy o VAT) albo podatkiem od wartości dodanej według stawki odpowiadającej stawce, o której mowa w art. 98 ust. 1 dyrektywy VAT.

Analogicznie jak w przypadkach określonych w art. 120 ust. 11 ustawy o VAT w brzmieniu dotychczasowym, podatnik – chcąc stosować szczególną procedurę w przypadkach określonych w zmienianym art. 120 ust. 11 ustawy o VAT – obowiązany będzie zawiadomić naczelnika urzędu skarbowego o przyjętym sposobie opodatkowania marży przed dokonaniem dostawy (art. 120 ust. 13 ustawy o VAT). Takie zawiadomienie będzie ważne przez 2 lata, licząc od końca miesiąca, w którym podatnik zawiadomił naczelnika urzędu skarbowego.

Konsekwencją projektowanych zmian w art. 120 ustawy o VAT będzie wprowadzenie zmian w art. 146ef ust. 1 pkt 1 i art. 146ei ustawy o VAT polegających na dostosowaniu odesłań.

Art. 120 ust. 10 ustawy o VAT

Zmiana ma charakter dostosowujący do zmian związanych ze zmianą art. 314 lit. c dyrektywy VAT wprowadzoną dyrektywą 2020/285 w związku z wprowadzanymi regulacjami dotyczącymi procedury SME, w szczególności wprowadzenia do ustawy o VAT art. 113a.

2) Zmiany w ustawie o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników (art. 2)

Art. 2 ust. 5 ustawy z dnia 13 października 1995 r. o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników

Dodany **ust. 5 w art. 2** określa, że obowiązkowi ewidencyjnemu nie podlegają podatnicy, którzy korzystają ze zwolnienia na podstawie art. 113a ustawy o VAT, wyłącznie w zakresie korzystania z tego zwolnienia.

Oznacza to, że podatnik z siedzibą działalności gospodarczej w państwie członkowskim innym niż RP w związku z korzystaniem ze zwolnienia na podstawie art. 113a ustawy o VAT nie musi

posiadać numeru identyfikacji podatkowej (NIP). Podatnik ten w zakresie korzystania ze zwolnienia, o którym mowa w art. 113a ustawy o VAT, powinien zostać zidentyfikowany za pomocą indywidualnego numeru zawierającego kod EX wyłącznie w państwie członkowskim, w którym posiada siedzibę działalności gospodarczej, natomiast dokonując sprzedaży na terytorium kraju, zwolnionej z podatku VAT na podstawie ww. przepisu, posługiwać się wyłącznie tym numerem identyfikacyjnym zwolnienia. Tym samym, wyłącznie w zakresie korzystania z opisanego zwolnienia, podatnik nie podlega obowiązkowi ewidencyjnemu w rozumieniu ustawy o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników.

3) Zmiany w ustawie KKS (art. 3)

Art. 53 § 30c ustawy KKS

Zmiana w § 30c Kodeksu karnego skarbowego (dalej także jako KKS) ma charakter dostosowujący do zmian związanych z wdrożeniem procedury SME w zakresie możliwości korzystania przez podatnika, który posiada siedzibę działalności gospodarczej na terytorium kraju, ze zwolnienia w innym państwie członkowskim niż Polska na warunkach określonych przez to państwo.

Dodano do ww. przepisu „uprzednie powiadomienie”, tak aby na jego podstawie użyte w rozdziale 6 ustawy KKS nowo wprowadzone określenie „uprzednie powiadomienie” miało znaczenie nadane mu w ustawie o VAT.

Art. 80h ustawy KKS

Dodanie **art. 80h w KKS** ma na celu objęcie sytuacji składania organowi podatkowemu uprzedniego powiadomienia z podaniem nieprawdy lub zatajeniem prawdy albo niedopełnieniem obowiązku zawiadomienia o zmianie objętych nim danych. Dla takich sytuacji przewiduje się karę grzywny do 240 stawek dziennych (art. 80h § 1).

W wypadku mniejszej wagi, sprawca czynu zabronionego określonego w § 1 podlega karze grzywny za wykroczenie skarbowe (art. 80h § 2).

4) Zmiany w ustawie o KAS (art. 4)

Art. 35 ust. 3 pkt 1 lit. h ustawy o KAS

Dodanie lit. h w art. 35 ust. 3 pkt 1 jest związane z wprowadzeniem zmian dotyczących procedury szczególnej zwolnienia z VAT dla małych przedsiębiorców. Podatnicy, którzy posiadają siedzibę działalności gospodarczej na terytorium kraju, dla potrzeb korzystania ze zwolnienia w państwie członkowskim, w którym nie posiadają siedziby działalności

gospodarczej, będą składali pisma w sprawie korzystania z tego zwolnienia za pośrednictwem e-Urzędu Skarbowego.

Wprowadzona zmiana ma na celu wskazanie, że przez CRDP rozumie się system teleinformatyczny służący również do gromadzenia, analizy oraz przetwarzania danych wynikających z pism w sprawie korzystania ze zwolnienia od podatku od towarów i usług, przez podatnika, o którym mowa w art. 113b ustawy o podatku od towarów i usług.

5) Zmiany w ustawie dotyczącej obligatoryjnego KSeF (art. 5)

Art. 1 pkt 2 ustawy dotyczącej obligatoryjnego KSeF (art. 29a ust. 13b i 15c ustawy o VAT)

Zmiana ma charakter dostosowujący do zmian związanych z wdrożeniem procedury SME, w szczególności wprowadzeniem do ustawy o VAT art. 106gb ust. 4 pkt 4 oraz art. 113a ust.

1. W przypadku wystawienia faktury korygującej dla podatników zwolnionych z VAT na podstawie art. 113a oraz udostępnienia jej nabywcy w sposób inny niż przy użyciu Krajowego Systemu e-Faktur, obniżenia podstawy opodatkowania, w stosunku do podstawy określonej na wystawionej fakturze z wykazaniem podatkiem, będzie można dokonać za okres rozliczeniowy, w którym podatnik otrzyma potwierdzenie otrzymania faktury korygującej przez tego nabywcę.

Podobne rozwiązanie będzie stosowane również dla faktur wystawianych takim podatnikom w związku z awarią KSeF.

Art. 1 pkt 12 ustawy dotyczącej obligatoryjnego KSeF (art. 106ga w ust. 2 pkt 3a oraz art. 106gb ust. 4 pkt 4 ustawy o VAT)

Dodany w **art. 106ga w ust. 2 pkt 3a** reguluje kwestię braku obowiązku wystawiania faktur ustrukturyzowanych przez podatników, o których mowa w art. 113a ust. 1.

Zgodnie z tym przepisem również podatnik posiadający siedzibę w innym państwie członkowskim niż Rzeczpospolita Polska, którego sprzedaż na terytorium kraju będzie zwolniona od podatku na podstawie art. 113a ust. 1 ustawy o VAT, nie będzie miał obowiązku wystawiania faktur ustrukturyzowanych.

Dodany w **art. 106ga w ust. 4 pkt 4** reguluje kwestię obowiązku udostępniania faktur ustrukturyzowanych podatnikom, o których mowa w art. 113a ust. 1.

Zgodnie z tym przepisem faktura ustrukturyzowana jest udostępniana nabywcy w sposób z nim uzgodniony również w przypadku, gdy nabywcą jest podatnik korzystający ze zwolnienia na terytorium kraju na podstawie art. 113a ust. 1 ustawy o VAT.

Wprowadzone odstępstwo ma znaczenie z uwagi na uwarunkowania techniczne systemu KSeF. Podatnik korzystający ze zwolnienia w procedurze SME przede wszystkim nie będzie zobowiązany do wystawiania faktur ustrukturyzowanych, jak również z tytułu sprzedaży zwolnionej od podatku na podstawie art. 113a ust. 1 nie będzie miał obowiązku ewidencyjnego na terytorium Polski, tj. posiadania polskiego numeru NIP. Dla celów VAT podatnik będzie posługiwał się indywidualnym numerem identyfikacyjnym zawierającym kod EX nadanym w państwie siedziby działalności gospodarczej. Zatem, z uwagi na brak możliwości posiadania standardowego dostępu przez podatnika, o którym mowa w art. 113a ust. 1 ustawy o VAT, do faktury ustrukturyzowanej w Krajowym Systemie e-Faktur, podatnik (sprzedawca) będzie musiał udostępniać ww. fakturę w sposób uzgodniony z nabywcą. Powyższa zasada obowiązuje bez względu na to, czy nabywca korzystający ze zwolnienia na podstawie art. 113a ust. 1 ustawy o VAT posiada stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej (w tym uczestniczące w nabyciu towarów i usług), czy też takiego stałego miejsca prowadzenia działalności nie posiada.

6) Art. 6 ustawy

Zgodnie ze zmienionym brzmieniem art. 113 ust. 2 w wartości sprzedaży osiągananej przez podatnika będą uwzględniane również wewnątrzwspólnotowe dostawy towarów oraz usługi reasekuracyjne – jeżeli usługi nie mają charakteru transakcji pomocniczych.

W związku ze zmianą brzmienia art. 113 ust. 2 od dnia 1 stycznia 2025 r. proponuje się przepis przejściowy, zgodnie z którym do określenia wartości sprzedaży za 2024 rok stosuje się przepis art. 113 ust. 2 ustawy w brzmieniu dotychczasowym, tj. w wartości sprzedaży za 2024 rok nie będą uwzględniane wewnątrzwspólnotowe dostawy towarów oraz usługi reasekuracyjne – jeżeli usługi nie mają charakteru transakcji pomocniczych.

7) Art. 7 ustawy

W art. 7 proponuje się wprowadzenie przepisu przejściowego celem umożliwienia podatnikom posiadającym siedzibę działalności gospodarczej w państwie członkowskim innym niż Rzeczpospolita Polska, którzy w 2024 r. podlegali obowiązkowi zarejestrowania jako podatnicy VAT czynni, skorzystania ze zwolnienia, o którym mowa w art. 113a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, już w 2025 roku.

Przepis przejściowy umożliwi podatnikom skorzystanie ze zwolnienia w trakcie 2025 roku bez konieczności zachowania rocznej karencji związanej z koniecznością rozliczenia podatku VAT

jako podatnik VAT czynny przez okres co najmniej kolejnego roku po rezygnacji/utracie zwolnienia.

8) Art. 8 ustawy

W celu uregulowania kwestii zawiadomień o przyjęciu sposobu opodatkowania marżą dostaw w przypadkach określonych przepisami zmienianego art. 120 ust. 11 ustawy o VAT proponuje się wprowadzenie przepisu przejściowego w art. 8. Zgodnie z przepisami, złożone zawiadomienie jest ważne przez 2 lata, licząc od końca miesiąca, w którym podatnik zawiadomił naczelnika urzędu skarbowego. Proponuje się, aby złożone zawiadomienia o przyjętym sposobie opodatkowania marżą w odniesieniu do dotychczasowych regulacji zawartych w art. 120 ust. 11 ustawy o VAT utraciły ważność z upływem dnia 31 grudnia 2024 r. (przepis przejściowy – art. 8 ust. 1 projektu ustawy).

Podatnik, który będzie chciał stosować opodatkowanie marży w przypadkach, o których mowa w art. 120 ust. 11 w projektowanym brzmieniu, powinien złożyć nowe zawiadomienie. W przypadku zastosowania już od 1 stycznia 2025 r. rozwiązania wynikającego ze zmienionego art. 120 ust. 11 ustawy o VAT wprowadza się przepis przejściowy, zgodnie z którym podatnik chcący stosować procedurę marży od dnia wejścia w życie nowych regulacji powinien złożyć zawiadomienie do naczelnika urzędu skarbowego do dnia 31 grudnia 2024 r. (przepis przejściowy – art. 8 ust. 2).

9) Art. 9 ustawy

Szacuje się, że łączne wydatki w latach 2025–2034 w związku z procedurą szczególną SME będą na poziomie ok. 24,6 mln zł. W pierwszym roku obowiązywania regulacji wydatki w związku z utrzymaniem systemu SME będą się kształtować na poziomie ok. 1,4 mln zł.

10) Art. 10 ustawy

Przepis określa termin wejścia w życie przepisów ustawy. Zgodnie z nim przepisy zaczną obowiązywać od dnia 1 stycznia 2025 r., z wyjątkiem art. 8, który wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

Wejście w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia przepisu art. 8 ma na celu umożliwienie podatnikowi złożenie zawiadomienia o przyjętym sposobie opodatkowania marżą przed wejściem w życie zmian w zakresie procedury marży i już od dnia 1 stycznia 2025 r. dokonywanie dostaw opodatkowanych zgodnie z tą procedurą.

V. Termin implementacji dyrektywy 2020/285 i dyrektywy 2022/542 oraz obowiązki sprawozdawcze

Państwa członkowskie są zobowiązane przyjąć i opublikować, najpóźniej do 31 grudnia 2024 r., przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania dyrektywy 2020/285 i dyrektywy 2022/542. Państwa członkowskie mają obowiązek niezwłocznego przekazania Komisji tekstu tych przepisów. Państwa członkowskie stosują te przepisy od dnia 1 stycznia 2025 r.

Proponowane przepisy nie powodują dodatkowych obciążeń administracyjnych poza tymi, które wynikają z potrzeby implementacji prawa unijnego.

Ocena przewidywanego wpływu projektowanej regulacji na działalność mikroprzedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców

Zakłada się pozytywny wpływ projektowanych regulacji na funkcjonowanie polskich przedsiębiorstw.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt nie podlega notyfikacji zgodnie z procedurą określoną w *rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych*⁷⁾.

Projekt ustawy nie wymaga zaopiniowania, dokonania konsultacji albo uzgodnienia z właściwymi instytucjami organami Unii Europejskiej, w tym z Europejskim Bankiem Centralnym.

Zgodnie z art. 5 *ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa*⁸⁾ w związku z § 52 ust. 1 *uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów*⁹⁾, projekt ustawy z chwilą przekazania go do uzgodnień z członkami Rady Ministrów oraz konsultacji publicznych zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie „Rządowy Proces Legislacyjny”.

⁷⁾ Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597.

⁸⁾ Dz. U. z 2017 r. poz. 248.

⁹⁾ M.P. z 2024 r. poz. 806.

Nazwa projektu Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Finansów Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Jarosław Neneman Podsekretarz Stanu Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Tomasz Tratkiewicz, Dyrektor Departamentu Podatku od Towarów i Usług, tel. 22 694-36-21 email: sekretariat.pt@mf.gov.pl	Data sporządzenia 30.08.2024 r. Źródło Inne Nr w Wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów UC56
--	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Ustawa z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2024 r. poz. 361, z późn. zm.), zwana dalej „ustawą o VAT”, obecnie daje możliwość stosowania zwolnienia podmiotowego w VAT podatnikom posiadającym siedzibę działalności gospodarczej na terytorium Polski. Dotyczy to podatników, u których wartość sprzedaży nie przekroczyła łącznie w poprzednim roku podatkowym kwoty 200 000 zł (z wyłączeniem dla niektórych towarów i usług). W przypadku podatników rozpoczynających działalność gospodarczą limit ten jest liczony proporcjonalnie do okresu prowadzonej działalności gospodarczej w trakcie roku. Jednocześnie ustawa nie daje możliwości stosowania tego zwolnienia podatnikom nieposiadającym siedziby działalności gospodarczej na terytorium Polski, bez względu na wielkość sprzedaży, którą rocznie osiągają. Oznacza to, że podatnicy bez siedziby działalności gospodarczej w Polsce rozliczają VAT od pierwszej sprzedaży dokonanej na terytorium Polski.

Aktualnie obowiązująca procedura szczególna dla małych przedsiębiorstw wprowadzona w dyrektywie 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz. Urz. UE L 347 z 11.12.2006, str. 1, z późn. zm.), zwanej dalej „dyrektywą VAT”, jest niedopasowana do obecnych warunków gospodarczych. Obowiązujące zasady nie sprzyjają już wzrostowi i rozwojowi handlu transgranicznego, co może zakłócać konkurencję, zarówno na rynku krajowym, jak i unijnym.

Podatnik prowadzący działalność gospodarczą w państwach członkowskich Unii Europejskiej (UE), w których nie posiadał siedziby działalności gospodarczej, musiał zarejestrować się do celów VAT i wypełniać obowiązki związane z VAT (m.in. składanie deklaracji, rozliczanie VAT, itp.) w każdym państwie członkowskim, w którym VAT był należny. Małe przedsiębiorstwa ponoszą proporcjonalnie wyższe koszty przestrzegania przepisów niż duże przedsiębiorstwa ze względu na bardziej ograniczone zasoby. Obciążenia administracyjne i koszty związane z przestrzeganiem obowiązków w VAT w innych państwach UE powodują nadmierne utrudnienia dla takich podatników. Stąd wynika potrzeba wprowadzenia zmian i uproszczenia obowiązków administracyjnych w zakresie VAT dla małych przedsiębiorstw prowadzących działalność transgraniczną.

Dyrektywa Rady (UE) 2022/542 z dnia 5 kwietnia 2022 r. w sprawie zmiany dyrektyw 2006/112/WE i (UE) 2020/285 w zakresie stawek podatku od wartości dodanej, zwana dalej „dyrektywą 2022/542”, przewiduje zmiany w zakresie reguł ustalania miejsca świadczenia niektórych usług. Zasadniczym celem tych zmian jest bardziej precyzyjne odzwierciedlenie zasady opodatkowania usług podatkiem VAT w miejscu rzeczywistej konsumpcji usług.

Należy podkreślić, że pandemia COVID-19 spowodowała, że sposób świadczenia niektórych usług uległ zasadniczej zmianie. W sytuacjach, w których niektóre usługi są świadczone w sposób wirtualny np. z wykorzystaniem sieci Internet, miejsce konsumpcji takiej usługi może różnić się od miejsca konsumpcji, które byłoby uzasadnione i właściwe w przypadku tradycyjnego sposobu jej świadczenia. W związku z tym, w dyrektywie 2022/542 przewidziano dla niektórych usług, które świadczone są w sposób wirtualny lub transmitowane, nowe zasady określania miejsca ich świadczenia.

Dyrektywa 2022/542 wprowadza także zmiany w zakresie procedury szczególnej dotyczącej dzieł sztuki, przedmiotów kolekcjonerskich oraz antyków.

W procedurze szczególnej do dostawy dzieł sztuki, przedmiotów kolekcjonerskich i antyków zastosowanie ma mieć stawka podstawowa niezależnie od stawki VAT, jaka obowiązuje na dostawy tych towarów opodatkowanych na ogólnych zasadach. Ponadto zmianie uległy reguły umożliwiające stosowanie procedury szczególnej do dostawy dzieł sztuki, przedmiotów kolekcjonerskich i antyków, w przypadku gdy podatnik-pośrednik osobiście zaimportował te towary, oraz do dostawy dzieła sztuki dostarczonych podatnikowi-pośrednikowi przez ich twórców lub ich następców prawnych, lub przez podatnika innego niż podatnik-pośrednik. Zastosowanie procedury szczególnej będzie możliwe, jeżeli nie zastosowano obniżonej stawki VAT do dzieł sztuki, przedmiotów kolekcjonerskich i antyków dostarczanych podatnikowi-pośrednikowi lub zaimportowanych przez podatnika-pośrednika.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

W celu zmniejszenia obciążeń związanych z VAT dla małych przedsiębiorstw oraz ograniczenia zakłócenia konkurencji, zarówno na szczeblu krajowym, jak i na szczeblu unijnym, nowe regulacje implementujące dyrektywę Rady (UE) 2020/285 z dnia 18 lutego 2020 r. *zmieniającej dyrektywę 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej w odniesieniu do procedury szczególnej dla małych przedsiębiorstw oraz rozporządzenie (UE) nr 904/2010 w odniesieniu do współpracy administracyjnej i wymiany informacji do celów monitorowania i prawidłowego stosowania procedury szczególnej dla małych przedsiębiorstw*, zwaną dalej „dyrektywą 2020/285”, mają zezwolić na korzystanie ze zwolnienia podmiotowego w VAT również przez małe przedsiębiorstwa posiadające siedzibę działalności gospodarczej w państwach członkowskich innych niż to, w którym VAT jest należny.

Zmiany w ustawie o VAT wynikają z konieczności implementacji do polskiego porządku prawnego przepisów dyrektywy 2020/285 do dnia 31 grudnia 2024 r.

Projekt pozwoli na korzystanie ze zwolnienia w VAT przez małe przedsiębiorstwa posiadające siedzibę działalności gospodarczej w innych państwach członkowskich UE. Z drugiej strony polskie małe przedsiębiorstwa będą mogły korzystać ze zwolnienia z VAT w innych państwach członkowskich UE. Zmiany są zatem skierowane do małych przedsiębiorstw prowadzących działalność w różnych państwach członkowskich UE.

Procedura stanowi znaczne uproszczenie zasad związanych z podatkiem VAT, zmniejszając obowiązki administracyjne dla małych przedsiębiorstw nieposiadających siedziby działalności gospodarczej na terytorium państwa, w którym prowadzona jest działalność gospodarcza.

Rozszerzenie procedury szczególnej dla małych przedsiębiorstw, zwanej dalej „procedurą SME”, na podatników nieposiadających siedziby działalności gospodarczej w państwie zwolnienia likwiduje nieproporcjonalne obciążenia związane z przestrzeganiem przepisów, z którymi borykają się małe przedsiębiorstwa.

Małe przedsiębiorstwa będą mogły korzystać ze zwolnienia transgranicznie pod warunkiem rejestracji w państwie siedziby działalności gospodarczej oraz składania kwartalnie informacji o obrotach osiągniętych w każdym państwie członkowskim UE.

Polska działająca jako państwo członkowskie siedziby działalności gospodarczej będzie obsługiwać sprawy polskich podatników ubiegających się lub korzystających ze zwolnienia VAT w innych państwach członkowskich UE w ramach procedury SME. Jednocześnie Polska działająca jako państwo członkowskie zwolnienia będzie potwierdzać kwalifikację do zwolnienia podatnikom posiadającym siedzibę w państwie członkowskim UE innym niż Polska.

Możliwe będzie również dalsze stosowanie zwolnienia w Polsce przez podatników posiadających siedzibę na terytorium kraju, którzy będą korzystali ze zwolnienia tylko w Polsce.

Projekt przewiduje również wprowadzenie zmian w ustawie o VAT, mających na celu implementację dyrektywy 2022/542. Dyrektywa 2022/542 w zakresie, w jakim wprowadza regulacje dotyczące miejsca świadczenia usług oraz procedury szczególnej dotyczącej dzieł sztuki, przedmiotów kolekcjonerskich i antyków, powinna zostać zaimplementowana do krajowego porządku prawnego do dnia 31 grudnia 2024 r. Nowe przepisy powinny zacząć obowiązywać od dnia 1 stycznia 2025 r.

Nowe zasady określania miejsca świadczenia dotyczą, po pierwsze, świadczonych na rzecz podatników usług, takich jak usługi wstępu na imprezy kulturalne, artystyczne, sportowe, naukowe, edukacyjne, rozrywkowe lub podobne, takie jak targi i wystawy, oraz usługi pomocnicze związane z usługami wstępu na te imprezy, w przypadku gdy obecność ostatecznego odbiorcy (podatnika lub niepodatnika) takich usług jest wirtualna.

Po drugie, nowe zasady określania miejsca świadczenia obejmują również usługi związane z działalnością kulturalną, artystyczną, sportową, naukową, edukacyjną, rozrywkową lub podobną, taką jak targi i wystawy, w

tym również świadczenie usług przez organizatorów takiej działalności, a także usługi pomocnicze do ww. usług, w przypadku gdy są one świadczone na rzecz osoby niebędącej podatnikiem (konsumenta), jeżeli usługa jest transmitowana lub w inny sposób udostępniana wirtualnie.

Przyjęte rozwiązanie będzie przeciwdziałać negatywnemu zjawisku w postaci zakłócenia konkurencji, z uwagi na ryzyko przenoszenia siedziby działalności gospodarczej przedsiębiorstwa do państwa członkowskiego stosującego niższe stawki VAT lub do państw trzecich w celu uzyskania realnej korzyści podatkowej przy kalkulacji ceny brutto usługi.

W zakresie procedury szczególnej dotyczącej dzieł sztuki, przedmiotów kolekcjonerskich i antyków projekt przewiduje:

- 1) ustalenie stawki podstawowej do dostawy dzieł sztuki, przedmiotów kolekcjonerskich i antyków oraz
- 2) możliwość zastosowania szczególnej procedury do dostawy:
 - dzieł sztuki, przedmiotów kolekcjonerskich i antyków uprzednio przez niego zaimportowanych,
 - dzieł sztuki nabytych od ich twórców lub spadkobierców twórców,
 - dzieł sztuki nabytych od podatnika niekorzystającego z procedury oraz od podatnika podatku od wartości dodanej innego niż podatek od wartości dodanej odpowiadający podatnikowi korzystającemu ze szczególnej procedury, jeżeli dzieła sztuki, przedmioty kolekcjonerskie i antyki zaimportowane lub nabyte przez tego podatnika nie podlegały opodatkowaniu wg obniżonej stawki.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Wszystkie państwa członkowskie UE są zobowiązane zaimplementować do swoich porządków prawnych przepisy dyrektywy 2020/285 oraz dyrektywy 2022/542, które mają obowiązywać od dnia 1 stycznia 2025 r.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Podatnicy VAT czynni bez siedziby działalności gospodarczej na terytorium Polski, których wartość sprzedaży nie przekroczyła łącznie kwoty 200 000 zł	Ok. 10 tys. podatników, w tym ok. 6 tys. dokonujących wpłat do US z tytułu podatku VAT	Dane własne Ministerstwa Finansów (hurtownia SPR styczeń 2024 r.)	Uzyskanie dostępu do zwolnienia podmiotowego w Polsce przez podatników, którzy dotychczas byli wyłączeni ze stosowania w Polsce tego zwolnienia, po spełnieniu określonych warunków m.in. w zakresie: – limitów wartości sprzedaży krajowego i unijnego, – dokonania powiadomienia w państwie siedziby z informacją o zamiarze skorzystania ze zwolnienia w Polsce, – identyfikacji na potrzeby stosowania zwolnienia jedynie w państwie członkowskim siedziby. Ułatwienia w funkcjonowaniu małych przedsiębiorstw z innych państw członkowskich w związku z możliwością stosowania zwolnienia podmiotowego transgranicznie.

Podatnicy VAT z siedzibą działalności gospodarczej na terytorium Polski, których wartość sprzedaży na terytorium UE nie przekroczyła łącznie 100 000 euro	Brak danych		Uzyskanie dostępu do zwolnienia w innych państwach członkowskich przez podatników z Polski, po spełnieniu podstawowych wymogów w zakresie limitów wartości sprzedaży, krajowego i unijnego, oraz na warunkach określonych przez państwa przyznające zwolnienie. Złożenie właściwemu organowi w Polsce powiadomienia o zamiarze skorzystania ze zwolnienia w innych państwach członkowskich oraz uzyskanie numeru identyfikacyjnego na potrzeby stosowania zwolnienia w tych państwach. Składanie we właściwym terminie informacji kwartalnej albo informacji kwartalnej zawierającej oświadczenie o przekroczeniu progu unijnego. Ułatwienia w funkcjonowaniu małych przedsiębiorstw z Polski w związku z możliwością stosowania zwolnienia podmiotowego transgranicznie.
Podatnicy VAT – świadczący usługi wstępu na imprezy kulturalne, artystyczne, sportowe, naukowe, edukacyjne, rozrywkowe lub podobne, takie jak targi i wystawy oraz usługi pomocnicze związane z usługami wstępu na te imprezy, na rzecz podatnika, w przypadku gdy obecność jest wirtualna	Brak danych	Brak danych	Zmiana reguł miejsca opodatkowania przedmiotowych usług, z miejsca, w którym imprezy faktycznie się odbywają, na tzw. zasady ogólne, czyli opodatkowanie usług w miejscu siedziby usługobiorcy, uprosi generalnie sposób rozliczania VAT od tych usług. W przypadku imprez odbywających się na terytorium UE, w innych państwach członkowskich niż siedziba usługodawcy, nie będzie generalnie konieczności rejestrowania się i rozliczania VAT w

			miejscach, gdzie imprezy te się odbywają. Rozliczenie VAT nastąpi w państwie siedziby usługobiorcy. VAT rozliczy zasadniczo nabywca tych usług na zasadzie mechanizmu odwrotnego opodatkowania (reverse charge).
Podatnicy VAT – nabywcy usług wstępu na imprezy kulturalne, artystyczne, sportowe, naukowe, edukacyjne, rozrywkowe lub podobne, takie jak targi i wystawy oraz nabywcy usług pomocniczych związanych z usługami wstępu na te imprezy, w przypadku gdy obecność jest wirtualna	Brak danych	Brak danych	Zmiana reguł miejsca opodatkowania przedmiotowych usług uprości generalnie sposób rozliczania VAT od tych usług. Transmitowane usługi będą opodatkowane w miejscu siedziby usługobiorcy, a to oznacza, że usługobiorca nie będzie musiał rozliczać podatku VAT w innych państwach członkowskich UE, w tym m.in. występować o zwrot podatku naliczonego, jeżeli nie posiada rejestracji w państwie, w którym odbywa się impreza (tzw. VAT refund).
Podatnicy świadczący usługi związane z działalnością kulturalną, artystyczną, sportową, naukową, edukacyjną, rozrywkową lub podobną, która jest transmitowana lub w inny sposób udostępniana wirtualnie, na rzecz podmiotów niebędących podatnikami	Brak danych	Brak danych	Zmiana zasady ustalania miejsca świadczenia usług, z miejsca, w którym działalność ta jest faktycznie wykonywana, na miejsce siedziby konsumenta, może skomplikować sposób rozliczania VAT. Wynika to z tego, że, po pierwsze, podatnik będzie musiał identyfikować miejsce zamieszkania finalnego konsumenta, tj. miejsce, do którego będzie następowała transmisja. Po drugie, w przypadku konsumentów z UE, podatnik będzie musiał rozliczyć VAT oddzielnie w każdym z krajów siedziby konsumenta. Co do zasady, taki podatnik powinien zarejestrować się i opłacać VAT w każdym z państw członkowskich UE.

			Na terytorium UE podatnicy będą mogli jednakże skorzystać z procedur szczególnych i rozliczać VAT za pośrednictwem OSS W ramach tych procedur podatnik rozliczy podatek VAT należny w innych państwach członkowskich, unikając konieczności rejestracji na potrzeby podatku VAT oraz obowiązków ewidencyjno-sprawozdawczych w każdym państwie członkowskim, gdzie ma miejsce opodatkowanie.
Konsumenci (osoby niebędące podatnikami) nabywający transmitowane usługi związane z działalnością kulturalną, artystyczną, sportową, naukową, edukacyjną, rozrywkową lub podobną	Brak danych	Brak danych	Zmiana zasady ustalania miejsca świadczenia usług związanych z tą działalnością, z miejsca, w którym ta działalność faktycznie jest wykonywana, na miejsce siedziby konsumenta (osoby niebędącej podatnikiem), może spowodować wzrost cen w przypadku niektórych nabywanych usług, w szczególności tych, gdzie działalność ta jest faktycznie (fizycznie) wykonywana poza UE.
Organy Krajowej Administracji Skarbowej	izby administracji skarbowej – 16, – urzędy skarbowe – 400	Dane własne	Organy podatkowe, w których działają podatnicy prowadzący działalność gospodarczą polegającą na obrocie dziełami sztuki, przedmiotami kolekcjonerskimi oraz antykami. Dostosowanie do nowych zasad opodatkowania. Dodatkowe zadania dla wybranych US w zakresie: – obsługi spraw polskich podatników ubiegających się lub korzystających ze zwolnienia z VAT w innych państwach członkowskich UE w ramach procedury SME, – potwierdzania kwalifikacji do zwolnienia podatnikom

			posiadającym siedzibę w państwie członkowskim UE innym niż Polska.
Podatnicy prowadzący działalność gospodarczą polegającą na obrocie dziełami sztuki, przedmiotami kolekcjonerskimi oraz antykami	Brak danych	Brak danych	Bezpośrednie – dostosowanie do nowych zasad opodatkowania dzieł sztuki, przedmiotów kolekcjonerskich oraz antyków.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt ustawy został przekazany do konsultacji publicznych równolegle z uzgodnieniami zewnętrznymi oraz umieszczony na portalu BIP RCL. Czas trwania konsultacji 21 dni.

Projekt był przedmiotem konsultacji z organizacjami przedstawicielskimi przedsiębiorców i w ramach tych konsultacji został przekazany do partnerów społecznych takich jak: Business Centre Club, Stowarzyszenie Księgowych w Polsce, Naczelna Izba Adwokacka, Fundacja Rozwoju Rachunkowości w Polsce, Polska Izba Biegłych Rewidentów, Naczelna Rada Zrzeszeń Handlu i Usług, Krajowa Izba Doradców Podatkowych, Krajowa Izba Gospodarcza, Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej, Konfederacja LEWIATAN, Ogólnopolska Federacja Przedsiębiorców i Pracodawców Przedsiębiorcy.pl, Krajowa Rada Radców Prawnych, Polska Rada Biznesu, Polska Izba Handlu, Związek Rzemiosła Polskiego, Rada Krajowa Federacji Konsumentów, Zrzeszenie Prawników Polskich, Krajowa Izba Gospodarcza Elektroniki i Telekomunikacji, Naczelna Izba Lekarska, Krajowa Rada Notarialna, Naczelna Izba Aptekarska, Polska Organizacja Handlu i Dystrybucji, Związek Przedsiębiorców i Pracodawców, Polski Związek Niewidomych, Federacja Przedsiębiorców Polskich, Organizacja Pracodawców Branży Fiskalnej, Polskie Stowarzyszenie Vendingu, Krajowa Rada Komornicza, Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji, Związek Importerów i Producentów Sprzętu Elektrycznego i Elektronicznego Branży RTV i IT – ZIPSEE „Cyfrowa Polska”, Izba Gospodarki Elektronicznej, Polska Izba Komunikacji Elektronicznej.

Omawiany projekt został również przesłany do zaopiniowania przez Prezesa Narodowego Banku Polskiego, Przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego, Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Prezesa Prokuratury Generalnej Skarbu Państwa, Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego, Komisję Krajową NSZZ „Solidarność”, Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych, Forum Związków Zawodowych, Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców, Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej, Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, Prezesa Polskiej Agencji Nadzoru Audytowego, Polską Agencję Inwestycji i Handlu oraz Radę Dialogu Społecznego.

Konsultacje przedmiotowego projektu trwały od dnia 25 czerwca 2024 r. do dnia 16 lipca 2024 r. Podsumowanie wyników konsultacji publicznych i opiniowania zostało przedstawione w raporcie z konsultacji i opiniowania.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z 2025 r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1 2025	2 2026	3 2027	4 2028	5 2029	6 2030	7 2031	8 2032	9 2033	10 2034	<i>Łącznie (0-10)</i>
Dochody ogółem		-22,6	-26,1	-27,5	-27,5	-27,5	-27,5	-27,5	-27,5	-27,5	-27,5	-268,7
budżet państwa		-22,6	-26,1	-27,5	-27,5	-27,5	-27,5	-27,5	-27,5	-27,5	-27,5	-268,7
JST		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Wydatki ogółem		1,4	1,5	1,7	1,9	2,2	2,5	2,8	3,1	3,5	4,0	24,6
budżet państwa		1,4	1,5	1,7	1,9	2,2	2,5	2,8	3,1	3,5	4,0	24,6
JST		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Saldo ogółem		-24,0	-27,6	-29,2	-29,4	-29,7	-30,0	-30,3	-30,6	-31,0	-31,5	-293,3
budżet państwa		-24,0	-27,6	-29,2	-29,4	-29,7	-30,0	-30,3	-30,6	-31,0	-31,5	-293,3
JST		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

Źródła finansowania	Projekt będzie miał wpływ na dochody z tytułu podatku VAT oraz na wydatki budżetu państwa. Nie będzie miał wpływu na dochody JST. I. Wpływ projektu na dochody budżetu państwa. Szacuje się, że wprowadzenie procedury szczególnej SME może mieć ujemny wpływ na dochody budżetu państwa z tytułu podatku VAT. W pierwszym roku wprowadzenia zwolnienia dla podatników nieposiadających siedziby działalności gospodarczej na terytorium Polski skutek oszacowano na ok. -22,6 mln zł (z uwagi na efekt przesunięcia dochodów z VAT skutek przedstawiono dla 11 miesięcy 2025 r.). W kolejnym roku skutek oszacowany na ok. -26,1 mln zł. W latach 2027–2034 skutek szacuje się na poziomie ok. -27,5 mln zł dla każdego roku. Łączny skutek dla 10 lat wynosi ok. -268,7 mln zł. Szacunku dokonano na podstawie wpłat podatku VAT w 2022 r. od ok. 6 tys. podatników czynnych VAT bez siedziby działalności gospodarczej na terytorium Polski, których wartość sprzedaży nie przekroczyła łącznie kwoty 200 000 zł w roku podatkowym. Wartości zostały odpowiednio zwaloryzowane wskaźnikami CPI i spożyciem prywatnym wg wytycznych dotyczących stosowania jednolitych wskaźników makroekonomicznych będących podstawą oszacowania skutków finansowych projektowanych ustaw (aktualizacja – październik 2023 r.) źródło: https://www.gov.pl/web/finanse/wytyczne-sytuacja-makroekonomiczna Skutek wprowadzenia zmian w ustawie o VAT mających na celu implementację dyrektywy 2022/542 w zakresie regulacji dotyczącej miejsca świadczenia usług nie jest możliwy do oszacowania z powodu braku danych. Nie przewiduje się, aby te przepisy miały znaczący wpływ na dochody budżetu państwa z tytułu VAT. Wprowadzenie zmian w zakresie procedury szczególnej dotyczącej dzieł sztuki, przedmiotów kolekcjonerskich i antyków nie powinno mieć wpływu na dochody budżetu państwa. II. Wpływ projektu na wydatki budżetu państwa. Szacuje się, że łączne wydatki w latach 2025–2034 w związku z procedurą SME będą na poziomie ok. 24,6 mln zł. W pierwszym roku obowiązywania regulacji wydatki w związku z procedurą SME będą na poziomie ok. 1,4 mln zł. W zakres wydatków wchodzi: • koszty infrastrukturalne projektu informatycznego SME, • koszty małego rozwoju projektu informatycznego SME obsługiwane przez Aplikację Krytyczne Sp. z o.o. Koszty infrastruktury będą ponoszone z budżetu państwa z rezerwy celowej, koszty wynagrodzenia spółki Aplikacje Krytyczne sp. z o.o. będą również ponoszone z budżetu państwa w formie dotacji celowej na podstawie ustawy z dnia 29 kwietnia 2016 r. o szczególnych zasadach wykonywania niektórych zadań dotyczących informatyzacji w zakresie działów administracji rządowej budżet i finanse publiczne. W latach 2023–2024 na potrzeby realizacji projektu System SME uruchomione zostały środki z rezerwy celowej pn. „Środki na odbudowę dochodów budżetu państwa oraz na zadania związane z funkcjonowaniem systemu finansów publicznych” (cz. 83, poz. 40).
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Skutki dla dochodów budżetu państwa z tytułu VAT zostały oszacowane na podstawie danych pozyskanych z Hurtowni SPR wg stanu na styczeń 2024 rok. Roczne wydatki związane z wprowadzeniem procedury SME wyliczono, posilkując się danymi pozyskanymi z CIRF i Spółki Aplikacje Krytyczne.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe								
Skutki								
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1 2025	2 2026	3 2027	5 2029	10 2034	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z 2025 r.)	duże przedsiębiorstwa							
	Sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw		22,6	26,1	27,5	27,5	27,5	268,7
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Projekt będzie oddziaływał na sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw. Rozwiązania sprzyjają wzrostowi i rozwojowi handlu transgranicznego. Nowe regulacje zezwalają na korzystanie ze zwolnienia z VAT przez małe przedsiębiorstwa mające siedzibę działalności gospodarczej w państwach członkowskich UE innych niż to, w którym VAT jest należny, zapewniając dostęp małym przedsiębiorstwom do środków upraszczających. W celu uproszczenia i obniżenia kosztów przestrzegania procedury SME nowe regulacje przewidują, że podatnicy będą zidentyfikowani za pomocą indywidualnego numeru identyfikacyjnego wyłącznie w państwie członkowskim siedziby działalności gospodarczej. Aby zapewnić prawidłowe funkcjonowanie i monitorowanie zwolnienia podmiotowego z VAT przewiduje się, że obowiązki sprawozdawcze dla podatników korzystających ze zwolnienia będą realizowane w państwie członkowskim, w którym podatnik posiada siedzibę działalności gospodarczej (m.in. składanie uprzednich powiadomień, obowiązki w zakresie raportowania). Podatnicy będą mieli prawo wyboru pomiędzy ogólnym systemem VAT a procedurą SME. W celu zapewnienia małym przedsiębiorstwom łatwego dostępu do przepisów dotyczących procedury SME w każdym państwie członkowskim, przepisy wdrożone przez każde z państw członkowskich stosujących procedurę SME będą publikowane na stronie internetowej Komisji Europejskiej. Umożliwi to małym przedsiębiorstwom skuteczne wypełnianie obowiązków związanych z transgranicznym stosowaniem zwolnienia podmiotowego.						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Przewiduje się pozytywne oddziaływanie w związku ze zwiększeniem zaufania obywateli do administracji skarbowej poprzez umożliwienie korzystania z transgranicznego zwolnienia podmiotowego przy zapewnieniu minimum wymogów formalnych dla kwalifikacji do tego zwolnienia i dalszego korzystania z niego. Projektowane regulacje w zakresie procedury SME mogą poprawić sytuację ekonomiczną i społeczną rodzin, a także osób niepełnosprawnych oraz osób starszych, w przypadku gdy takie osoby prowadzą działalność gospodarczą.						
Niemierzalne		Regulacje zmieniające reguły ustalania miejsca świadczenia niektórych usług wpłyną na funkcjonowanie podmiotów świadczących te usługi transgranicznie. Przewiduje się, że projektowane zmiany mogą wymagać						

		poniesienia przez usługodawców dodatkowych kosztów związanych z przestrzeganiem regulacji obowiązujących w innych państwach członkowskich UE, w których ma miejsce świadczenia (opodatkowania) usługi. Natomiast w przypadku skorzystania z procedury szczególnej OSS rozliczania podatku VAT, podmioty te będą musiały dostosować swoje systemy do tej procedury, jeśli dotychczas z niej nie korzystały. Regulacje te mogą spowodować również dodatkowe obciążenia administracyjne i finansowe dla podatników nabywających te usługi i zobowiązanych do rozliczenia podatku VAT. Przykładowo, podatnik korzystający ze zwolnienia podmiotowego, nabywający te usługi, może być zobowiązany do rejestracji dla potrzeb podatku VAT i rozliczenia podatku VAT na zasadzie mechanizmu reverse charge, bez możliwości odliczenia naliczonego podatku VAT od swoich zakupów. Zmiana zasady ustalania miejsca świadczenia usług związanych z działalnością kulturalną, artystyczną, sportową, naukową, edukacyjną, rozrywkową lub podobną, taką jak targi i wystawy, usług organizatorów takiej działalności oraz usług pomocniczych do ww. usług, z miejsca, w którym ta działalność faktycznie jest wykonywana, na miejsce siedziby konsumenta (osoby niebędącej podatnikiem), może spowodować wzrost cen tych usług. W szczególności wzrost cen może dotyczyć działalności, która jest faktycznie (fizycznie) wykonywana poza UE i następnie transmitowana do usługobiorcy (konsumenta) w Polsce. Projektowana regulacja w zakresie stawki podatku dotyczącej dostawy dzieł sztuki, przedmiotów kolekcjonerskich i antyków w procedurze szczególnej, implementująca przepisy unijne, nie wpływa na zmianę dotychczasowego stanu prawnego. Obecnie obniżona stawka podatku ma zastosowanie jedynie do dostawy dzieł sztuki dokonywanej przez określone podmioty (wymienione w art. 120 ust. 3 ustawy o VAT), katalog ten nie obejmuje podatników stosujących procedurę szczególną. Zatem dzieła sztuki, przedmioty kolekcjonerskie i antyki w procedurze szczególnej podlegają opodatkowaniu już obecnie stawką podstawową. Regulacje dotyczące zmiany zasad stosowania procedury szczególnej, wynikające z przepisów unijnych, będą miały wpływ na podatników korzystających z tej możliwości. Nowe regulacje ograniczają możliwość stosowania procedury szczególnej do przypadków, gdy import tych towarów i dostawa na rzecz podatnika nie były opodatkowane stawką obniżoną. W obecnym stanie prawnym podatnik ma możliwość zastosowania procedury szczególnej do dostawy dzieł sztuki, przedmiotów kolekcjonerskich i antyków, gdy import dzieł sztuki, przedmiotów kolekcjonerskich i antyków dokonany przez tego podatnika oraz dostawa dzieł sztuki przez twórcę, spadkobiercę twórcy albo od podatnika niekorzystającego z procedury szczególnej na rzecz tego podatnika podlegają obniżonej stawce podatku. Nowa regulacja uniemożliwi zastosowanie procedury szczególnej w takiej sytuacji i podatnik będzie zobowiązany zastosować zasady ogólne.
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu		
☐ nie dotyczy		
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☒ nie ☐ nie dotyczy	

☒ zmniejszenie liczby dokumentów ☒ zmniejszenie liczby procedur ☒ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.	☒ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy
Komentarz: Zakłada się, że wdrażane rozwiązanie zmniejszy obciążenia regulacyjne w związku z tym, że dotychczas podatnik dokonujący transakcji w państwach członkowskich UE, w których nie miał siedziby działalności gospodarczej, musiał zarejestrować się do VAT i wypełniać obowiązki związane z VAT (m.in. składanie deklaracji, rozliczanie VAT, itp.) w każdym państwie członkowskim UE, w którym VAT był należny. Projektowane rozwiązania zapewnią nie tylko dostęp do zwolnienia transgranicznie, ale także zapewnią małym przedsiębiorstwom obsługę procedury w państwie członkowskim UE, w którym dany podatnik ma siedzibę (m.in. składanie uprzednich powiadomień, obowiązki w zakresie raportowania). Proponowane zmiany powinny wpłynąć na poprawę otoczenia prawnego i generalnie przyczynić się do obniżenia kosztów funkcjonowania małych przedsiębiorstw. W odniesieniu do projektowanych zmian w zakresie miejsca świadczenia usług, stanowiących implementację dyrektywy 2022/542, wystąpią dwojakiego rodzaju skutki. Po pierwsze, zakłada się, że wdrażane rozwiązania zmniejszą obciążenia regulacyjne w przypadku usług świadczonych w relacjach B2B. Przykładowo, w przypadku imprez, w których obecność jest wirtualna, odbywających się na terytorium UE, w innych państwach członkowskich niż siedziba usługodawcy, nie będzie generalnie konieczności rejestrowania się i rozliczania VAT w miejscach, gdzie imprezy te rzeczywiście się odbywają. Rozliczenie VAT nastąpi zawsze w państwie siedziby usługobiorcy. Podatek VAT rozliczy zasadniczo nabywca tych usług na zasadzie mechanizmu odwrotnego opodatkowania (reverse charge). Po drugie, zakłada się, że zwiększą się obciążenia regulacyjne dla podatników świadczących usługi związane z działalnością kulturalną, artystyczną, sportową, naukową, edukacyjną, rozrywkową lub podobną, która jest transmitowana, wykonywane na rzecz podmiotów niebędących podatnikami (konsumentów). W przypadku takich usług świadczonych na rzecz konsumentów z różnych państw członkowskich UE, podatnik będzie zobligowany do rozliczenia VAT w każdym z krajów siedziby konsumenta. Ponadto zmiany dotyczące procedury szczególnej w zakresie dzieł sztuki, przedmiotów kolekcjonerskich i antyków nie spowodują nałożenia na podatników stosujących tę procedurę dodatkowych obowiązków.	
9. Wpływ na rynek pracy	
Wejście w życie ustawy nie będzie miało wpływu na rynek pracy.	
10. Wpływ na pozostałe obszary	
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe	☐ demografia ☐ mienie państwowe ☐ inne:
☐ informatyzacja ☐ zdrowie	
Omówienie wpływu	Charakter nowych regulacji nie będzie miał wpływu na pozostałe obszary.
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego	
Planuje się, że rozwiązania zaczną obowiązywać z dniem 1 stycznia 2025 r.	
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?	
Ze względu na przedmiot projektu ustawy nie przewiduje się ewaluacji efektów projektu.	
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)	
Brak.	

RAPORT Z KONSULTACJI ORAZ OPINIOWANIA

projektu ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw (UC56)

1. Omówienie wyników przeprowadzanych konsultacji publicznych i opiniowania.

L.p.	Jednostka redakcyjna/część projektu założeń projektu ustawy	Podmiot, który przedstawił stanowisko/ opinię	Stanowisko/opinia podmiotu	Stanowisko MF
1.	Art. 1 pkt 12 (dot. art. 113 ust. 1 ustawy o VAT)	Stowarzyszenie Księgowych w Polsce Prezes Zarządu Głównego	Proponowane zmiany należy ocenić pozytywnie – dzięki tym zmianom niewielkie przedsiębiorstwa z innych państw Unii Europejskiej będą mogły korzystać ze zwolnienia podmiotowego od VAT w Polsce, pod warunkiem spełnienia określonych warunków. Analogicznie podobne przedsiębiorstwa z Polski będą mogły korzystać ze zwolnienia podmiotowego w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, na warunkach określonych przez to państwo. Czyli z dniem wejścia w życie tych regulacji zniknie problem, obecnie polegający na tym, że przedsiębiorstwa z innych państw Unii Europejskiej, nie mogą korzystać z obowiązujących zwolnień i muszą rozliczać VAT od pierwszej sprzedaży w naszym kraju. Podobnie jest w przypadku małych przedsiębiorstw z Polski działających w państwach Unii Europejskiej. Oznacza to konieczność rejestracji w danym państwie na potrzeby VAT. Proponowane zmiany stanowią też będą znaczne uproszczenie zasad związanych z podatkiem VAT, polegające na zmniejszeniu obowiązków administracyjnych dla małych przedsiębiorstw nieposiadających siedziby działalności gospodarczej na terytorium państwa, w którym prowadzona jest działalność gospodarcza. Należy przy tym zwrócić uwagę, iż obowiązujący obecnie w Polsce limit zwolnienia podmiotowego z podatku VAT wynosi 200.000 zł i nie był zmieniany od 7 lat, tym samym nie odpowiada już realiom gospodarczym. Podniesienie limitu z obecnych 200.000 zł mogłoby stanowić istotne ułatwienie w prowadzeniu działalności gospodarczej, szczególnie dla najmniejszych przedsiębiorstw. Ponadto dodanie zmian kręgu podmiotów którym przysługuje zwolnienie podmiotowe i usunięcie z niego np. „usług prawniczych oraz doradczych” zwiększyłoby finansowe możliwości przedsiębiorców z tych kategorii. Limit (jego wysokość) jak wiadomo, ma podstawowe znaczenie dla mikro przedsiębiorców rozpoczynających prowadzenie działalności	Uwaga odrzucona. Zwolnienie podmiotowe z VAT jest opcją przewidzianą dla państw członkowskich. Państwa członkowskie mogą, ale nie muszą jej wdrażać. Polska skorzystała z tej możliwości. Obecnie limit zwolnienia w Polsce wynosi 200 000 zł i pozostaje na poziomie średniej w Unii Europejskiej. Procedowany obecnie projekt ustawy nie przewiduje zwiększenia obowiązującego limitu zwolnienia podmiotowego, które wiązałoby się z dodatkowymi ujemnymi skutkami budżetowymi.

			gospodarczej choćby z perspektywy weryfikacji pomysłu na biznes (start-up). Przekroczenie limitu zwolnienia podmiotowego powoduje skokowy wzrost wartości obciążeń podatkowych dla mikro przedsiębiorcy (cena rynkowa oferowanych świadczeń pozostaje na tym samym poziomie rynkowym, a zatem podatnik nie ma możliwości prostego faktycznego przerzucenia tego obciążenia na swoich nabywców) i w wielu przypadkach jest istotnym utrudnieniem w dalszym rozwoju nowo powstałej firmy (ogranicza możliwość przeznaczenia środków na zatrudnienie pracowników, albo uzyskanie specjalistycznego wsparcia w prowadzeniu działalności np. w zakresie technologii internetowych, które są też niezbędne z perspektywy rozliczeń podatkowych czy obowiązków podatkowych). W ocenie SKwP, limit zwolnienia podmiotowego dla podatników mających siedzibę działalności w Polsce (osób fizycznych, spółek i innych jednostek organizacyjnych) powinien zostać zwiększony do wartości 300 tys. PLN, przy czym należy zaznaczyć, że jest to wartość mieszcząca się w limicie wynikającym z Dyrektywy 2006/112/WE RADY.	
2.	Art. 1 pkt 4 (dot. art. 28g ustawy o VAT)	Stowarzyszenie Księgowych w Polsce Prezes Zarządu Głównego	Stan obecny przypisania miejsca świadczenia usług (w dużym skrócie): 1) Usługi wstępu na imprezy – na rzecz podatnika – miejsce imprezy (zasada szczególna), – na rzecz niepodatnika – siedziba usługodawcy (zasada ogólna), 2) Usługi w dziedzinie kultury ... – na rzecz podatnika – siedziba usługobiorcy (zasada ogólna), – na rzecz niepodatnika – miejsce faktycznego wykonywania danych usług (zasada szczególna). We wszystkich przypadkach sprzedawca jest dobrze zorientowany w kraju powstania obowiązku (czyli gdzie ma nastąpić owatowanie). Stan projektowany: 1) Usługi wstępu na imprezy – na rzecz podatnika – miejsce imprezy (zasada szczególna), – wirtualne na rzecz podatnika – siedziba usługobiorcy (zasada ogólna), – na rzecz niepodatnika – siedziba usługodawcy (zasada ogólna), 2) Usługi w dziedzinie kultury ... – na rzecz podatnika – siedziba usługobiorcy (zasady ogólne), – na rzecz niepodatnika – miejsce faktycznego wykonywania danych usług, – wirtualne na rzecz niepodatnika – siedziba / miejsce zamieszkania / miejsce pobytu usługobiorcy (nabywcy). Ta ostatnia regulacja – tj. owatowanie wirtualnych usług w zakresie kultury (itd.) na rzecz niepodatnika według jego miejsca zamieszkania lub pobytu lub siedziby jest w praktyce niewykonalne albo co najmniej	Uwaga odrzucona. Obowiązek wprowadzenia i stosowania nowych reguł w zakresie określania miejsca świadczenia niektórych usług, w tym usług świadczonych na rzecz podmiotów niebędących podatnikami, nakładają na Polskę przepisy dyrektywy Rady (UE) 2022/542 z dnia 5 kwietnia 2022 r. w sprawie zmiany dyrektyw 2006/112/WE i (UE) 2020/285 w zakresie stawek podatku od wartości dodanej. Projektowane regulacje mają zatem na celu implementację do krajowego porządku prawnego przepisów tej dyrektywy i tym samym realizację zobowiązań Polski związanych z członkostwem w UE. Zaniechanie we wdrożeniu omawianych przepisów mogłoby zatem skutkować wszczęciem wobec Polski przez Komisję Europejską postępowania naruszeniowego. Jak wskazano szczegółowo w uzasadnieniu, zasadniczym celem zmiany zasad określania miejsca świadczenia usług jest bardziej precyzyjne odzwierciedlenie zasady opodatkowania usług podatkiem VAT w miejscu rzeczywistej ich konsumpcji. Takim miejscem konsumpcji, w przypadku gdy obecność konsumenta na wydarzeniach jest wirtualna, powinno być zasadniczo miejsce, do którego usługa jest transmitowana przez dostawcę. W sytuacjach, w których niektóre usługi są świadczone w sposób wirtualny, miejsce konsumpcji takiej usługi może różnić się od miejsca konsumpcji, które byłoby uzasadnione i właściwe w przypadku tradycyjnego sposobu jej świadczenia. Dlatego istotne jest, aby niektóre usługi świadczone wirtualnie, podlegały opodatkowaniu w miejscu, w

			obarczone bardzo dużym ryzykiem nieprawidłowości. Jak to bowiem będzie wyglądało w praktyce – przykład: Sprzedawca (PL) oferuje film naukowy albo jakiś wykład podatkowy, który za odpowiednią opłatą może zostać zakupiony i ściągnięty wirtualnie przez dowolną zainteresowaną osobę. Jeśli ta osoba jest podatnikiem UE – nie ma problemu: podaje swój NIP-UE, polski sprzedawca wystawia fakturę nie podlegającą polskiemu VAT (z ceną niższą o VAT), a nabywca rozlicza VAT na terenie swojego kraju. Są to zresztą zasady ogólne i nie budzą wątpliwości. Jeśli jednak osoba nabywająca nie jest podatnikiem UE (np. osoba fizyczna nie prowadząca działalności), wówczas niezbędne jest podanie przez nabywcę danych o siedzibie / miejscu zamieszkania / miejscu pobytu i ten kraj będzie miejscem rozliczenia VAT. W takiej sytuacji cena obniżana jest o polski VAT – tak jak w przypadku sprzedaży na rzecz podatnika – tylko tym razem sprzedawca ma obowiązek zarejestrować się w kraju nabywcy i samodzielnie rozliczyć tam VAT (nie ma możliwości „przerzucenia” VAT na nabywcę), zatem jednocześnie podwyższa cenę o VAT kraju docelowego. Powstają problemy: - podane dane są nieweryfikowalne (często nie jest podawane imię i nazwisko, a wyłącznie żąda się kraju nabywcy), - do ceny będzie doliczany VAT według różnych stawek – w zależności od deklarowanego kraju nabywcy, będzie więc występowała tendencja do wybierania przez nabywcę kraju o najniższej stawce VAT (najniższej cenie), niekoniecznie będzie to kraj faktycznego miejsca nabywcy, - wobec szerokiego udostępnienia oferty sprzedawca w zasadzie powinien się zarejestrować do VAT w każdym kraju UE, przewidując nabywców o szerokiej lokalizacji, - co się zadzieje, jeśli nabywca jest z kraju trzeciego (nie UE)?	którym ten konsument ma siedzibę, stałe miejsce zamieszkania lub zwykłe miejsce pobytu. Na skutek projektowanych regulacji, w przypadku niektórych usług podatnik będzie musiał identyfikować miejsce zamieszkania finalnego konsumenta, tj. miejsce, do którego będzie następowała transmisja. W przypadku konsumentów z UE, podatnik będzie musiał rozliczyć VAT w każdym z krajów siedziby konsumenta. Co do zasady, taki podatnik powinien zarejestrować się i opłacać VAT w każdym z państw członkowskich UE. Będzie on mógł jednak skorzystać z procedury szczególnej i rozliczać VAT za pośrednictwem OSS, unikając konieczności rejestracji na potrzeby podatku VAT w każdym państwie członkowskim, gdzie ma miejsce świadczenie. Dodatkowo należy wyjaśnić, że już obecnie ustawa o podatku od towarów i usług zawiera regulacje, które wymuszają identyfikację kraju odbiorcy usługi. Przykładem jest tu art. 281, który określa miejsce opodatkowania niektórych usług świadczonych na rzecz podmiotów niebędących podatnikami z siedzibą poza terytorium UE, w miejscu gdzie podmioty te posiadają siedzibę, stałe miejsce zamieszkania lub zwykłe miejsce pobytu. Ponadto należy wskazać, że ustawa o podatku od towarów i usług nie reguluje kwestii obowiązków podatkowych w innych państwach. Ewentualny obowiązek zapłaty podatku VAT w innym państwie wynika w każdym przypadku z przepisów obowiązujących w tym państwie.
3.	Art. 1 pkt 7 i 8 (dot. art. 96 ust. 4 pkt 2 i ust. 7bc, art. 96b ust. 3 pkt 12a)	MDDP Michalik Dłuska Dziedzic i Partnerzy spółka doradztwa podatkowego spółka akcyjna	Na skutek regulacji zawartych w art. 96 ust. 4 pkt 2 i ust. 7bc, art. 96b ust. 3 pkt 12a ustawy o VAT, podatnicy nieposiadający siedziby w Polsce, a zwolnieni podmiotowo z VAT na podstawie art. 113a ust. 1, będą: • zarejestrowani jako „podatnicy VAT zwolnieni” – w przypadku, jeśli uprzednio podlegali już rejestracji jako podatnicy VAT UE. W takiej sytuacji na „białej liście” będzie widniała informacja o podstawie prawnej zwolnienia z VAT • niezarejestrowani / wykreśleni z rejestru – w pozostałych przypadkach. Zgodnie z uzasadnieniem Projektu, powyższe rozwiązanie ma upraszczać procedurę wyrejestrowania podatników unijnych nieposiadających siedziby w Polsce poprzez zdjęcie z nich obowiązku składania zgłoszenia aktualizacyjnego VAT-R. W naszej opinii jest to rozwiązanie kierunkowo dobre, odciażające podatników od obowiązków administracyjnych. Dostrzegamy jednakże potencjalne ryzyko wprowadzenia pewnego	Uwaga nie dot. brzmienia przepisów. Obowiązek rozliczenia VAT przez nabywcę wynika z obowiązujących przepisów art. 17 ustawy o VAT. Każdorazowo przeniesienie rozliczenia VAT na nabywcę wymaga ustalenia miejsca świadczenia czynności oraz statusu obu podmiotów, zgodnie z przepisami. Fakt, że sprzedawca pozostaje uwidoczniony w rejestrze VAT (podstawa prawna – art. 113a ust. 1) nie stoi w sprzeczności ze stosowaniem odwrotnego obciążenia. Istotne pozostaje określenie przesłanek zawartych w art. 17 ustawy o VAT. Kwestię związaną z weryfikacją statusu dostawcy (w kontekście zgłoszonej uwagi) Ministerstwo Finansów planuje

			„chaosu informacyjnego” wśród polskich małych podatników zawierających transakcje z podatnikami unijnymi i chcących zweryfikować ich status. Polski podatnik, nabywający usługi od podatnika posiadającego siedzibę w innym kraju członkowskim UE, zderzy się z sytuacją, w której część z nich będzie widnieć na białej liście jako podatnicy zwolnieni na podstawie art. 113a ust. 1, a część z nich nie będzie widnieć na białej liście w ogóle. Dla „przeciętnego” małego przedsiębiorcy może to być sytuacja niezrozumiała zwłaszcza, gdy będzie zobowiązany do naliczenia VAT jako usługobiorca na podstawie art. 17 ust. 1 pkt 4 ustawy o VAT. Z tego względu sugerujemy sprecyzowanie relacji pomiędzy zwolnieniem z VAT na podstawie art. 113a ust. 1 nowelizowanej Ustawy o VAT, a mechanizmem odwrotnego obciążenia. Należy założyć, że te dwa mechanizmy się wzajemnie wykluczają (mają inne zakresy zastosowania), jednakże ze względu na kategorię adresatów przedmiotowego rozwiązania (małych podatników) istotne jest wyeliminowanie obszarów potencjalnie problematycznych i zapewnienie praktycznych wskazówek prawidłowego rozpoznania przez nich obowiązków związanych z rozliczeniem VAT.	zaadresować w informacji skierowanej do podatników, którą udostępni w związku z wejściem omawianych przepisów.
4.	Art. 1 pkt 13 (dot. art. 113a ustawy VAT)	Stowarzyszenie Księgowych w Polsce Prezes Zarządu Głównego	Umożliwienie zwolnienia ze względu na obrót dla podmiotów zagranicznych na zasadach podobnych jak dla podmiotów mających siedzibę w RP jest zdecydowanie dobrym posunięciem. Jednocześnie jednak wprowadzenie limitu „europejskiego” 100.000 euro natychmiast wiąże się z szeregiem dodatkowych regulacji (cała procedura SME, kontrola nieprzekraczania tego limitu itp.). Gdyby zwolnienie zostało wprowadzone w ramach istniejących w danym pojedynczym kraju członkowskim procedur – zdecydowanie ułatwiłoby to funkcjonowanie podmiotom i jednocześnie prawdopodobnie byłoby tańsze dla Skarbu Państwa (bez konieczności tworzenia struktur do nadawania NIP-EX, zatrudniania organów kontroli tego limitu itp.). Pewnie się tego nie da uniknąć wprowadzając przepisy narzucone Dyrektywą, ale mnożenie zbędnych obowiązków na poziomie UE staje się kuriozalne...	Uwaga o charakterze ogólnym – odrzucona. Polska jest obowiązana do implementacji przepisów Dyrektywy 2020/285, a więc wprowadzenia zasad, które od 1 stycznia będą obowiązywały we wszystkich państwach członkowskich.
5.	Art. 1 pkt 13 (dot. art. 113b ustawy VAT)	MDDP Michalik Dłuska Dziedzic i Partnerzy spółka doradztwa podatkowego spółka akcyjna	Art. 113b ust. 1 nowelizowanej ustawy o VAT wprowadza możliwość skorzystania ze zwolnienia z VAT sprzedaży dokonywanej przez polskiego podatnika w innych krajach UE pod warunkiem nieprzekroczenia kwoty 100 000 euro rocznie sprzedaży na terenie UE, a także pod warunkiem spełnienia wewnętrznych warunków ustalonych przez te inne kraje.	Uwaga o charakterze ogólnym – odrzucona. Zasady obowiązujące w innych państwach członkowskich podlegają jurysdykcji tych państw. Nie jest możliwym, aby regulować poprzez przepisy/wytyczne publikowane przez organy skarbowe w Polsce – konsekwencji związanych

			Przepisy dotyczące zwolnień podmiotowych z VAT nie są obecnie zharmonizowane, a zatem każde państwo we własnym zakresie decyduje zarówno o progach kwotowych, jak i wyłączeniach ze zwolnień np. dla poszczególnych sektorów. Także polski ustawodawca skorzystał z licznych wyłączeń w art. 113 ust. 13 ustawy o VAT. Każde państwo UE może posiadać podobną listę zróżnicowanych i specyficznych wyłączeń ze zwolnienia z VAT, których prawidłowa weryfikacja będzie dla polskiego małego podatnika procesem żmudnym i skomplikowanym. Oczywiście istotną rolę w procesie weryfikowania przesłanek pozwalających na skorzystanie z procedury SME będą odgrywały organy podatkowe i wymiana informacji podatkowych między organami podatkowymi państw UE. Niemniej z perspektywy przedsiębiorcy i planowania aktywności w innych krajach UE informacja na temat możliwości uniknięcia kosztów rejestracji VAT i dużej części kosztów administracji VAT jest bardzo ważna. W uzasadnieniu do Projektu wskazano, iż przepisy dotyczące procedury szczególnej dla małych przedsiębiorstw wdrożone przez poszczególne państwa członkowskie będą publikowane na stronie internetowej Komisji Europejskiej. To z pewnością wyjście naprzeciw oczekiwaniom podatników i ułatwienie tej weryfikacji, zakładając że dane w bazie będą kompletne i aktualizowane z odpowiednim wyprzedzeniem. Ma to szczególnie znacznie już w trakcie efektywnego wykorzystywania zwolnienia w innych państwach UE. Jednak Komisja Europejska niewątpliwie nie będzie ponosić odpowiedzialności za poprawność i aktualność informacji wprowadzonych przez państwa członkowskie. Uważamy, że jeśli informacje wskazane na stronach internetowych KE okażą się błędne lub nieaktualne, to podatnik opierający na nich ocenę swojej klasyfikacji do zwolnienia z VAT nie powinien ponosić negatywnych konsekwencji, jako ten który dochował „należytej staranności”. Może temu służyć wprowadzenie wprost w ustawie domniemania poprawności działania podatnika jeżeli działania takie oparł na informacji publikowanej przez Komisję, a co najmniej odniesienie się do tego w objaśnieniach podatkowych, w tym zwłaszcza wskazać na rolę organów podatkowych w kontekście zmian rozporządzenia 904/2010. W przeciwnym razie duża część polskich małych podatników, niedysponujących środkami finansowymi na skorzystanie z usług	błędnym stosowaniem przepisów obowiązujących w innych państwach członkowskich.
--	--	--	---	---

			zagranicznych doradców podatkowych w każdym kraju potencjalnego zwolnienia, może obawiać się skorzystania z ww. możliwości ze względu na ewentualne negatywne konsekwencje.	
6.	Art.1 pkt 13 (dot. art.113b ust.17-19 ustawy VAT)	Stowarzyszenie Księgowych w Polsce Prezes Zarządu Głównego	W uzasadnieniu projektu padają zapewnienia o chęci wprowadzenia uproszczeń dla drobnych przedsiębiorców. Wprowadzenie obowiązku składania wszelkich pism w sprawie korzystania ze zwolnienia wyłącznie za pośrednictwem konta w e-Urzędzie Skarbowym stanowi raczej utrudnienie dla najmniejszych podatników. Problem stosowania przymusu elektronicznego w stosunku do tej grupy podatników był wielokrotnie podnoszony m.in. przy okazji opiniowania przepisów regulujących KSeF i wydaje się, że podnoszone argumenty przynajmniej częściowo zostały uwzględnione. Drobni przedsiębiorcy nie powinni być zmuszani do korzystania wyłącznie z formy elektronicznej i powinna zostać dla nich utrzymana możliwość składania pism w tej sprawie w formie papierowej, w tym zgłoszenia – „uprzedniego powiadomienia”. Jedynie składanie informacji kwartalnych (analogicznie jak np. informacji podsumowujących VAT-UE) może zostać ograniczone do środków komunikacji elektronicznej.	Uwaga niezasadna. Składanie pism poprzez eUS jest uproszczeniem. Ustrukturyzowane formularze z pewnością ułatwią wprowadzenia danych, które następnie PL jako MEST jest zobowiązana przekazać innym MS. Formularze papierowe mogłyby zawierać błędy i niepełne informacje. Dodatkowo w związku z tym, że procedura ma charakter transgraniczny, a przyjęte terminy podejmowanych działań są dość krótkie, forma elektroniczna umożliwi dochowanie tych terminów.
7.	Art.1 pkt 13 (dot. art. 113b ust. 4, 6, 9, 12, 13)	MDDP Michalik Dłuska Dziedzic i Partnerzy spółka doradztwa podatkowego spółka akcyjna	Polska działająca jako państwo członkowskie siedziby działalności gospodarczej będzie obsługiwać sprawy polskich podatników ubiegających się lub korzystających ze zwolnienia VAT w innych państwach członkowskich w ramach procedury SME. Jednocześnie, na str. 6 uzasadnienia Projektu znajduje się informacja, iż „to, czy taki polski podatnik SME spełnił warunki do zwolnienia w państwie członkowskim, innym niż Rzeczpospolita Polska (...) będzie podlegać weryfikacji przez państwo członkowskie zwolnienia”. Jak z tego więc wynika, weryfikacji tej polski organ będzie dokonywał w porozumieniu z organami podatkowymi innych państw UE, na terenie których zwolnienie będzie miało zastosowanie (w trybie zmienionego także od 1 stycznia 2025 r. rozporządzenia 904/2010). To ponownie materia dotycząca w większym stopniu praktyki. W treści objaśnień podatkowych warto więc doprecyzować, czy podatnik, którego uprzednie powiadomienie zostało przez naczelnika urzędu skarbowego zaakceptowane i poskutkowało nadaniem polskiego numeru identyfikacyjnego EX może mieć pewność, że sprzedaż na terenie zgłoszonego państwa UE jest zwolniona z VAT (na podstawie weryfikacji organów podatkowych państwa zwolnienia oraz decyzji polskich organów). Warto wskazać także na obowiązki podatnika związane już z korzystaniem ze zwolnienia w innym państwie /państwach UE, zwłaszcza w kontekście zmian legislacyjnych, czy zmian praktyki administracyjnej.	Uwaga wykracza poza zakres projektu – dot. praktyki stosowania wprowadzanych przepisów.

8.		Polska Agencja Nadzoru Audytowego	Brak uwag.	
9.		Porozumienie Zielonogórskie Federacja Związków Pracodawców Ochrony Zdrowia „Porozumienie Zielonogórskie”	Brak uwag.	

1a. Omówienie wyników przeprowadzanego opiniowania.

L.p.	Jednostka redakcyjna/część projektu założeń projektu ustawy	Podmiot, który przedstawił opinię	Opinia podmiotu	Stanowisko MF
1.	Art. 1 pkt 12 (dot. art. 113 ust. 1 ustawy o VAT)	Biuro Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców	W artykule 1 pkt 12 Projektu zaproponowana została zmiana brzmienia art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług [Dz. U. z 2024 r. poz. 361 i 852, dalej: „ustawa o VAT”]. Pozostawiono jednak na niezmienionym poziomie [Obowiązujący od stycznia 2017 r. – https://sip.lex.pl/#/act-unit-history/17086198/3158508/art(113)/] wynoszący równowartość w walucie krajowej 200 000,00 zł limit rocznego obrotu dla przedsiębiorcy, który chciałby skorzystać ze zwolnienia z VAT. Rzecznik Małych i Średnich Przedsiębiorców [Dalej: „Rzecznik”] korzystając z uprawnienia z art. 9 ust. 1 pkt 10 ustawy o Rzeczniku pismem z dnia 30 listopada 2022 r. [Znak: WPL.410.2022.JJ.] przedstawił Ministrowi Finansów postulaty zgłaszane przez przedsiębiorców w przedmiocie „podwyższenia limitu 200 000 zł wartości sprzedaży w poprzednim roku, do którego zwalnia się od podatku od towarów i usług sprzedaż dokonywaną przez podatników”, na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy o VAT.	Uwaga odrzucona. Zwolnienie podmiotowe z VAT jest opcją przewidzianą dla państw członkowskich. Państwa członkowskie mogą, ale nie muszą jej wdrażać. Polska skorzystała z tej możliwości. Obecnie limit zwolnienia w Polsce wynosi 200 000 zł i pozostaje na poziomie średniej w Unii Europejskiej. Procedowany obecnie projekt ustawy nie przewiduje zwiększenia obowiązującego limitu zwolnienia podmiotowego, które wiązałoby się z dodatkowymi ujemnymi skutkami budżetowymi.

			Minister Finansów w piśmie z dnia 13 stycznia 2023 r. [Znak: DD2.055.13.2022.] wyjaśnił, że: „Obowiązujące w Polsce zasady dotyczące zwolnienia podmiotowego wskazują na możliwość stosowania zwolnienia dla sprzedaży dokonywanej przez podatników, u których wartość sprzedaży nie przekroczyła łącznie w poprzednim roku podatkowym kwoty 200 000 zł (bez kwoty podatku VAT). Zwolnieniu podlega również sprzedaż dokonywana przez podatnika rozpoczynającego sprzedaż w trakcie roku podatkowego, jeżeli przewidywana wartość sprzedaży nie przekroczy, w proporcji do okresu prowadzonej działalności gospodarczej w roku podatkowym, kwoty 200 000 zł [Stosownie do art. 113 ust. 1 i 9 ustawy o VAT.]. Zwolnienie podmiotowe z VAT jest opcją przewidzianą w dyrektywie VAT [Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej z dnia 28 listopada 2006 r. (Dz. Urz. UE. L nr 347, str. 1 ze zm.), dalej: „dyrektywa 2006/112/WE”]. Państwa Członkowskie mogą, ale nie muszą jej wdrażać. Polska skorzystała z tej możliwości. Wysokość limitu zwolnienia podmiotowego była w Polsce sukcesywnie podnoszona - Polska kilkakrotnie wnioskowała do Komisji Unii Europejskiej o podwyższenie limitu. W okresie od 1 stycznia 2011 r. do końca 2016 r. limit wynosił 150 000 zł. Na mocy decyzji Rady (UE) nr 2021/1780 [Decyzja wykonawcza Rady (UE) 2021/1780 z dnia 5 października 2021 r. zmieniająca decyzję 2009/790/WE upoważniającą Rzeczpospolitą Polską do stosowania środka stanowiącego odstępstwo od art. 287 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej z dnia 5 października 2021 r. (Dz. Urz. UE. L nr 360, str. 122), dalej: „decyzja 2021/1780”]. limit zwolnienia z VAT w Polsce wynosi 200 000 zł - obecna decyzja derogacyjna umożliwia stosowanie tego progu do 31 grudnia 2024 r. Do Ministerstwa Finansów były zgłaszane postulaty w zakresie podwyższenia przedmiotowego limitu z VAT. Niemniej jednak, z uwagi na obowiązującą decyzję Rady (UE) nr 2021/1780, nie przewiduje się modyfikacji preferencji udzielonej na podstawie ww. decyzji, tj. podwyższenia ww. limitu uprawniającego do korzystania ze zwolnienia z VAT, do końca 2024 r.”. Zgodnie z motywem 10 decyzji 2021/1780, dyrektywą Rady (UE) 2020/285 [Dyrektywa Rady (UE) 2020/285 z dnia 18 lutego 2020 r. zmieniająca dyrektywę 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej w odniesieniu do procedury szczególnej dla małych przedsiębiorstw oraz rozporządzenie (UE) nr 904/2010 w odniesieniu do współpracy administracyjnej i wymiany informacji do
--	--	--	---

			celów monitorowania i prawidłowego stosowania procedury szczególnej dla małych przedsiębiorstw (Dz.U. L 62 z 2.3.2020, s. 13), dalej: „dyrektywa2020/285”.] zmieniono art. 281-294 dyrektywy 2006/112/WE w odniesieniu do procedury szczególnej dla małych przedsiębiorstw i ustanawiającą dla tych przedsiębiorstw nowe zasady, w tym maksymalny próg rocznego obrotu w odniesieniu do danego państwa członkowskiego w wysokości 85 000 EUR lub równowartość tej kwoty w walucie krajowej. Zdaniem Rady Unii Europejskiej: „Upoważnienie do stosowania środka stanowiącego odstępstwo powinno być ograniczone w czasie. Takie ograniczenie w czasie powinno być wystarczające, aby umożliwić ocenę skuteczności i adekwatności progu. Ponadto dyrektywa (UE) 2020/285 wymaga od państw członkowskich przyjęcia i opublikowania do dnia 31 grudnia 2024 r. przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do wykonania art. 1 tej dyrektywy i stosowania tych przepisów od dnia 1 stycznia 2025 r. Należy zatem upoważnić Polskę do stosowania środka stanowiącego odstępstwo do dnia 31 grudnia 2024 r.” - motyw 11 decyzji 2021/1780. W ocenie Rzecznika, ze wskazanych powyższej zapisów decyzji 2021/1780 wynika, że ograniczone w czasie jej stosownie, tj. do dnia 31 grudnia 2024 r., spowodowane zostało także z powodu zmian dokonanych w dyrektywie 2020/285 właśnie w odniesieniu do wysokości kwoty maksymalnego progu rocznych obrotów (jej podwyższenia do równowartości 85 000 euro w walucie krajowej), które to zmiany państwa członkowskie obowiązane są do włączenia do prawa krajowego do dnia 31 grudnia 2024 r. oraz stosowania od dnia 1 stycznia 2025 r. Należy nadmienić, że motywy leżące u podstaw podniesienia kwoty limitu omawianego zwolnienia wpisują się w ogół działań mających na celu poprawę warunków funkcjonowania dla podmiotów sektora MSP. Mając na uwadze powyższe, a w szczególności konieczność wdrożenia do polskiego porządku prawnego przepisów dyrektywy 2020/285 zawierających procedury szczególne dla małych przedsiębiorstw dążące do zmniejszenia obciążeń małych przedsiębiorstw, w tym do upraszczania procedur, Rzecznik zwraca się do Pana Ministra z uprzejmą prośbą o rozważenie podwyższenia kwoty limitu uprawniającego podatników do skorzystania ze zwolnienia od podatku od towarów i usług, na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy o VAT. Zdaniem Rzecznika, za podwyższeniem wskazanej kwoty przemawia także trudna sytuacja ekonomiczna najmniejszych przedsiębiorców, którzy przy obecnym, bardzo wysokim poziomie cen towarów i usług,	
--	--	--	---	--

			mogą łatwo przekroczyć ww. wartość 200 000 zł, a tym samym utracić podmiotowe zwolnienie z podatku od towarów i usług. Dla najmniejszych podmiotów może to stanowić barierę w podejmowaniu i wykonywaniu działalności gospodarczej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, gdyż utrata zwolnienia wymusza na przedsiębiorcach konieczność rejestracji w zakresie podatku VAT, zwiększając ich obciążenia o charakterze formalno-administracyjnym oraz finansowym, co może nie znajdować uzasadnienia ekonomicznego i zmuszać przedsiębiorców do likwidacji wykonywanej działalności.	
--	--	--	--	--

2. Przedstawienie wyników zasięgnięcia opinii, dokonania konsultacji albo uzgodnienia projektu z właściwymi organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym Europejskim Bankiem Centralnym.

Projekt nie wymaga zasięgnięcia opinii, dokonania konsultacji oraz uzgodnienia z właściwymi organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym Europejskim Bankiem Centralnym.

3. Podmioty, które zgłosiły zainteresowanie pracami nad projektem w trybie przepisów o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa.

Brak zgłoszeń w trybie przepisów o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa.

TABELA ZGODNOŚCI DOTYCZĄCA IMPLEMENTACJI DYREKTYWY RADY (UE) 2020/285

TYTUŁ AKTU PRAWNEGO:		USTAWA Z DNIA ... O ZMIANIE USTAWY O PODATKU OD TOWARÓW I USŁUG ORAZ NIEKTÓRYCH INNYCH USTAW		
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO/WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH		DYREKTYWA RADY (UE) 2020/285 z dnia 18 lutego 2020 r. zmieniająca dyrektywę 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej w odniesieniu do procedury szczególnej dla małych przedsiębiorstw oraz rozporządzenie (UE) nr 904/2010 w odniesieniu do współpracy administracyjnej i wymiany informacji do celów monitorowania i prawidłowego stosowania procedury szczególnej dla małych przedsiębiorstw		
Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T / N	Jedn. red.	Treść przepisu ustawy
Art. 1 pkt 1 dyrektywy 2020/285	W dyrektywie 2006/112/WE wprowadza się następujące zmiany: 1) art. 2 ust. 1 lit. b) ppkt (i) otrzymuje brzmienie: „(i) przez podatnika działającego w takim charakterze lub przez osobę prawną niebędącą podatnikiem, w przypadku gdy sprzedawcą jest podatnik działający w takim charakterze, który nie kwalifikuje się do skorzystania ze zwolnienia dla małych przedsiębiorstw przewidzianego w art. 284 i który nie jest objęty zakresem stosowania art. 33 lub 36;”	T	Art. 1 pkt 2 projektu ustawy dot. art. 10 ust. 1 pkt 2 lit. c, pkt 3 lit. a, art. 13 ust. 6, art. 14 ust. 2, art. 109 ust. 1 i 3, art. 127 ust. 3 oraz art. 145e ust. 1 pkt 4 ustawy o podatku od towarów i usług	2) użyte w art. 10 w ust. 1 w pkt 2 w lit. c, w pkt 3 w lit. a, w art. 13 w ust. 6, w art. 14 w ust. 2, w art. 109 w ust. 1 i 3, w art. 127 w ust. 3 oraz w art. 145e w ust. 1 w pkt 4 wyrazy „na podstawie art. 113 ust. 1 i 9” zastępuje się wyrazami „na podstawie art. 113 ust. 1 i 9 albo art. 113a ust. 1”;
Art. 1 pkt 2 dyrektywy 2020/285	2) w art. 139 wprowadza się następujące zmiany: a) ust. 1 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie: „Zwolnienie przewidziane w art. 138 ust. 1 nie ma zastosowania do dostaw towarów dokonywanych przez podatników korzystających, w państwie członkowskim, w którym dokonywana jest dostawa, ze zwolnienia dla małych przedsiębiorstw przewidzianego w art. 284.”; b) ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. Zwolnienie przewidziane w art. 138 ust. 2 lit. b) nie ma zastosowania do dostaw wyrobów podlegających akcyzie dokonywanych przez podatników korzystających, w państwie członkowskim, w którym dokonywana jest dostawa, ze zwolnienia dla małych przedsiębiorstw przewidzianego w art. 284.”;	T	Art. 1 pkt 2 projektu ustawy dot. art. 10 ust. 1 pkt 2 lit. c, pkt 3 lit. a, art. 13 ust. 6, art. 14 ust. 2, art. 109 ust. 1 i 3, art. 127 ust. 3 oraz art. 145e ust. 1 pkt 4 ustawy o podatku od towarów i usług	2) użyte w art. 10 w ust. 1 w pkt 2 w lit. c, w pkt 3 w lit. a, w art. 13 w ust. 6, w art. 14 w ust. 2, w art. 109 w ust. 1 i 3, w art. 127 w ust. 3 oraz w art. 145e w ust. 1 w pkt 4 wyrazy „na podstawie art. 113 ust. 1 i 9” zastępuje się wyrazami „na podstawie art. 113 ust. 1 i 9 albo art. 113a ust. 1”;

Art. 1 pkt 3 dyrektywy 2020/285	3) w art. 167a wprowadza się następujące zmiany: a) akapit drugi otrzymuje brzmienie: „Państwa członkowskie stosujące system fakultatywny, o którym mowa w akapicie pierwszym, ustalają dla podatników korzystających z tego systemu na ich terytorium próg na podstawie rocznego obrotu podatnika, obliczonego zgodnie z art. 288. Próg ten nie może przekroczyć 2 000 000 EUR lub równowartości tej kwoty w walucie krajowej.”; b) uchyla się akapit trzeci;	N		Nie ma potrzeby dokonywania zmian w obowiązujących przepisach ustawy o VAT. Obecnie obowiązujący przepis art. 2 pkt 25 lit. a ustawy o VAT stanowi odpowiednią implementację art. 167a akapit drugi Dyrektywy 2006/112. 25) małym podatniku - rozumie się przez to podatnika podatku od towarów i usług: a) u którego wartość sprzedaży (wraz z kwotą podatku) nie przekroczyła w poprzednim roku podatkowym wyrażonej w złotych kwoty odpowiadającej równowartości 2 000 000 euro, (...) - przy czym przeliczenia kwot wyrażonych w euro dokonuje się według średniego kursu euro ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski na pierwszy dzień roboczy października poprzedniego roku podatkowego, w zaokrągleniu do 1000 zł;
Art. 1 pkt 4 dyrektywy 2020/285	4) art. 169 lit. a) otrzymuje brzmienie: „a) transakcji podatnika, innych niż te, które są zwolnione zgodnie z art. 284, związanych z działalnością, o której mowa w art. 9 ust. 1 akapit drugi, dokonywanych poza terytorium państwa członkowskiego, w którym podatek jest należny lub został zapłacony, w odniesieniu do których VAT podlegałby odliczeniu, gdyby transakcje te miały miejsce na terytorium tego państwa członkowskiego;”;	T	Art. 1 pkt 5 projektu ustawy dot. art. 86 ust. 8 pkt 1 ustawy o podatku od towarów i usług	5) w art. 86 w ust. 8 pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) dostawy towarów lub świadczenia usług przez podatnika poza terytorium kraju, innych niż te, do których stosuje się zwolnienie, o którym mowa w art. 113b, jeżeli kwoty te mogłyby być odliczone, gdyby czynności te były wykonywane na terytorium kraju, a podatnik posiada dokumenty, z których wynika związek odliczonego podatku z tymi czynnościami;”;
Art. 1 pkt 5 dyrektywy 2020/285	5) w art. 220a ust. 1 dodaje się literę w brzmieniu: „c) kiedy podatnik korzysta ze zwolnienia dla małych przedsiębiorstw przewidzianego w art. 284.”;	T	Rozp. Ministra Finansów w sprawie wystawiania faktur	Odpowiednie zmiany zostaną zaproponowane w zmianie do rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie wystawiania faktur (Dz. U. z 2021 r., poz. 1979)
Art. 1 pkt 6 dyrektywy 2020/285	6) w art. 270 lit. a) otrzymuje brzmienie: „a) całkowita roczna wartość, z wyłączeniem VAT, dokonywanych przez niego dostaw towarów i świadczenia usług nie przekracza o więcej niż 35 000 EUR lub równowartość tej kwoty w walucie krajowej, kwoty obrotu rocznego stanowiącej punkt odniesienia dla podatników korzystających ze zwolnienia dla małych przedsiębiorstw przewidzianego w art. 284;”;	N		PL nie stosuje tego rozwiązania.
Art. 1 pkt 7 dyrektywy 2020/285	7) w art. 272 ust. 1 uchyla się lit. d)	N		Uchylenie nie wymaga zmiany w przepisach krajowych ze względu na zmiany wprowadzone dla małych przedsiębiorstw w nowym art. 284d Dyrektywy VAT: 1. Od podatnika korzystającego ze zwolnienia w państwie członkowskim, w którym podatnik ten nie ma siedziby, nie wymaga się, aby w odniesieniu do dostaw towarów lub świadczenia usług objętych zwolnieniem w tym państwie członkowskim: a) był zarejestrowany do celów VAT zgodnie z art. 213 i 214; b) składał deklarację VAT zgodnie z art. 250.

				2. Od podatnika korzystającego ze zwolnienia w państwie członkowskim siedziby i w każdym innym państwie członkowskim, w którym podatnik ten nie ma siedziby, nie wymaga się, aby w odniesieniu do dostaw towarów lub świadczenia usług objętych zwolnieniem w państwie członkowskim siedziby składał on deklarację VAT zgodnie z art. 250. 3. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 i 2 niniejszego artykułu, w przypadku gdy podatnik nie przestrzega przepisów przewidzianych w art. 284b, państwa członkowskie mogą wymagać, aby taki podatnik wypełniał obowiązki związane z VAT, takie jak obowiązki, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu.
Art. 1 pkt 8 dyrektywy 2020/285	8) w tytule XII rozdział 1 dodaje się sekcję w brzmieniu: „Sekcja -1 Definicja Artykuł 280a Do celów niniejszego rozdziału stosuje się następujące definicje: 1) »roczny obrót w państwie członkowskim« oznacza całkowitą roczną wartość dostaw towarów i świadczenia usług, z wyłączeniem VAT, dokonanych przez podatnika na terytorium tego państwa członkowskiego w danym roku kalendarzowym; 2) »roczny obrót w Unii« oznacza całkowitą roczną wartość dostaw towarów i świadczenia usług, z wyłączeniem VAT, dokonanych przez podatnika na terytorium Wspólnoty w danym roku kalendarzowym.”;	T	Art. 1 pkt 13 projektu ustawy dot. dodanego art. 113a ust. 1 pkt 1 i 2, art. 113b ust. 1 ustawy o podatku od towarów i usług	„Art. 113a. 1. Zwalnia się od podatku sprzedaż dokonywaną przez podatnika posiadającego siedzibę działalności gospodarczej w państwie członkowskim innym niż Rzeczpospolita Polska, jeżeli łącznie są spełnione następujące warunki: 1) całkowita roczna wartość dostaw towarów i świadczenia usług dokonanych przez podatnika w danym roku podatkowym, dla których miejscem opodatkowania jest terytorium Unii Europejskiej, z wyłączeniem podatku od wartości dodanej, w tym wartość sprzedaży na terytorium kraju, z wyłączeniem podatku, zwana dalej „rocznym obrotem na terytorium Unii Europejskiej”, u tego podatnika nie przekroczyła w poprzednim ani bieżącym roku podatkowym kwoty 100 000 euro; 2) wartość sprzedaży u tego podatnika, z wyłączeniem podatku, nie przekroczyła w poprzednim ani bieżącym roku podatkowym kwoty określonej w art. 113 ust. 1, przy czym przepisy art. 113 ust. 2 i 9 stosuje się odpowiednio;” Art. 113b. 1. Podatnik, który posiada siedzibę działalności gospodarczej na terytorium kraju i którego roczny obrót na terytorium Unii Europejskiej nie przekroczył w poprzednim ani bieżącym roku podatkowym kwoty 100 000 euro, może skorzystać ze zwolnienia dla dostaw towarów i świadczenia usług w państwie członkowskim innym niż Rzeczpospolita Polska, na warunkach określonych przez to państwo członkowskie, w szczególności gdy roczny obrót podatnika w tym państwie członkowskim nie przekroczył kwot określonych przez to państwo, jeżeli to państwo członkowskie wprowadziło zwolnienie na zasadach odpowiadających regulacjom, o których mowa w art. 113a. Pojęcie „rocznego obrotu w państwie członkowskim” na potrzeby określenia limitu zwolnienia podmiotowego w Polsce jest definiowane poprzez pojęcie sprzedaży określone w obowiązującym art. 2 pkt 22 ustawy o VAT w połączeniu ze zmienianym art. 113 ust. 2 ustawy o VAT. W odniesieniu do definiowania obrotu w innych państwach członkowskich UE nie ma potrzeby regulowania powyższego w krajowych
Art. 1 pkt 9 dyrektywy 2020/285	9) w rozdziale 1 tytułu XII nagłówek sekcji 2 otrzymuje brzmienie: "Zwolnienia";	N		Zmiana o charakterze redakcyjnym do Dyrektywy 2006/112 – nie wymaga przeniesienia do przepisów ustawy o VAT
Art. 1 pkt 10 dyrektywy 2020/285	10) art. 282 otrzymuje brzmienie: "Artykuł 282 Zwolnienia przewidziane w niniejszej sekcji mają zastosowanie do dostaw towarów i świadczenia usług dokonywanych przez małe	N		Zmiana nie wymaga przeniesienia do przepisów ustawy o VAT

	przedsiębiorstwa.";			
Art. 1 pkt 11 dyrektywy 2020/285	11) w art. 283 ust. 1 uchyla się lit. c);	T	Art. 1 pkt 12 lit. d projektu ustawy dot. uchylanego art. 113ust. 13 pkt 3 ustawy o podatku od towarów i usług	13) w art. 113: (...) d) w ust. 13 uchyla się pkt 3;
Art. 1 pkt 12 dyrektywy 2020/285	12) art. 284 otrzymuje brzmienie: „Artykuł 284 1.Państwa członkowskie mogą zwolnić dostawy towarów i świadczenie usług dokonane na ich terytorium przez podatników mających siedzibę na ich terytorium, których roczny obrót w państwie członkowskim uzyskany z tytułu takich dostaw towarów i świadczenia usług nie przekracza progu ustalonego przez te państwa członkowskie na potrzeby stosowania tego zwolnienia. Próg ten nie może przekroczyć kwoty 85 000 EUR lub jej równowartości w walucie krajowej. Państwa członkowskie mogą ustalić zróżnicowane progi dla poszczególnych sektorów działalności gospodarczej w oparciu o obiektywne kryteria. Żaden z tych progów nie może jednak przekroczyć progu wynoszącego 85 000 EUR lub jego równowartości w walucie krajowej. Państwa członkowskie zapewniają, aby podatnicy kwalifikujący się do korzystania z więcej niż jednego progu sektorowego mogli stosować tylko jeden z tych progów. Progi ustalone przez państwo członkowskie nie mogą wprowadzać rozróżnienia między podatnikami mającymi siedzibę i podatnikami niemającymi siedziby w tym państwie członkowskim.	T/N	Art. 1 pkt 12 lit. a i c projektu ustawy dot. Art. 113 ust. 1 i 9 ustawy o podatku od towarów i usług	13) w art. 113: a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Zwalnia się od podatku sprzedaż dokonywaną przez podatnika posiadającego siedzibę działalności gospodarczej na terytorium kraju, u którego wartość sprzedaży, z wyłączeniem podatku, nie przekroczyła w poprzednim ani bieżącym roku podatkowym kwoty 200 000 zł.”, c) w ust. 9 po wyrazach „przez podatnika” dodaje się wyrazy „posiadającego siedzibę działalności gospodarczej na terytorium kraju”; PL nie zdecydowała się na wprowadzenie zróżnicowanych progów dla sektorów działalności.

	2. Państwa członkowskie, które wprowadziły zwolnienie na mocy ust. 1, przyznają również to zwolnienie dostawom towarów i świadczeniu usług dokonywanym na ich terytorium przez podatników mających siedzibę w innym państwie członkowskim, o ile spełnione są następujące warunki: a) roczny obrót w Unii tego podatnika nie przekracza 100 000 EUR; b) wartość dostaw towarów i świadczenia usług w państwie członkowskim, w którym dany podatnik nie ma siedziby, nie przekracza progu zwolnienia mającego zastosowanie w tym państwie członkowskim w odniesieniu do podatników mających siedzibę w tym państwie członkowskim. 3. Niezależnie od art. 292b, aby podatnik mógł skorzystać ze zwolnienia w państwie członkowskim, w którym podatnik ten nie ma siedziby, musi on: a) dokonać uprzedniego powiadomienia w państwie członkowskim siedziby; oraz b) być zidentyfikowany na potrzeby stosowania zwolnienia za pomocą indywidualnego numeru jedynie w państwie członkowskim siedziby. Państwa członkowskie mogą stosować indywidualny numer identyfikacyjny VAT już przydzielony podatnikowi w odniesieniu do obowiązków tego podatnika wynikających z systemu wewnętrznego lub stosować strukturę numeru VAT lub jakiegokolwiek innego numeru do celów identyfikacji, o której mowa w akapicie pierwszym lit. b). Indywidualny numer identyfikacyjny, o którym mowa w akapicie pierwszym lit. b), zawiera sufiks »EX« lub sufiks »EX« dodaje się do tego numeru. 4. Podatnik z wyprzedzeniem – za pomocą aktualizacji uprzedniego powiadomienia – informuje państwo członkowskie siedziby o wszelkich zmianach w informacjach przedstawionych wcześniej zgodnie z ust. 3 akapit pierwszy, w tym o zamiarze skorzystania ze zwolnienia w państwie członkowskim lub państwach członkowskich innych niż wskazane w uprzednim powiadomieniu oraz o oświadczeniu o		Art. 1 pkt 13 projektu ustawy dot. art. 113a i art. 113b ustawy o podatku od towarów i usług	14) po art. 113 dodaje się art. 113a i art. 113b w brzmieniu: „Art. 113a. 1. Zwalnia się od podatku sprzedaż dokonywaną przez podatnika posiadającego siedzibę działalności gospodarczej w państwie członkowskim innym niż Rzeczpospolita Polska, jeżeli łącznie są spełnione następujące warunki: 1) całkowita roczna wartość dostaw towarów i świadczenia usług dokonanych przez podatnika w danym roku podatkowym, dla których miejscem opodatkowania jest terytorium Unii Europejskiej, z wyłączeniem podatku od wartości dodanej, w tym wartość sprzedaży na terytorium kraju, z wyłączeniem podatku, zwana dalej „rocznym obrotem na terytorium Unii Europejskiej”, u tego podatnika nie przekroczyła w poprzednim ani bieżącym roku podatkowym kwoty 100 000 euro; 2) wartość sprzedaży u tego podatnika, z wyłączeniem podatku, nie przekroczyła w poprzednim ani bieżącym roku podatkowym kwoty określonej w art. 113 ust. 1, przy czym przepisy art. 113 ust. 2 i 9 stosuje się odpowiednio; 3) podatnik nie dokonuje na terytorium kraju dostaw towarów lub świadczenia usług, o których mowa w art. 113 ust. 13. 2. Podatnik, o którym mowa w ust. 1, przed rozpoczęciem korzystania ze zwolnienia na terytorium kraju jest obowiązany: 1) powiadomić państwo członkowskie, w którym posiada siedzibę działalności gospodarczej, o zamiarze skorzystania ze zwolnienia na terytorium kraju, oraz 2) uzyskać, w państwie członkowskim, w którym posiada siedzibę działalności gospodarczej, indywidualny numer identyfikacyjny zawierający kod EX, zwany dalej „numerem identyfikacyjnym EX”, na potrzeby korzystania ze zwolnienia na terytorium kraju. 3. W przypadku gdy warunki, o których mowa w ust. 1 pkt 2 lub 3, nie są spełnione, właściwy naczelnik urzędu skarbowego wydaje postanowienie o odmowie skorzystania ze zwolnienia na terytorium kraju, na które służy zażalenie. 4. Zwolnienie, o którym mowa w ust. 1, przysługuje od dnia, w którym państwo członkowskie siedziby działalności gospodarczej podatnika: 1) poinformuje go o nadaniu numeru identyfikacyjnego EX na potrzeby korzystania ze zwolnienia na terytorium kraju; 2) potwierdzi mu numer identyfikacyjny EX na potrzeby korzystania ze zwolnienia na terytorium kraju – w przypadku gdy został on już nadany na potrzeby korzystania ze zwolnienia na terytorium innego państwa członkowskiego. 5. Podatnik informuje państwo członkowskie siedziby działalności gospodarczej o rezygnacji ze zwolnienia na terytorium kraju. 6. Rezygnacja, o której mowa w ust. 5, jest skuteczna od początku: 1) pierwszego miesiąca kwartału następującego po kwartale poinformowania o tej rezygnacji - w przypadku gdy została złożona w pierwszym lub drugim miesiącu kwartału; 2) drugiego miesiąca kwartału następującego po kwartale poinformowania o tej rezygnacji – w
--	---	--	---	--

	zaprzestaniu stosowania zwolnienia w państwie członkowskim lub państwach członkowskich, w których ten podatnik nie ma siedziby. Zaprzestanie stosowania zwolnienia staje się skuteczne od pierwszego dnia następnego kwartału kalendarzowego po otrzymaniu informacji od podatnika lub, w przypadku gdy taką informację otrzymano w ostatnim miesiącu kwartału kalendarzowego – od pierwszego dnia drugiego miesiąca następnego kwartału kalendarzowego. 5. Zwolnienie ma zastosowanie w odniesieniu do państwa członkowskiego, w którym podatnik nie ma siedziby i w którym ten podatnik zamierza skorzystać ze zwolnienia zgodnie z: a) uprzednim powiadomieniem – od daty poinformowania podatnika o indywidualnym numerze identyfikacyjnym przez państwo członkowskie siedziby; lub b) aktualizacją uprzedniego powiadomienia – od daty potwierdzenia numeru podatnikowi przez państwo członkowskie siedziby, w związku ze zgłoszoną przez podatnika aktualizacją tego powiadomienia. Data, o której mowa w akapicie pierwszym, nie może przypadać później niż w ciągu 35 dni roboczych następujących po otrzymaniu uprzedniego powiadomienia lub aktualizacji uprzedniego powiadomienia, o którym mowa w ust. 3 akapit pierwszy oraz w ust. 4 akapit pierwszy, z wyjątkiem szczególnych przypadków, gdy w celu zapobieżenia uchylaniu się od opodatkowania lub unikaniu opodatkowania państwa członkowskie mogą potrzebować dodatkowego czasu na przeprowadzenie niezbędnych kontroli.		przypadku gdy została złożona w ostatnim miesiącu kwartału. 7. Jeżeli wartość sprzedaży zwolnionej od podatku na terytorium kraju przekroczy kwotę, o której mowa w art. 113 ust. 1 lub 9, lub roczny obrót na terytorium Unii Europejskiej przekroczy kwotę 100 000 euro, zwolnienie, o którym mowa w ust. 1, traci moc począwszy od czynności, którą przekroczone te kwoty, w zależności od tego, które ze zdarzeń nastąpiło wcześniej. 8. Przeliczenia na potrzeby określenia wartości sprzedaży, o której mowa w ust. 1 pkt 2 i ust. 7, dokonuje się zgodnie z kursem wymiany opublikowanym przez Europejski Bank Centralny w pierwszym dniu roku lub, jeżeli w tym dniu kurs wymiany nie został opublikowany, stosuje się kurs wymiany z następnego dnia publikacji. 9. Przepisy art. 113 ust. 10a–12 stosuje się odpowiednio. Art. 113b. 1. Podatnik, który posiada siedzibę działalności gospodarczej na terytorium kraju i którego roczny obrót na terytorium Unii Europejskiej nie przekroczył w poprzednim ani bieżącym roku podatkowym kwoty 100 000 euro, może skorzystać ze zwolnienia dla dostaw towarów i świadczenia usług w państwie członkowskim innym niż Rzeczpospolita Polska, na warunkach określonych przez to państwo członkowskie, w szczególności gdy roczny obrót podatnika w tym państwie członkowskim nie przekroczył kwot określonych przez to państwo, jeżeli to państwo członkowskie wprowadziło zwolnienie na zasadach odpowiadających regulacjom, o których mowa w art. 113a. 2. W celu skorzystania ze zwolnienia, o którym mowa w ust. 1, podatnik składa właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego powiadomienie o zamiarze skorzystania ze zwolnienia w państwie członkowskim innym niż Rzeczpospolita Polska, zwane dalej „uprzednim powiadomieniem”. 3. Uprzednie powiadomienie zawiera dane dotyczące podatnika, informację o państwie lub państwach członkowskich, w których podatnik zamierza korzystać ze zwolnienia, a także dane dotyczące rocznego obrotu na terytorium Unii Europejskiej tego podatnika w poprzednim i bieżącym roku podatkowym. 4. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego, uwzględniając informacje przekazane przez właściwe organy podatkowe państw członkowskich, nie później niż w terminie 35 dni roboczych następujących po otrzymaniu uprzedniego powiadomienia: 1) informuje podatnika o nadaniu indywidualnego numeru identyfikacyjnego poprzedzonego kodem PL i zawierającego kod EX, zwanego dalej „polskim numerem identyfikacyjnym EX”, na potrzeby korzystania ze zwolnienia w państwie członkowskim innym niż Rzeczpospolita Polska, jeżeli: a) państwo członkowskie, w którym podatnik zamierza korzystać ze zwolnienia potwierdziło jego prawo do korzystania ze zwolnienia w tym państwie, b) co najmniej jedno z państw członkowskich, w którym podatnik zamierza korzystać ze zwolnienia potwierdziło jego prawo do korzystania ze zwolnienia w tym państwie – w przypadku gdy podatnik w uprzednim powiadomieniu wskazał więcej niż jedno państwo członkowskie, w którym zamierza korzystać ze zwolnienia, 2) potwierdza podatnikowi polski numer identyfikacyjny EX nadany na potrzeby korzystania ze zwolnienia w państwie członkowskim innym niż Rzeczpospolita Polska - w przypadku gdy w uprzednim powiadomieniu podatnik wskazał więcej niż jedno państwo członkowskie, w którym
--	--	--	--

				zamierza korzystać ze zwolnienia, i polski numer identyfikacyjny EX został już nadany na potrzeby korzystania ze zwolnienia na terytorium jednego z tych państw członkowskich, a kolejne państwo członkowskie potwierdziło prawo podatnika do korzystania ze zwolnienia – przy czym jeżeli warunki uprawniające do nadania lub potwierdzenia polskiego numeru identyfikacyjnego EX wymagają dodatkowego zweryfikowania w celu zapobieżenia uchylaniu się od opodatkowania lub unikaniu opodatkowania, właściwy naczelnik urzędu skarbowego może przedłużyć termin do czasu zakończenia tej weryfikacji. 5. W przypadku gdy roczny obrót na terytorium Unii Europejskiej u podatnika przekroczył w poprzednim lub bieżącym roku podatkowym kwotę 100 000 euro, właściwy naczelnik urzędu skarbowego wydaje postanowienie o odmowie nadania polskiego numeru identyfikacyjnego EX, na które służy zażalenie. 6. W przypadku gdy podatnik nie spełnia warunków do korzystania ze zwolnienia określonych przez państwo członkowskie, które wskazał w uprzednim powiadomieniu, właściwy naczelnik urzędu skarbowego, na podstawie informacji przekazanych przez właściwy organ podatkowy tego państwa członkowskiego, informuje podatnika o odmowie skorzystania ze zwolnienia w tym państwie członkowskim, przy czym jeżeli podatnik nie spełnia warunków do korzystania ze zwolnienia we wszystkich państwach członkowskich, które wskazał w uprzednim powiadomieniu, właściwy naczelnik urzędu skarbowego wydaje również postanowienie o odmowie nadania polskiego numeru identyfikacyjnego EX, na które służy zażalenie. 7. Podatnik, o którym mowa w ust. 1, składa właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego aktualizację uprzedniego powiadomienia w przypadku: 1) zamiaru skorzystania ze zwolnienia w kolejnym państwie członkowskim, innym niż Rzeczpospolita Polska; 2) zamiaru rezygnacji ze zwolnienia w państwie członkowskim innym niż Rzeczpospolita Polska; 3) wszelkich zmian danych w nim zawartych. 8. W przypadku, o którym mowa w ust. 7 pkt 1, właściwy naczelnik urzędu skarbowego, nie później niż w terminie 35 dni roboczych następujących po otrzymaniu aktualizacji uprzedniego powiadomienia, potwierdza podatnikowi polski numer identyfikacyjny EX na potrzeby korzystania ze zwolnienia w kolejnym państwie członkowskim, innym niż Rzeczpospolita Polska. Jeżeli warunki uprawniające do potwierdzenia polskiego numeru identyfikacyjnego EX wymagają dodatkowego zweryfikowania w celu zapobieżenia uchylaniu się od opodatkowania lub unikaniu opodatkowania, właściwy naczelnik urzędu skarbowego może przedłużyć termin do czasu zakończenia tej weryfikacji. 9. W przypadku gdy podatnik nie spełnia warunków do korzystania ze zwolnienia określonych przez państwo członkowskie, które wskazał w aktualizacji uprzedniego powiadomienia, właściwy naczelnik urzędu skarbowego, na podstawie informacji przekazanych przez właściwy organ podatkowy tego państwa członkowskiego, informuje podatnika o odmowie skorzystania ze zwolnienia w tym państwie członkowskim 10. W przypadku, o którym mowa w ust. 7 pkt 2, rezygnacja ze zwolnienia jest skuteczna od początku: 1) pierwszego miesiąca kwartału następującego po kwartale poinformowania o tej rezygnacji - w przypadku gdy została złożona w pierwszym lub drugim miesiącu kwartału,
--	--	--	--	--

				2) drugiego miesiąca kwartału następującego po kwartale poinformowania o tej rezygnacji – w przypadku gdy została złożona w ostatnim miesiącu kwartału – przy czym właściwy naczelnik urzędu skarbowego informuje podatnika o państwie członkowskim, w którym zwolnienie przestało mieć zastosowanie. 11. W przypadku gdy podatnik poinformował o rezygnacji ze zwolnienia we wszystkich państwach członkowskich, w których korzystał ze zwolnienia, właściwy naczelnik urzędu skarbowego, w terminach, o których mowa w ust. 10, wydaje postanowienie o dezaktywacji polskiego numeru identyfikacyjnego EX, na które służy zażalenie i które podlega natychmiastowemu wykonaniu, oraz dezaktywuje ten numer. 12. W przypadku gdy: 1) roczny obrót na terytorium Unii Europejskiej u podatnika w poprzednim lub bieżącym roku podatkowym przekroczył kwotę 100 000 euro lub 2) podatnik przestał spełniać warunki do korzystania ze zwolnienia we wszystkich państwach członkowskich, w których korzystał ze zwolnienia, lub 3) zwolnienie przestało mieć zastosowanie we wszystkich państwach członkowskich, w których podatnik korzystał ze zwolnienia, lub 4) podatnik poinformował o zakończeniu swojej działalności gospodarczej lub istnieje uzasadnione przypuszczenie, że jego działalność gospodarcza zakończyła się, w szczególności w przypadkach, o których mowa w art. 96 ust. 4a pkt 3, 4 oraz 6 – właściwy naczelnik urzędu skarbowego niezwłocznie wydaje postanowienie o dezaktywacji polskiego numeru identyfikacyjnego EX, na które służy zażalenie i które podlega natychmiastowemu wykonaniu, oraz dezaktywuje ten numer.. 13. W przypadku gdy jedno z państw członkowskich, w którym podatnik korzystał ze zwolnienia poinformuje, że: 1) przestał on spełniać warunki do korzystania ze zwolnienia w tym państwie członkowskim lub 2) zwolnienie przestało mieć zastosowanie w tym państwie członkowskim – właściwy naczelnik urzędu skarbowego informuje podatnika o państwie członkowskim, w którym podatnik przestał spełniać warunki do korzystania ze zwolnienia lub zwolnienie przestało mieć zastosowanie. 14. Podatnik jest obowiązany do składania właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego: 1) informacji kwartalnej – w terminie miesiąca od końca danego kwartału, przy czym termin ten upływa również, gdy ostatni dzień terminu przypada na sobotę lub dzień ustawowo wolny od pracy; 2) korekty informacji kwartalnej – niezwłocznie, w przypadku wszelkich zmian w informacjach kwartalnych. 15. Informacja kwartalna zawiera dane dotyczące podatnika, w tym informacje o polskim numerze identyfikacyjnym EX, oraz dane o wysokości obrotów osiągniętych w każdym z państw
--	--	--	--	---

	Równowartość w walucie krajowej kwoty, o której mowa w niniejszym artykule, oblicza się poprzez zastosowanie kursu wymiany opublikowanego przez Europejski Bank Centralny w dniu 18 stycznia 2018 r.”;			członkowskich Unii Europejskiej za dany kwartał, w tym o wartości sprzedaży na terytorium kraju. 16. W przypadku gdy podatnik przekroczy kwotę 100 000 euro rocznego obrotu na terytorium Unii Europejskiej, w terminie 15 dni roboczych, licząc od dnia, w którym nastąpiło przekroczenie tej kwoty, składa informację kwartalną za okres od początku kwartału do dnia, w którym ta kwota została przekroczona. 17. Pisma w sprawie korzystania ze zwolnienia, o którym mowa w ust. 1, w tym uprzednie powiadomienie, informacje kwortalne i pełnomocnictwo szczególne, o którym mowa w art. 138e Ordynacji podatkowej, oraz zawiadomienie o jego zmianie, odwołaniu lub wypowiedzeniu, składa się i doręcza wyłącznie za pośrednictwem konta w e-Urzędzie Skarbowym. 18. Do składania pism, o których mowa w ust. 17, jest uprawniony podatnik posiadający konto w e-Urzędzie Skarbowym, na którym został podany aktualny adres poczty elektronicznej lub numer telefonu w celu, o którym mowa w art. 35e ust. 8 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej. 19. Wymóg podania aktualnego adresu poczty elektronicznej lub numeru telefonu na koncie w e-Urzędzie Skarbowym dotyczy również podatnika, jeżeli działa przez pełnomocnika. 20. Do przeliczenia na potrzeby określenia wysokości rocznego obrotu na terytorium Unii Europejskiej przepis art. 113a ust. 8 stosuje się odpowiednio. 21. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia: 1) szczegółowy zakres danych zawartych w uprzednim powiadomieniu wraz z objaśnieniami co do sposobu wypełniania oraz niezbędnymi pouczeniami, uwzględniając konieczność prawidłowego powiadomienia o zamiarze skorzystania ze zwolnienia lub rezygnacji ze zwolnienia w państwie członkowskim innym niż Rzeczpospolita Polska; 2) szczegółowy zakres danych zawartych w informacji kwartalnej wraz z objaśnieniami co do sposobu wypełniania oraz niezbędnymi pouczeniami, uwzględniając konieczność prawidłowej realizacji obowiązków sprawozdawczych.”; Nie wymaga bezpośrednich zapisów w ustawie o VAT – próg limitu określono w art. 113 ust. 1 ustawy o VAT.
Art. 1 pkt 13 dyrektywy 2020/285	13) dodaje się artykuły w brzmieniu: „Artykuł 284a 1. Uprzednie powiadomienie, o którym mowa w art. 284 ust. 3 akapit pierwszy lit. a), zawiera co najmniej następujące informacje: a) nazwę (imię i nazwisko), działalność, formę prawną i adres podatnika; b) państwo lub państwa członkowskie, w których podatnik zamierza skorzystać ze zwolnienia; c) całkowitą wartość dostaw towarów i/lub świadczenia usług dokonanych w państwie członkowskim, w którym podatnik ma siedzibę,	T/N	Art. 1 pkt 13 projektu ustawy dot. art. 113a oraz 113b ustawy o podatku od towarów i usług	7) w art. 96: b) po ust. 3b dodaje się ust. 3c w brzmieniu: „3c. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do podatnika, o którym mowa w art. 113a ust. 1.”, 9) w art. 99 w ust. 7 po wyrazach „na podstawie art. 113” dodaje się wyrazy „albo art. 113a”; 14) po art. 113 dodaje się art. 113a i art. 113b w brzmieniu: „Art. 113a. 1. Zwalnia się od podatku sprzedaż dokonywaną przez podatnika posiadającego siedzibę działalności gospodarczej w państwie członkowskim innym niż Rzeczpospolita Polska, jeżeli łącznie

	oraz w każdym z pozostałych państw członkowskich w poprzednim roku kalendarzowym; d) całkowitą wartość dostaw towarów i/lub świadczenia usług dokonanych w państwie członkowskim, w którym podatnik ma siedzibę, oraz w każdym z pozostałych państw członkowskich w bieżącym roku kalendarzowym przed dokonaniem powiadomienia. Informacje, o których mowa w akapicie pierwszym lit. c) niniejszego ustępu, muszą zostać podane za każdy poprzedni rok kalendarzowy należący do okresu, o którym mowa w art. 288a ust. 1 akapit pierwszy, w odniesieniu do każdego państwa członkowskiego, które stosuje przewidzianą w nim możliwość. 2. W przypadku gdy podatnik informuje państwo członkowskie siedziby zgodnie z art. 284 ust. 4 o tym, że zamierza skorzystać ze zwolnienia w państwie lub państwach członkowskich innych niż wskazane w uprzednim powiadomieniu, podatnik ten nie jest zobowiązany do przekazywania informacji, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, o ile informacje te zostały już ujęte w sprawozdaniach przedłożonych wcześniej na podstawie art. 284b. Aktualizacja uprzedniego powiadomienia, o której mowa w akapicie pierwszym, zawiera indywidualny numer identyfikacyjny, o którym mowa w art. 284 ust. 3 lit. b). Artykuł 284b 1. Podatnik korzystający ze zwolnienia przewidzianego w art. 284 ust. 1 w państwie członkowskim, w którym podatnik ten nie ma siedziby, zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 284 ust. 3 i 4, za każdy kwartał kalendarzowy przedstawia państwu członkowskiemu siedziby następujące informacje, łącznie z przydzielonym mu indywidualnym numerem identyfikacyjnym, o którym mowa w art. 284 ust. 3 lit. b): a) całkowitą wartość dostaw towarów lub świadczenia usług dokonanych w danym kwartale kalendarzowym w państwie członkowskim siedziby lub wartość »0«, jeżeli nie dokonywał			są spełnione następujące warunki: 1) całkowita roczna wartość dostaw towarów i świadczenia usług dokonanych przez podatnika w danym roku podatkowym, dla których miejscem opodatkowania jest terytorium Unii Europejskiej, z wyłączeniem podatku od wartości dodanej, w tym wartość sprzedaży na terytorium kraju, z wyłączeniem podatku, zwana dalej „rocznym obrotem na terytorium Unii Europejskiej”, u tego podatnika nie przekroczyła w poprzednim ani bieżącym roku podatkowym kwoty 100 000 euro; 2) wartość sprzedaży u tego podatnika, z wyłączeniem podatku, nie przekroczyła w poprzednim ani bieżącym roku podatkowym kwoty określonej w art. 113 ust. 1, przy czym przepisy art. 113 ust. 2 i 9 stosuje się odpowiednio; 3) podatnik nie dokonuje na terytorium kraju dostaw towarów lub świadczenia usług, o których mowa w art. 113 ust. 13. 2. Podatnik, o którym mowa w ust. 1, przed rozpoczęciem korzystania ze zwolnienia na terytorium kraju jest obowiązany: 1) powiadomić państwo członkowskie, w którym posiada siedzibę działalności gospodarczej, o zamiarze skorzystania ze zwolnienia na terytorium kraju, oraz 2) uzyskać, w państwie członkowskim, w którym posiada siedzibę działalności gospodarczej, indywidualny numer identyfikacyjny zawierający kod EX, zwany dalej „numerem identyfikacyjnym EX”, na potrzeby korzystania ze zwolnienia na terytorium kraju. 3. W przypadku gdy warunki, o których mowa w ust. 1 pkt 2 lub 3, nie są spełnione, właściwy naczelnik urzędu skarbowego wydaje postanowienie o odmowie skorzystania ze zwolnienia na terytorium kraju, na które służy zażalenie. 4. Zwolnienie, o którym mowa w ust. 1, przysługuje od dnia, w którym państwo członkowskie siedziby działalności gospodarczej podatnika: 1) poinformuje go o nadaniu numeru identyfikacyjnego EX na potrzeby korzystania ze zwolnienia na terytorium kraju; 2) potwierdzi mu numer identyfikacyjny EX na potrzeby korzystania ze zwolnienia na terytorium kraju – w przypadku gdy został on już nadany na potrzeby korzystania ze zwolnienia na terytorium innego państwa członkowskiego. 5. Podatnik informuje państwo członkowskie siedziby działalności gospodarczej o rezygnacji ze zwolnienia na terytorium kraju. 6. Rezygnacja, o której mowa w ust. 5, jest skuteczna od początku: 1) pierwszego miesiąca kwartału następującego po kwartale poinformowania o tej rezygnacji - w przypadku gdy została złożona w pierwszym lub drugim miesiącu kwartału; 2) drugiego miesiąca kwartału następującego po kwartale poinformowania o tej rezygnacji – w przypadku gdy została złożona w ostatnim miesiącu kwartału. 7. Jeżeli wartość sprzedaży zwolnionej od podatku na terytorium kraju przekroczy kwotę, o której mowa w art. 113 ust. 1 lub 9, lub roczny obrót na terytorium Unii Europejskiej przekroczy kwotę 100
--	---	--	--	--

	jakichkolwiek dostaw towarów lub świadczenia usług; b) całkowitą wartość dostaw towarów lub świadczenia usług dokonanych w danym kwartale kalendarzowym w każdym z państw członkowskich innym niż państwo członkowskie siedziby lub wartość »0«, jeżeli nie dokonywał jakichkolwiek dostaw towarów lub świadczenia usług. 2. Podatnik przekazuje informacje określone w ust. 1 w ciągu miesiąca od końca danego kwartału kalendarzowego. 3. W przypadku przekroczenia progu rocznego obrotu w Unii, o którym mowa w art. 284 ust. 2 lit. a), podatnik informuje o tym państwo członkowskie siedziby w ciągu 15 dni roboczych. Jednocześnie podatnik jest zobowiązany do przedstawienia wartości dostaw towarów i świadczenia usług, o których mowa w ust. 1, i które zostały dokonane od początku bieżącego kwartału kalendarzowego do dnia, w którym przekroczony został próg rocznego obrotu w Unii. Artykuł 284c 1. Do celów art. 284a ust. 1 lit. c) i d) oraz art. 284b ust. 1 zastosowanie ma, co następuje: a) wartości obejmują kwoty wymienione w art. 288; b) wartości podaje się w euro; c) w przypadku gdy państwo członkowskie przyznające zwolnienie stosuje zróżnicowane progi, o których mowa w art. 284 ust. 1 akapit drugi, podatnik jest zobowiązany przedstawiać temu państwu członkowskiemu oddzielne informacje na temat całkowitej wartości dostaw towarów i/lub świadczenia usług w odniesieniu do każdego progu, który może mieć zastosowanie. Do celów akapitu pierwszego lit. b) państwa członkowskie, które nie przyjęły euro, mogą wymagać, aby wartości te były wyrażone w ich walutach krajowych. Jeżeli dostaw towarów lub świadczenia usług dokonano w innych walutach, podatnik stosuje kurs wymiany mający zastosowanie pierwszego dnia roku		000 euro, zwolnienie, o którym mowa w ust. 1, traci moc począwszy od czynności, którą przekroczono te kwoty, w zależności od tego, które ze zdarzeń nastąpiło wcześniej. 8. Przeliczenia na potrzeby określenia wartości sprzedaży, o której mowa w ust. 1 pkt 2 i ust. 7, dokonuje się zgodnie z kursem wymiany opublikowanym przez Europejski Bank Centralny w pierwszym dniu roku lub, jeżeli w tym dniu kurs wymiany nie został opublikowany, stosuje się kurs wymiany z następnego dnia publikacji. 9. Przepisy art. 113 ust. 10a–12 stosuje się odpowiednio. Art. 113b. 1. Podatnik, który posiada siedzibę działalności gospodarczej na terytorium kraju i którego roczny obrót na terytorium Unii Europejskiej nie przekroczył w poprzednim ani bieżącym roku podatkowym kwoty 100 000 euro, może skorzystać ze zwolnienia dla dostaw towarów i świadczenia usług w państwie członkowskim innym niż Rzeczpospolita Polska, na warunkach określonych przez to państwo członkowskie, w szczególności gdy roczny obrót podatnika w tym państwie członkowskim nie przekroczył kwot określonych przez to państwo, jeżeli to państwo członkowskie wprowadziło zwolnienie na zasadach odpowiadających regulacjom, o których mowa w art. 113a. 2. W celu skorzystania ze zwolnienia, o którym mowa w ust. 1, podatnik składa właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego powiadomienie o zamiarze skorzystania ze zwolnienia w państwie członkowskim innym niż Rzeczpospolita Polska, zwane dalej „uprzednim powiadomieniem”. 3. Uprzednie powiadomienie zawiera dane dotyczące podatnika, informację o państwie lub państwach członkowskich, w których podatnik zamierza korzystać ze zwolnienia, a także dane dotyczące rocznego obrotu na terytorium Unii Europejskiej tego podatnika w poprzednim i bieżącym roku podatkowym. 4. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego, uwzględniając informacje przekazane przez właściwe organy podatkowe państw członkowskich, nie później niż w terminie 35 dni roboczych następujących po ot4. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego, uwzględniając informacje przekazane przez właściwe organy podatkowe państw członkowskich, nie później niż w terminie 35 dni roboczych następujących po otrzymaniu uprzedniego powiadomienia: 1) informuje podatnika o nadaniu indywidualnego numeru identyfikacyjnego poprzedzonego kodem PL i zawierającego kod EX, zwanego dalej „polskim numerem identyfikacyjnym EX”, na potrzeby korzystania ze zwolnienia w państwie członkowskim innym niż Rzeczpospolita Polska, jeżeli: a) państwo członkowskie, w którym podatnik zamierza korzystać ze zwolnienia potwierdziło jego prawo do korzystania ze zwolnienia w tym państwie, b) co najmniej jedno z państw członkowskich, w którym podatnik zamierza korzystać ze zwolnienia potwierdziło jego prawo do korzystania ze zwolnienia w tym państwie – w przypadku gdy podatnik w uprzednim powiadomieniu wskazał więcej niż jedno państwo członkowskie, w którym zamierza korzystać ze zwolnienia, 2) potwierdza podatnikowi polski numer identyfikacyjny EX nadany na potrzeby korzystania ze zwolnienia w państwie członkowskim innym niż Rzeczpospolita Polska - w przypadku gdy w uprzednim powiadomieniu podatnik wskazał więcej niż jedno państwo członkowskie, w którym zamierza korzystać ze zwolnienia, i polski numer identyfikacyjny EX został już nadany na potrzeby korzystania ze zwolnienia na terytorium jednego z tych państw członkowskich, a kolejne państwo członkowskie potwierdziło prawo podatnika do korzystania ze zwolnienia
--	---	--	--

	kalendarzowego. Przeliczeń dokonuje się zgodnie z kursem wymiany opublikowanym przez Europejski Bank Centralny na dany dzień lub, jeżeli w tym dniu kurs wymiany nie został opublikowany, stosując kurs wymiany z następnego dnia publikacji. 2. Państwo członkowskie siedziby może wymagać, aby informacje, o których mowa w art. 284 ust. 3 i 4 oraz art. 284b ust. 1 i 3, były przedkładane drogą elektroniczną na warunkach określonych przez to państwo członkowskie. Artykuł 284d 1. Od podatnika korzystającego ze zwolnienia w państwie członkowskim, w którym podatek ten nie ma siedziby, nie wymaga się, aby w odniesieniu do dostaw towarów lub świadczenia usług objętych zwolnieniem w tym państwie członkowskim: a) był zarejestrowany do celów VAT zgodnie z art. 213 i 214; b) składał deklarację VAT zgodnie z art. 250. 2. Od podatnika korzystającego ze zwolnienia w państwie członkowskim siedziby i w każdym innym państwie członkowskim, w którym podatek ten nie ma siedziby, nie wymaga się, aby w odniesieniu do dostaw towarów lub świadczenia usług objętych zwolnieniem w państwie członkowskim siedziby składał on deklarację VAT zgodnie z art. 250. 3. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 i 2 niniejszego artykułu, w przypadku gdy podatek nie przestrzega przepisów przewidzianych w art. 284b, państwa członkowskie mogą wymagać, aby taki podatek wypełniał obowiązki związane z VAT, takie jak obowiązki, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu. Artykuł 284e Państwo członkowskie siedziby, niezwłocznie dezaktywuje numer identyfikacyjny, o którym mowa w art. 284 ust. 3 lit. b), albo – jeżeli podatek w dalszym ciągu korzysta ze zwolnienia w innym państwie lub państwach członkowskich – dostosowuje informacje otrzymane na podstawie		– przy czym jeżeli warunki uprawniające do nadania lub potwierdzenia polskiego numeru identyfikacyjnego EX wymagają dodatkowego zweryfikowania w celu zapobieżenia uchylaniu się od opodatkowania lub unikaniu opodatkowania, właściwy naczelnik urzędu skarbowego może przedłużyć termin do czasu zakończenia tej weryfikacji. 5. W przypadku gdy roczny obrót na terytorium Unii Europejskiej u podatnika przekroczył w poprzednim lub bieżącym roku podatkowym kwotę 100 000 euro, właściwy naczelnik urzędu skarbowego wydaje postanowienie o odmowie nadania polskiego numeru identyfikacyjnego EX, na które służy zażalenie. 6. W przypadku gdy podatek nie spełnia warunków do korzystania ze zwolnienia określonych przez państwo członkowskie, które wskazał w uprzednim powiadomieniu, właściwy naczelnik urzędu skarbowego, na podstawie informacji przekazanych przez właściwy organ podatkowy tego państwa członkowskiego, informuje podatnika o odmowie skorzystania ze zwolnienia w tym państwie członkowskim, przy czym jeżeli podatek nie spełnia warunków do korzystania ze zwolnienia we wszystkich państwach członkowskich, które wskazał w uprzednim powiadomieniu, właściwy naczelnik urzędu skarbowego wydaje również postanowienie o odmowie nadania polskiego numeru identyfikacyjnego EX, na które służy zażalenie. 7. Podatek, o którym mowa w ust. 1, składa właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego aktualizację uprzedniego powiadomienia w przypadku: 1) zamiaru skorzystania ze zwolnienia w kolejnym państwie członkowskim, innym niż Rzeczpospolita Polska; 2) zamiaru rezygnacji ze zwolnienia w państwie członkowskim innym niż Rzeczpospolita Polska; 3) wszelkich zmian danych w nim zawartych. 8. W przypadku, o którym mowa w ust. 7 pkt 1, właściwy naczelnik urzędu skarbowego, nie później niż w terminie 35 dni roboczych następujących po otrzymaniu aktualizacji uprzedniego powiadomienia, potwierdza podatnikowi polski numer identyfikacyjny EX na potrzeby korzystania ze zwolnienia w kolejnym państwie członkowskim, innym niż Rzeczpospolita Polska. Jeżeli warunki uprawniające do potwierdzenia polskiego numeru identyfikacyjnego EX wymagają dodatkowego zweryfikowania w celu zapobieżenia uchylaniu się od opodatkowania lub unikaniu opodatkowania, właściwy naczelnik urzędu skarbowego może przedłużyć termin do czasu zakończenia tej weryfikacji. 9. W przypadku gdy podatek nie spełnia warunków do korzystania ze zwolnienia określonych przez państwo członkowskie, które wskazał w aktualizacji uprzedniego powiadomienia, właściwy naczelnik urzędu skarbowego, na podstawie informacji przekazanych przez właściwy organ podatkowy tego państwa członkowskiego, informuje podatnika o odmowie skorzystania ze zwolnienia w tym państwie członkowskim 10. W przypadku, o którym mowa w ust. 7 pkt 2, rezygnacja ze zwolnienia jest skuteczna od początku: 1) pierwszego miesiąca kwartału następującego po kwartale poinformowania o tej rezygnacji - w przypadku gdy została złożona w pierwszym lub drugim miesiącu kwartału, 2) drugiego miesiąca kwartału następującego po kwartale poinformowania o tej rezygnacji – w przypadku gdy została złożona w ostatnim miesiącu kwartału
--	--	--	---

	art. 284 ust. 3 i 4 w odniesieniu do danego państwa członkowskiego lub danych państw członkowskich w następujących przypadkach: a) gdy całkowita wartość dostaw towarów lub świadczenia usług zgłoszonych przez podatnika przekracza kwotę, o której mowa w art. 284 ust. 2 lit. a); b) gdy państwo członkowskie przyznające zwolnienie powiadomiło, że podatnik nie kwalifikuje się do skorzystania ze zwolnienia lub zwolnienie przestało mieć zastosowanie w tym państwie członkowskim; c) gdy podatnik poinformował o swojej decyzji o zaprzestaniu stosowania zwolnienia; lub d) gdy podatnik poinformował o zakończeniu swojej działalności lub w inny sposób można domniemywać, że jego działalność zakończyła się.”;		– przy czym właściwy naczelnik urzędu skarbowego informuje podatnika o państwie członkowskim, w którym zwolnienie przestało mieć zastosowanie. 11. W przypadku gdy podatnik poinformował o rezygnacji ze zwolnienia we wszystkich państwach członkowskich, w których korzystał ze zwolnienia, właściwy naczelnik urzędu skarbowego, w terminach, o których mowa w ust. 10, wydaje postanowienie o dezaktywacji polskiego numeru identyfikacyjnego EX, na które służy zażalenie i które podlega natychmiastowemu wykonaniu, oraz dezaktywuje ten numer. 12. W przypadku gdy: 1) roczny obrót na terytorium Unii Europejskiej u podatnika w poprzednim lub bieżącym roku podatkowym przekroczy kwotę 100 000 euro lub 2) podatnik przestał spełniać warunki do korzystania ze zwolnienia we wszystkich państwach członkowskich, w których korzystał ze zwolnienia, lub 3) zwolnienie przestało mieć zastosowanie we wszystkich państwach członkowskich, w których podatnik korzystał ze zwolnienia, lub 4) podatnik poinformował o zakończeniu swojej działalności gospodarczej lub istnieje uzasadnione przypuszczenie, że jego działalność gospodarcza zakończyła się, w szczególności w przypadkach, o których mowa w art. 96 ust. 4a pkt 3, 4 oraz 6 – właściwy naczelnik urzędu skarbowego niezwłocznie wydaje postanowienie o dezaktywacji polskiego numeru identyfikacyjnego EX, na które służy zażalenie i które podlega natychmiastowemu wykonaniu, oraz dezaktywuje ten numer. 13. W przypadku gdy jedno z państw członkowskich, w którym podatnik korzystał ze zwolnienia poinformuje, że: 1) przestał on spełniać warunki do korzystania ze zwolnienia w tym państwie członkowskim lub 2) zwolnienie przestało mieć zastosowanie w tym państwie członkowskim – właściwy naczelnik urzędu skarbowego informuje podatnika o państwie członkowskim, w którym podatnik przestał spełniać warunki do korzystania ze zwolnienia lub zwolnienie przestało mieć zastosowanie. 14. Podatnik jest obowiązany do składania właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego: 1) informacji kwartalnej – w terminie miesiąca od końca danego kwartału, przy czym termin ten upływa również, gdy ostatni dzień terminu przypada na sobotę lub dzień ustawowo wolny od pracy; 2) korekty informacji kwartalnej – niezwłocznie, w przypadku wszelkich zmian w informacjach kwartalnych. 15. Informacja kwartalna zawiera dane dotyczące podatnika, w tym informacje o polskim numerze identyfikacyjnym EX, oraz dane o wysokości obrotów osiągniętych w każdym z państw członkowskich Unii Europejskiej za dany kwartał, w tym o wartości sprzedaży na terytorium kraju. 16. W przypadku gdy podatnik przekroczy kwotę 100 000 euro rocznego obrotu na terytorium Unii
--	---	--	---

				Europejskiej, w terminie 15 dni roboczych, licząc od dnia, w którym nastąpiło przekroczenie tej kwoty, składa informację kwartalną za okres od początku kwartału do dnia, w którym ta kwota została przekroczona. 17. Pisma w sprawie korzystania ze zwolnienia, o którym mowa w ust. 1, w tym uprzednie powiadomienie, informacje kwortalne i pełnomocnictwo szczególne, o którym mowa w art. 138e Ordynacji podatkowej, oraz zawiadomienie o jego zmianie, odwołaniu lub wypowiedzeniu, składa się i doręcza wyłącznie za pośrednictwem konta w e-Urzędzie Skarbowym. 18. Do składania pism, o których mowa w ust. 17, jest uprawniony podatnik posiadający konto w e-Urzędzie Skarbowym, na którym został podany aktualny adres poczty elektronicznej lub numer telefonu w celu, o którym mowa w art. 35e ust. 8 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej. 19. Wymóg podania aktualnego adresu poczty elektronicznej lub numeru telefonu na koncie w e-Urzędzie Skarbowym dotyczy również podatnika, jeżeli działa przez pełnomocnika. 20. Do przeliczenia na potrzeby określenia wysokości rocznego obrotu na terytorium Unii Europejskiej przepis art. 113a ust. 8 stosuje się odpowiednio. 21. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia: 1) szczegółowy zakres danych zawartych w uprzednim powiadomieniu wraz z objaśnieniami co do sposobu wypełniania oraz niezbędnymi pouczeniami, uwzględniając konieczność prawidłowego powiadomienia o zamiarze skorzystania ze zwolnienia lub rezygnacji ze zwolnienia w państwie członkowskim innym niż Rzeczpospolita Polska; 2) szczegółowy zakres danych zawartych w informacji kwartalnej wraz z objaśnieniami co do sposobu wypełniania oraz niezbędnymi pouczeniami, uwzględniając konieczność prawidłowej realizacji obowiązków sprawozdawczych.”;
Art. 1 pkt 14 dyrektywy 2020/285	14) uchyla się art. 285, 286 i 287;	N		Przepis nie wymaga zmian w ustawie o VAT.
Art. 1 pkt 15 dyrektywy 2020/285	15) art. 288 otrzymuje brzmienie: „Artykuł 288 1. Kwota rocznego obrotu stanowiąca punkt odniesienia dla zastosowania zwolnienia, o którym mowa w art. 284, obejmuje następujące kwoty, z wyłączeniem VAT: a) wartość dostaw towarów i świadczenia usług w zakresie, w jakim byłyby one opodatkowane, gdyby zostały dokonane przez podatnika nieobjętego zwolnieniem; b) wartość transakcji zwolnionych, z prawem do odliczenia VAT zapłaconego na poprzednim etapie, zgodnie z art. 110 lub 111 lub art. 125 ust. 1; c) wartość transakcji zwolnionych zgodnie z art. 146–149 oraz art. 151, 152 i 153; d) wartość transakcji zwolnionych zgodnie z art. 138,	T	Art. 1 pkt 12 projektu ustawy dot. art. 113 ust. 2 ustawy o podatku od towarów i usług	b) w ust. 2: - w pkt 1 skreśla się wyrazy „wewnątrzwspólnotowej dostawy towarów oraz”, - w pkt 2 lit. c otrzymuje brzmienie: „c) usług ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych”, Uwaga Przepis krajowy dostosowano z uwzględnieniem zmian do art. 288 dyrektywy VAT na podstawie art. 1 pkt 19 oraz art. 2 dyrektywy 2022/542, szczegóły w tym zakresie poniżej w tabeli zbieżności dyrektywy 2022/542

	gdy zastosowanie ma zwolnienie przewidziane w tym artykule; e) wartość transakcji związanych z nieruchomościami, transakcji finansowych, o których mowa w art. 135 ust. 1 lit. b)–g), oraz usług ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych, chyba że transakcje te mają charakter transakcji pomocniczych. 2.Zbycia materialnych lub niematerialnych dóbr inwestycyjnych podatnika nie uwzględnia się do celów obliczania obrotu, o którym mowa w ust. 1.”;			
Art. 1 pkt 16 dyrektywy 2020/285	16) dodaje się artykuł w brzmieniu: „Artykuł 288a 1.Podatnik, bez względu na to, czy ma siedzibę w państwie członkowskim przyznającym zwolnienie przewidziane w art. 284 ust. 1, nie może korzystać z tego zwolnienia w okresie jednego roku kalendarzowego, jeżeli w poprzednim roku kalendarzowym przekroczył próg określony zgodnie z tym ustępem. Państwo członkowskie przyznające zwolnienie może przedłużyć ten okres do dwóch lat kalendarzowych. W przypadku gdy w trakcie roku kalendarzowego próg, o którym mowa w art. 284 ust. 1, zostaje przekroczony o: a) nie więcej niż 10 %, podatnik może dalej korzystać ze zwolnienia przewidzianego w art. 284 ust. 1 w trakcie tego roku kalendarzowego; b) więcej niż 10 %, od tego momentu zwolnienie przewidziane w art. 284 ust. 1 przestaje mieć zastosowanie. Niezależnie od akapitu drugiego lit. a) i b) państwa członkowskie mogą określić pułap wynoszący 25 % lub zezwolić podatnikowi na dalsze korzystanie ze zwolnienia przewidzianego w art. 284 ust. 1 bez jakiegokolwiek pułapu w trakcie roku kalendarzowego, w którym próg został przekroczony. Stosowanie tego pułapu lub możliwości niestosowania jakiegokolwiek pułapu nie może jednak prowadzić do sytuacji, w której zwolnieniem zostaje objęty podatnik, którego obrót w państwie członkowskim przyznającym zwolnienie przekracza 100 000 EUR. Na zasadzie odstępstwa od akapitów drugiego i trzeciego państwa członkowskie mogą postanowić o zaprzestaniu stosowania zwolnienia przewidzianego w art. 284 ust. 1 od momentu przekroczenia progu określonego zgodnie z tym ustępem. 2.Podatnik niemający siedziby w państwie członkowskim przyznającym zwolnienie przewidziane	T/N	Art. 1 pkt 13 projektu ustawy dot. art. 113a ust. 1, 6 i 8 oraz 113b ust. 1 ustawy o podatku od towarów i usług	„Art. 113a. 1. Zwalnia się od podatku sprzedaż dokonywaną przez podatnika posiadającego siedzibę działalności gospodarczej w państwie członkowskim innym niż Rzeczpospolita Polska, jeżeli łącznie są spełnione następujące warunki: 1) całkowita roczna wartość dostaw towarów i świadczenia usług dokonanych przez podatnika w danym roku podatkowym, dla których miejscem opodatkowania jest terytorium Unii Europejskiej, z wyłączeniem podatku od wartości dodanej, w tym wartość sprzedaży na terytorium kraju, z wyłączeniem podatku, zwana dalej „rocznym obrotem na terytorium Unii Europejskiej”, u tego podatnika nie przekroczyła w poprzednim ani bieżącym roku podatkowym kwoty 100 000 euro; 2) wartość sprzedaży u tego podatnika, z wyłączeniem podatku, nie przekroczyła w poprzednim ani bieżącym roku podatkowym kwoty określonej w art. 113 ust. 1, przy czym przepisy art. 113 ust. 2 i 9 stosuje się odpowiednio; 3) podatnik nie dokonuje na terytorium kraju dostaw towarów lub świadczenia usług, o których mowa w art. 113 ust. 13. 2. Podatnik, o którym mowa w ust. 1, przed rozpoczęciem korzystania ze zwolnienia na terytorium kraju jest obowiązany: 1) powiadomić państwo członkowskie, w którym posiada siedzibę działalności gospodarczej, o zamiarze skorzystania ze zwolnienia na terytorium kraju, oraz 2) uzyskać, w państwie członkowskim, w którym posiada siedzibę działalności gospodarczej, indywidualny numer identyfikacyjny zawierający kod EX, zwany dalej „numerem identyfikacyjnym EX”, na potrzeby korzystania ze zwolnienia na terytorium kraju. 3. W przypadku gdy warunki, o których mowa w ust. 1 pkt 2 lub 3, nie są spełnione, właściwy naczelnik urzędu skarbowego wydaje postanowienie o odmowie skorzystania ze zwolnienia na terytorium kraju, na które służy zażalenie. 4. Zwolnienie, o którym mowa w ust. 1, przysługuje od dnia, w którym państwo członkowskie siedziby działalności gospodarczej podatnika: 1) poinformuje go o nadaniu numeru identyfikacyjnego EX na potrzeby korzystania ze zwolnienia na terytorium kraju; 2) potwierdzi mu numer identyfikacyjny EX na potrzeby korzystania ze zwolnienia na terytorium kraju – w przypadku gdy został on już nadany na potrzeby korzystania ze zwolnienia na terytorium innego państwa członkowskiego. 5. Podatnik informuje państwo członkowskie siedziby działalności gospodarczej o rezygnacji ze zwolnienia na terytorium kraju. 6. Rezygnacja, o której mowa w ust. 5, jest skuteczna od początku: 1) pierwszego miesiąca kwartału następującego po kwartale poinformowania o tej rezygnacji - w przypadku gdy została złożona w pierwszym lub drugim miesiącu kwartału; 2) drugiego miesiąca kwartału następującego po kwartale poinformowania o tej rezygnacji – w

	w art. 284 ust. 1, nie może skorzystać z tego zwolnienia, jeżeli w poprzednim roku kalendarzowym przekroczył próg rocznego obrotu w Unii, o którym mowa w art. 284 ust. 2 lit. a). W przypadku gdy w trakcie roku kalendarzowego próg rocznego obrotu w Unii, o którym mowa w art. 284 ust. 2 lit. a), zostaje przekroczony, od tego momentu zwolnienie przewidziane w art. 284 ust. 1 przyznane podatnikowi niemającemu siedziby w państwie członkowskim przyznającym zwolnienie przestaje mieć zastosowanie. 3. Równowartość w walucie krajowej kwoty, o której mowa w ust. 1, oblicza się poprzez zastosowanie kursu wymiany opublikowanego przez Europejski Bank Centralny w dniu 18 stycznia 2018 r.”;			przypadku gdy została złożona w ostatnim miesiącu kwartału. 7. Jeżeli wartość sprzedaży zwolnionej od podatku na terytorium kraju przekroczy kwotę, o której mowa w art. 113 ust. 1 lub 9, lub roczny obrót na terytorium Unii Europejskiej przekroczy kwotę 100 000 euro, zwolnienie, o którym mowa w ust. 1, traci moc począwszy od czynności, którą przekroczono te kwoty, w zależności od tego, które ze zdarzeń nastąpiło wcześniej. 8. Przeliczenia na potrzeby określenia wartości sprzedaży, o której mowa w ust. 1 pkt 2 i ust. 7, dokonuje się zgodnie z kursem wymiany opublikowanym przez Europejski Bank Centralny w pierwszym dniu roku lub, jeżeli w tym dniu kurs wymiany nie został opublikowany, stosuje się kurs wymiany z następnego dnia publikacji. 9. Przepisy art. 113 ust. 10a–12 stosuje się odpowiednio. Art. 113b. 1. Podatnik, który posiada siedzibę działalności gospodarczej na terytorium kraju i którego roczny obrót na terytorium Unii Europejskiej nie przekroczył w poprzednim ani bieżącym roku podatkowym kwoty 100 000 euro, może skorzystać ze zwolnienia dla dostaw towarów i świadczenia usług w państwie członkowskim innym niż Rzeczpospolita Polska, na warunkach określonych przez to państwo członkowskie, w szczególności gdy roczny obrót podatnika w tym państwie członkowskim nie przekroczył kwot określonych przez to państwo, jeżeli to państwo członkowskie wprowadziło zwolnienie na zasadach odpowiadających regulacjom, o których mowa w art. 113a.
Art. 1 pkt 17 dyrektywy 2020/285	w art. 290 zdanie drugie otrzymuje brzmienie: „Państwa członkowskie mogą ustanowić szczegółowe przepisy i warunki korzystania z tej możliwości.”;	N	Art. 1 pkt 7 projektu ustawy dot. art. 96 ust. 5a ustawy o podatku od towarów i usług	w art. 96: „5a. Jeżeli podatnik utraci prawo do zwolnienia od podatku, o którym mowa w art. 113a ust. 1, lub zrezygnuje z tego zwolnienia, jest obowiązany do złożenia zgłoszenia rejestracyjnego: 1) przed dniem, w którym traci prawo do tego zwolnienia – w przypadku utraty tego prawa, 2) przed początkiem miesiąca, od którego rezygnacja ze zwolnienia jest skuteczna zgodnie z art. 113a ust. 6 – w przypadku kontynuowania wykonywania czynności określonych w art. 5 – przy czym przepis ust. 4 stosuje się odpowiednio.”
Art. 1 pkt 18 dyrektywy 2020/285	uchyla się art. 291 i 292;	N		Zmiany nie wymagają odpowiednich zmian w ustawie o VAT.
Art. 1 pkt 19 dyrektywy 2020/285	w tytule XII rozdział 1 dodaje się sekcję w brzmieniu: „Sekcja 2a Uproszczenie obowiązków dla zwolnionych małych przedsiębiorstw Artykuł 292a Do celów niniejszej sekcji »zwolnione małe przedsiębiorstwo« oznacza każdego podatnika korzystającego ze zwolnienia w państwie członkowskim, w którym VAT jest należny, jak przewidziano w art. 284 ust. 1 i 2. Artykuł 292b Bez uszczerbku dla art. 284 ust. 3, państwa członkowskie mogą zwolnić zwolnione małe przedsiębiorstwa mające siedzibę na ich terytorium,	T/N	Art. 1 pkt 12 projektu ustawy dot. art. 113 ust. 1, 9, 13 ustawy o podatku od towarów i usług	13) w art. 113: a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Zwalnia się od podatku sprzedaż dokonywaną przez podatnika posiadającego siedzibę działalności gospodarczej na terytorium kraju, u którego wartość sprzedaży, z wyłączeniem podatku, nie przekroczyła w poprzednim ani bieżącym roku podatkowym kwoty 200 000 zł.”, (...) c) w ust. 9 po wyrazach „przez podatnika” dodaje się wyrazy „posiadającego siedzibę działalności gospodarczej na terytorium kraju”, d) w ust. 13 uchyla się pkt 3; „Art. 113a. 1. Zwalnia się od podatku sprzedaż dokonywaną przez podatnika posiadającego siedzibę działalności gospodarczej w państwie członkowskim innym niż Rzeczpospolita Polska, jeżeli łącznie są spełnione następujące warunki: 1) całkowita roczna wartość dostaw towarów i świadczenia usług dokonanych przez podatnika w

	które korzystają ze zwolnienia tylko na tym terytorium, z obowiązku zgłaszania rozpoczęcia działalności zgodnie z art. 213 oraz identyfikacji za pomocą indywidualnego numeru zgodnie z art. 214, z wyjątkiem przypadków, gdy przedsiębiorstwa te dokonują transakcji objętych art. 214 lit. b), d) lub e). W przypadku gdy możliwość, o której mowa w akapicie pierwszym, nie jest wykorzystywana, państwa członkowskie wprowadzają procedurę identyfikacji takich zwolnionych małych przedsiębiorstw za pomocą indywidualnego numeru. Procedura identyfikacyjna nie może trwać dłużej niż 15 dni roboczych, z wyjątkiem szczególnych przypadków, gdy w celu zapobieżenia uchylaniu się od opodatkowania lub unikaniu opodatkowania państwa członkowskie mogą potrzebować dodatkowego czasu na przeprowadzenie niezbędnych kontroli. Artykuł 292c Państwa członkowskie mogą zwolnić zwolnione małe przedsiębiorstwa, które mają siedzibę na ich terytorium i korzystają ze zwolnienia tylko na tym terytorium, z obowiązku składania deklaracji VAT określonego w art. 250. W przypadku gdy możliwość, o której mowa w akapicie pierwszym, nie jest wykorzystywana, państwa członkowskie zezwalają takim zwolnionym małym przedsiębiorstwom na składanie uproszczonej deklaracji VAT, obejmującej okres jednego roku kalendarzowego. Zwolnione małe przedsiębiorstwa mogą jednak wybrać stosowanie okresu rozliczeniowego ustalonego zgodnie z art. 252. Artykuł 292d Państwa członkowskie mogą zwolnić zwolnione małe przedsiębiorstwa z niektórych lub wszystkich obowiązków, o których mowa w art. 217–271.”;		Art. 1 pkt 13 projektu ustawy dot. art. 113a ust. 1 ustawy o podatku od towarów i usług Art. 1 pkt 7 projektu ustawy dot. art. 96 ust.3 i 3c, 7bc ustawy o podatku od towarów i usług	danym roku podatkowym, dla których miejscem opodatkowania jest terytorium Unii Europejskiej, z wyłączeniem podatku od wartości dodanej, w tym wartość sprzedaży na terytorium kraju, z wyłączeniem podatku, zwana dalej „rocznym obrotem na terytorium Unii Europejskiej”, u tego podatnika nie przekroczyła w poprzednim ani bieżącym roku podatkowym kwoty 100 000 euro; 2) wartość sprzedaży u tego podatnika, z wyłączeniem podatku, nie przekroczyła w poprzednim ani bieżącym roku podatkowym kwoty określonej w art. 113 ust. 1, przy czym przepisy art. 113 ust. 2 i 9 stosuje się odpowiednio; 3) podatnik nie dokonuje na terytorium kraju dostaw towarów lub świadczenia usług, o których mowa w art. 113 ust. 13. 7) w art. 96: a) ust. 3 otrzymuje brzmienie: „3. Podmioty wymienione w art. 15, u których sprzedaż jest zwolniona od podatku na podstawie art. 113 ust. 1 i 9 lub wykonujące wyłącznie czynności zwolnione od podatku na podstawie art. 43 ust. 1 lub przepisów wydanych na podstawie art. 82 ust. 3: 1) mogą złożyć zgłoszenie rejestracyjne; 2) są obowiązane złożyć zgłoszenie rejestracyjne przed złożeniem powiadomienia, o którym mowa w art. 113b ust. 2 – w przypadku gdy zamierzają skorzystać ze zwolnienia, o którym mowa w art. 113b, i dotychczas nie zostały zarejestrowane jako „podatnik VAT zwolniony”.”, b) po ust. 3b dodaje się ust. 3c w brzmieniu: „3c. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do podatnika, o którym mowa w art. 113a ust. 1.”, (...) e) po ust. 7bb dodaje się ust. 7bc w brzmieniu: „7bc. Naczelnik urzędu skarbowego wykreśla z urzędu podatnika, o którym mowa w art. 113a ust. 1, z rejestru jako podatnika VAT czynnego po uzyskaniu informacji o zidentyfikowaniu go za pomocą indywidualnego numeru identyfikacyjnego, o którym mowa w art. 113a ust. 2 pkt 2, i zawiadamia go o tym wykreśleniu. W przypadku gdy podatnik ten podlegał zarejestrowaniu jako podatnik VAT UE, naczelnik urzędu skarbowego pozostawia go w rejestrze, nadając mu status „podatnika VAT zwolnionego”. Przepisu ust. 12 nie stosuje się.”;
Art. 1 pkt 20 dyrektywy 2020/285	w tytule XII rozdział 1 uchyla się sekcję 3;	N		Zmiana redakcyjna – nie wymaga wprowadzenia przepisów w ustawie o VAT
Art. 1 pkt 21 dyrektywy 2020/285	Art. 1. W dyrektywie 2006/112/WE wprowadza się następujące zmiany: 21) art. 314 lit. c) otrzymuje brzmienie: „c) innego podatnika, o ile dokonywana przez tego innego podatnika dostawa towarów objęta jest	T	Art. 1 pkt 14 lit b) projektu ustawy dot. art. 120 ust. 10 ustawy o	15) w art. 120: b) użyte w ust. 10 w pkt 2 i 4 wyrazy „art. 43 ust. 1 pkt 2 lub art. 113” zastępuje się wyrazami „art. 43 ust. 1 pkt 2, art. 113 lub art. 113a”,

	zwolnieniem dla małych przedsiębiorstw przewidzianym w art. 284 i obejmuje dobra inwestycyjne;"		podatku od towarów i usług	
Art. 1 pkt 22 dyrektywy 2020/285	22) art. 334 lit. c) otrzymuje brzmienie: „c) innego podatnika, o ile dostawa towarów dokonywana przez tego podatnika na podstawie umowy, zgodnie z którą prowizja jest płacona od sprzedaży, jest objęta zwolnieniem dla małych przedsiębiorstw przewidzianym w art. 284 i obejmuje dobra inwestycyjne;"	N	brak	brak
Art. 3 dyrektywy 2020/285	Artykuł 3 Transpozycja 1.Państwa członkowskie przyjmują i publikują do dnia 31 grudnia 2024 r. przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania art. 1 niniejszej dyrektywy. Niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów. Państwa członkowskie stosują te przepisy od dnia 1 stycznia 2025 r. Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Sposób dokonywania takiego odniesienia określany jest przez państwa członkowskie. 2.Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty najważniejszych przepisów prawa krajowego w dziedzinie objętej zakresem art. 1 niniejszej dyrektywy.	T	Art. 10 projektu ustawy	Art. 10. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2025 r., z wyjątkiem art. 8, który wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

TABELA ZBIEŻNOŚCI DOTYCZĄCA IMPLEMENTACJI DYREKTYWY RADY (UE) 2022/542

TYTUŁ AKTU PRAWNEGO:		USTAWA Z DNIA ... O ZMIANIE USTAWY O PODATKU OD TOWARÓW I USŁUG ORAZ NIEKTÓRYCH INNYCH USTAW		
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO/WDRAŻANYCH PRAWNYCH	AKTU AKTÓW	DYREKTYWA RADY (UE) 2022/542 z dnia 5 kwietnia 2022 r. w sprawie zmiany dyrektyw 2006/112/WE i (UE) 2020/285 w zakresie stawek podatku od wartości dodanej		
Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T / N	Jedn. red.	Treść przepisu ustawy
Art. 1 pkt 1-3 dyrektywy 2022/542	1) w art. 53 dodaje się akapit w brzmieniu: „Niniejszy artykuł nie ma zastosowania do wstępu na imprezy, o których mowa w akapicie pierwszym, jeżeli obecność jest wirtualna.”;	T	Art. 1 pkt 4 ustawy dot. art. 28g ust. 1 i 3 ustawy o podatku od towarów i	4) w art. 28g: a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Miejscem świadczenia usług wstępu na imprezy kulturalne, artystyczne, sportowe, naukowe, edukacyjne, rozrywkowe lub podobne, takie jak targi i wystawy, oraz usług pomocniczych związanych z usługami wstępu na te imprezy, świadczonych na rzecz podatnika, w przypadku

	2) w art. 54 ust. 1 dodaje się akapit w brzmieniu: „W przypadku gdy usługi i usługi pomocnicze odnoszą się do działalności, która jest transmitowana lub w inny sposób udostępniana wirtualnie, miejscem świadczenia usług jest jednak miejsce, w którym osoba niebędąca podatnikiem ma siedzibę, stałe miejsce zamieszkania lub zwykle miejsce pobytu.”; 3) w art. 59a wyrażenie wprowadzające otrzymuje brzmienie: „W celu zapobiegania podwójnemu opodatkowaniu, nieopodatkowaniu lub zakłóceniu konkurencji, w odniesieniu do usług, których miejsce świadczenia regulują przepisy art. 44 i 45, art. 54 ust. 1 akapit drugi, oraz art. 56, 58 i 59, państwa członkowskie mogą uznać:”;		usług	gdy obecność na nich nie jest wirtualna, jest miejsce, w którym te imprezy faktycznie się odbywają.”; b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu: „3. W przypadku gdy usługi, o których mowa w ust. 2, odnoszą się do działalności, która jest transmitowana lub w inny sposób udostępniana wirtualnie, miejscem świadczenia tych usług jest miejsce, w którym podmiot niebędący podatnikiem, na rzecz którego są świadczone te usługi, posiada siedzibę, stałe miejsce zamieszkania lub zwykle miejsce pobytu.”; Zgodnie z nowym brzmieniem art. 59a dyrektywy 2006/112/WE, państwa członkowskie mają możliwość wprowadzenia w odniesieniu do usług, których miejsce świadczenia reguluje art. 54 ust. 1 akapit drugi, innego miejsca świadczenia tych usług, jeżeli usługi te byłyby faktyczne użytkowanie i wykorzystanie w innym miejscu niż miejsce świadczenia określone w tym przepisie. Projekt nie przewiduje skorzystania przez Polskę z opcji przewidzianej w art. 59a dyrektywy 2006/112/WE,
Art. 1 pkt 5 lit. a dyrektywy 2022/542	Art. 1. W dyrektywie 2006/112/WE wprowadza się następujące zmiany: 5) w art. 94 wprowadza się następujące zmiany: a) ust. 2 otrzymuje brzmienie: 2. Do importu towarów stosuje się stawkę mającą zastosowanie do dostaw takich samych towarów na terytorium państwa członkowskiego.	N		Nie ma potrzeby wprowadzania nowych regulacji w obowiązujących przepisach, ponieważ już obecnie do importu towarów stosowane są te same stawki jak i do dostaw takich samych towarów w kraju. Zasada ta obowiązuje już w art. 41 ust. 1, 2 i 2a oraz w art. 146ef ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy o VAT.
Art. 1 pkt 5 lit. b dyrektywy 2022/542	Art. 1. W dyrektywie 2006/112/WE wprowadza się następujące zmiany: 5) w art. 94 wprowadza się następujące zmiany: b) dodaje się ustęp w brzmieniu: 3. W drodze odstępstwa od ust. 2 niniejszego artykułu, państwa członkowskie stosujące stawkę podstawową do dostaw dzieł sztuki, przedmiotów kolekcjonerskich i antyków wymienionych w załączniku IX części A, B i C, mogą stosować stawkę obniżoną przewidzianą w art. 98 ust. 1 akapit pierwszy do importu tych towarów na terytorium państwa członkowskiego.	N		Nie ma potrzeby wprowadzania nowych regulacji w obowiązujących przepisach, ponieważ już obecnie do importu dzieł sztuki, przedmiotów kolekcjonerskich i antyków ma zastosowanie stawka obniżona VAT. Zasada ta obowiązuje już w art. 120 ust. 2 ustawy o VAT.
Art. 1 pkt 7 dyrektywy 2022/542	Art. 1. W dyrektywie 2006/112/WE wprowadza się następujące zmiany: 7) dodaje się artykuł w brzmieniu: „Artykuł 98a Stawki obniżone i zwolnienia, o których mowa w art. 98 ust. 1 i 2, nie mają zastosowania do dostaw dzieł sztuki, przedmiotów kolekcjonerskich i antyków, do których mają zastosowanie	T	Art. 1 pkt 14 lit a) projektu ustawy dot. art. 120 ust. 3a ustawy o VAT i art. 1 pkt 15 dot. art. 146ef ustawy o VAT	15) w art. 120: a) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu: „3a. Dla dostawy dzieł sztuki, przedmiotów kolekcjonerskich i antyków opodatkowanych zgodnie z ust. 4 i 5 stawka podatku wynosi 22 %.”; 16) w art. 146ef w ust. 1 w pkt 1 po wyrazach „art. 110” dodaje się wyrazy „, art. 120 ust. 3a”;

	uregulowania szczególne zawarte w tytule XII rozdział 4.";			
Art. 1 pkt 19 dyrektywy 2022/542	19) art. 288 akapit pierwszy pkt 2 otrzymuje brzmienie: „2) wartość transakcji zwolnionych, z prawem do odliczenia VAT zapłaconego na poprzednim etapie, zgodnie z art. 98 ust. 2 lub art. 105a;"	T	Art. 1 pkt 12 projektu ustawy dot. art. 113 ust. 2 ustawy o VAT	b) w ust. 2: - w pkt 1 skreśla się wyrazy „wewnątrzwspólnotowej dostawy towarów oraz”, - w pkt 2 lit. c otrzymuje brzmienie: „c) usług ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych”;
Art. 1 pkt 20 dyrektywy 2022/542	Art. 1. W dyrektywie 2006/112/WE wprowadza się następujące zmiany: 20) art. 316 ust. 1 otrzymuje brzmienie: 1. O ile nie zastosowano stawki obniżonej do dzieł sztuki, przedmiotów kolekcjonerskich i antyków dostarczanych podatnikowi-pośrednikowi lub zaimportowanych przez podatnika-pośrednika, państwa członkowskie przyznają podatnikom-pośrednikom prawo wyboru stosowania procedury marży w odniesieniu do następujących transakcji: a) dostaw dzieł sztuki, przedmiotów kolekcjonerskich lub antyków osobiście zaimportowanych przez podatnika-pośrednika; b) dostaw dzieł sztuki dostarczonych podatnikowi-pośrednikowi przez ich twórców lub ich następców prawnych; c) dostaw dzieł sztuki dostarczonych podatnikowi-pośrednikowi przez podatnika innego niż podatnik-pośrednik.	T	Art. 1 pkt 14 lit c) projektu ustawy dot. art. 120 ust. 11 ustawy o VAT i art. 1 pkt 16 dot. art. 146ei ustawy o VAT	15) w art. 120: c) ust. 11 otrzymuje brzmienie: „11. Przepisy ust. 4 i 5 mogą mieć również zastosowanie do dostawy: 1) dzieł sztuki, przedmiotów kolekcjonerskich lub antyków uprzednio importowanych przez podatnika, o którym mowa w ust. 4 i 5, 2) dzieł sztuki nabytych od ich twórców lub spadkobierców twórców, 3) dzieł sztuki nabytych od podatnika, o którym mowa w art. 15, innego niż podatnik, o którym mowa w ust. 4 i 5, 4) dzieł sztuki nabytych od podatnika podatku od wartości dodanej innego niż podatnik odpowiadający podatnikowi, o którym mowa w ust. 4 i 5 - jeżeli dzieła sztuki, przedmioty kolekcjonerskie lub antyki zaimportowane lub nabyte przez podatnika, o którym mowa w ust. 4 i 5, nie podlegały opodatkowaniu podatkiem według stawki 7 % albo podatkiem od wartości dodanej według stawki odpowiadającej stawce, o której w art. 98 ust. 1 dyrektywy 2006/112/WE.”; 17) art. 146ei otrzymuje brzmienie: „Art. 146ei. Przepis art. 120 ust. 11 stosuje się odpowiednio do dzieł sztuki, przedmiotów kolekcjonerskich oraz antyków, które nie podlegały opodatkowaniu podatkiem według stawki 8%, stosowanej do tych towarów zgodnie z art. 146ef.”.
Art. 2 dyrektywy 2022/542	Artykuł 2. Zmiany w dyrektywie (UE) 2020/285. W art. 1 dyrektywy (UE) 2020/285 pkt 15 otrzymuje brzmienie: 15) art. 288 otrzymuje brzmienie: „ »Artykuł 288 1. Kwota rocznego obrotu stanowiąca punkt odniesienia dla zastosowania zwolnienia, o którym mowa w art. 284, obejmuje następujące kwoty, z wyłączeniem VAT: a) wartość dostaw towarów i świadczenia usług w zakresie, w jakim byłyby one opodatkowane, gdyby zostały dokonane przez podatnika nieobjętego	T	Art. 1 pkt 12 projektu ustawy dot. art. 113 ust. 2 ustawy o podatku od towarów i usług	b) w ust. 2: - w pkt 1 skreśla się wyrazy „wewnątrzwspólnotowej dostawy towarów oraz”, - w pkt 2 lit. c otrzymuje brzmienie: „c) usług ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych”;

[illegible]

Transpozycja 1. Państwa członkowskie przyjmują i publikują do dnia 31 grudnia 2024 r. przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania art. 1 niniejszej dyrektywy.	dotyczy art. 3 ust. 3 pkt 2 ustawy o podatku od towarów i usług	a) w pkt 2 w lit. d na końcu dodaje się przecinek i lit. e w brzmieniu: „e) korzystających ze zwolnienia, o którym mowa w art. 113b”,	Zmiana w art. 3 ust. 3 ma na celu uregulowanie właściwości organów podatkowych dla podatników korzystających ze zwolnienia, o którym mowa w art. 113b, tj. tych dla których państwem członkowskim siedziby działalności gospodarczej jest Rzeczpospolita Polska, korzystających ze zwolnienia w państwach członkowskich innych niż Rzeczpospolita Polska. Organem właściwym dla podatnika będzie Naczelnik Drugiego Urzędu Skarbowego Warszawa-Śródmieście, o czym stanowi nowo dodany art. 3 ust. 3 pkt 2 lit. e. Zaznaczenia wymaga, że wprowadzone przepisy dotyczące właściwości dotyczą wyłącznie korzystania ze zwolnienia w ramach procedury szczególnej. Nie wprowadza się natomiast zmian związanych z właściwością dla innych spraw podatników pozostających poza procedurą SME.
Artykuł 3 dyrektywy 2020/285 Transpozycja 1. Państwa członkowskie przyjmują i publikują do dnia 31 grudnia 2024 r. przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania art. 1 niniejszej dyrektywy.	Art. 1 pkt 1 lit. b dotyczy art. 3 ust. 3 pkt 4 ustawy o podatku od towarów i usług	1) w art. 3 w ust. 3: b) w pkt 3 na końcu kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu: „4) podatników korzystających ze zwolnienia, o którym mowa w art. 113a – właściwym organem podatkowym jest Naczelnik Urzędu Skarbowego Łódź-Śródmieście.”;	Przepis niezbędny do wdrożenia dyrektywy 2020/285. Kolejna zmiana w art. 3 ust. 3 ma na celu uregulowanie właściwości organów podatkowych dla podatników korzystających ze zwolnienia, o którym mowa w art. 113a, tj. tych dla których państwem członkowskim siedziby działalności gospodarczej nie jest Rzeczpospolita Polska, którzy zdecydują się na korzystanie ze zwolnienia podmiotowego w Polsce. Organem właściwym dla podatnika będzie Naczelnik Urzędu Skarbowego Łódź – Śródmieście, o czym stanowi nowo dodany art. 3 ust. 3 pkt 4. W przypadku, gdy konieczne będzie załatwianie przez podatnika korzystającego z procedury szczególnej, dla którego państwem członkowskim siedziby nie jest RP, spraw przed organami polskiej administracji skarbowej właściwym w tym celu będzie Naczelnik Łódzkiego Urzędu Skarbowego. Jednocześnie, nie wprowadza się zmian związanych z właściwością dla innych spraw podatników pozostających poza procedurą SME.
Artykuł 3 dyrektywy 2022/542 Transpozycja. 1. Państwa członkowskie przyjmują i opublikują do dnia 31 grudnia 2024 r. przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania art. 1 pkt 1, 2, 5, 7, 12 w odniesieniu do uchylenia art. 103 dyrektywy 2006/112/WE, oraz pkt 20 i art. 2. Państwa członkowskie stosują te przepisy od dnia 1 stycznia 2025 r. Od dnia 1 stycznia 2025 r. państwa członkowskie mogą stosować przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne dotyczące pkt 7 i 13 w odniesieniu do dostępu do transmisji strumieniowej na żywo imprez lub wizyt objętych zakresem	Art. 1 pkt 3 dotyczy art. 28c ust 1 ustawy o podatku od towarów i usług	3) w art. 28c w ust. 1 wyrazy „art. 28g ust. 2 i art. 28h-28n” zastępuje się wyrazami „art. 28g ust. 2 i 3 oraz art. 28h-28n”;	Przepis niezbędny do wdrożenia dyrektywy 2022/542 Przepis art. 28c ustawy o VAT określa ogólną zasadę miejsca opodatkowania usług świadczonych na rzecz podmiotów niebędących podatnikami. Zgodnie z ust. 1 tego przepisu miejscem świadczenia usług na rzecz podmiotów niebędących podatnikami jest miejsce, w którym usługodawca posiada siedzibę działalności gospodarczej, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3 oraz art. 28d, art. 28e, art. 28f ust. 1, 2 i 3, art. 28g ust. 2 i art. 28h-28n. W związku z dodaniem w art. 28g ustawy o VAT ust. 3 przewidującego szczególną zasadę określania miejsca świadczenia dla usług związanych z działalnością kulturalną, artystyczną, sportową, naukową, edukacyjną, rozrywkową lub podobną, taką jak targi i wystawy, w tym świadczeń usług przez organizatorów takiej działalności, która jest transmitowana lub w inny sposób udostępniana wirtualnie, świadczonych na rzecz podmiotów niebędących podatnikami, konieczne jest dodanie do zastrzeżeń wskazanych w art. 28c ust. 1 ustawy o VAT zastrzeżenia odnoszącego się do art. 28g ust. 3 ustawy o VAT.

tych punktów oraz pkt 26 załącznika III do dyrektywy 2006/112/WE, wymienionych w załączniku do niniejszej dyrektywy.			
Artykuł 3 dyrektywy 2020/285 Transpozycja 1. Państwa członkowskie przyjmują i publikują do dnia 31 grudnia 2024 r. przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania art. 1 niniejszej dyrektywy.	Art. 1 pkt 6 dotyczy art. 91 ust. 7e ustawy o podatku od towarów i usług	6) w art. 91 ust. 7e otrzymuje brzmienie: „7e. Podatnik, który skorzysta ze zwolnień, o których mowa w art. 43 ust. 1 pkt 3, art. 113 ust. 1 albo art. 113a ust. 1, może dokonać korekty podatku naliczonego za pozostający okres korekty w deklaracji podatkowej składanej za ostatni okres rozliczeniowy, w którym podatnik był podatnikiem VAT czynnym.”;	Przepis niezbędny do wdrożenia dyrektywy 2020/285. Zmiana ma charakter uzupełniający w związku ze zmianami związanymi z wdrożeniem procedury SME, w szczególności wprowadzeniem do ustawy o VAT art. 113a ust. 1. W związku z wprowadzeniem zwolnienia dla podatnika, który posiada siedzibę działalności gospodarczej w innym państwie członkowskim niż RP należało uregulować dokonywanie korekt również przez tego podatnika. Oznacza to, że na podstawie art. 91 ust. 7e ustawy o VAT również ww. podatnik, który skorzysta ze zwolnienia na podstawie art. 113a ust. 1 ustawy o VAT może dokonać korekty podatku naliczonego za pozostający okres korekty w deklaracji podatkowej składanej za ostatni okres rozliczeniowy, w którym podatnik ten był podatnikiem VAT czynnym. Jednocześnie skreślenie wyrazu: „ponownie” w brzmieniu projektowanego przepisu ma na celu pełne oddanie jego stosowania zarówno dla sytuacji gdy podatnik korzystał wcześniej ze zwolnienia i wraca do jego stosowania, jak również sytuacji gdy podatnik, po raz pierwszy wybiera zwolnienie – od początku działalności w Polsce funkcjonował jako podatnik VAT czynny.
Artykuł 3 dyrektywy 2020/285 Transpozycja 1. Państwa członkowskie przyjmują i publikują do dnia 31 grudnia 2024 r. przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania art. 1 niniejszej dyrektywy.	Art. 1 pkt 7 lit. a dotyczy art. 96 ust. 3 ustawy o podatku od towarów i usług	7) w art. 96: a) ust. 3 otrzymuje brzmienie: „3. Podmioty wymienione w art. 15, u których sprzedaż jest zwolniona od podatku na podstawie art. 113 ust. 1 i 9 lub wykonujące wyłącznie czynności zwolnione od podatku na podstawie art. 43 ust. 1 lub przepisów wydanych na podstawie art. 82 ust. 3: 1) mogą złożyć zgłoszenie rejestracyjne; 2) są obowiązane złożyć zgłoszenie rejestracyjne przed złożeniem powiadomienia, o którym mowa w art. 113b ust. 2 – w przypadku gdy zamierzają skorzystać ze zwolnienia, o którym mowa w art. 113b, i dotychczas nie zostały zarejestrowane jako „podatnik VAT zwolniony”.”;	Przepis niezbędny do wdrożenia dyrektywy 2020/285. Zmieniony art. 96 ust. 3 ma na celu uregulowanie obowiązków w zakresie rejestracji w odniesieniu do podmiotów z siedzibą działalności gospodarczej na terytorium Polski, którzy zamierzają skorzystać ze zwolnienia w innym państwie lub państwach członkowskich. Obecnie podmioty wymienione w art. 15, których sprzedaż jest zwolniona od podatku na podstawie art. 113 ust. 1 i 9 mogą złożyć zgłoszenie rejestracyjne. Po zmianie, ww. podmioty, które nie złożyły zgłoszenia rejestracyjnego i zamierzają skorzystać ze zwolnienia w państwie lub państwach członkowskich, w których nie mają siedziby działalności gospodarczej, przed złożeniem powiadomienia z informacją o takim zamiarze są obowiązane złożyć naczelnikowi urzędu skarbowego zgłoszenie rejestracyjne. Zmiana nie dotyczy podatników, którzy w dalszym ciągu będą korzystać ze zwolnienia z podatku VAT wyłącznie na terytorium Polski.
Artykuł 3 dyrektywy 2020/285 Transpozycja 1. Państwa członkowskie przyjmują i publikują do dnia 31 grudnia 2024 r. przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania art. 1 niniejszej dyrektywy.	Art. 1 pkt 7 lit. c dotyczy art. 96 ust. 4 ustawy o podatku od towarów i usług	7) w art. 96: c) ust. 4 otrzymuje brzmienie: „4. Naczelnik urzędu skarbowego, po weryfikacji danych podanych w zgłoszeniu rejestracyjnym, rejestruje podatnika jako: 1) „podatnika VAT czynnego”, 2) „podatnika VAT zwolnionego” – w	Przepis niezbędny do wdrożenia dyrektywy 2020/285. Obecnie przepis ust. 4 stanowi, że naczelnik urzędu skarbowego po weryfikacji danych podanych w zgłoszeniu rejestracyjnym rejestruje podatnika jako "podatnika VAT czynnego" lub jako "podatnika VAT zwolnionego", i na wniosek podatnika potwierdza to zarejestrowanie. Zmiana przepisu wskazuje, że dodatkowo naczelnik urzędu skarbowego po weryfikacji danych podanych w zgłoszeniu rejestracyjnym rejestruje podatników, o których mowa w art. 113a ust. 1, którzy złożyli zawiadomienie w celu rejestracji jako podatnik VAT UE - jako „podatnika VAT zwolnionego” oraz na wniosek potwierdza to zarejestrowanie. Zatem, podatnik o którym mowa w art. 113a ust. 1 (nieposiadający siedziby działalności gospodarczej na terytorium Polski) który złożył zgłoszenie rejestracyjne w związku z koniecznością uzyskania rejestracji jako

		przypadku podatników, o których mowa w: a) ust. 3, b) art. 113a ust. 1, jeżeli złożyli zawiadomienie w celu rejestracji jako podatnik VAT UE – i na jego wniosek potwierdza to zarejestrowanie.”,	podatnik VAT UE na podstawie art. 97 ust. 2 i 3, zostanie przez naczelnika urzędu skarbowego (po weryfikacji danych podanych w zgłoszeniu rejestracyjnym) zarejestrowany jako „podatnik VAT zwolniony” i na wniosek otrzyma potwierdzenie tego zarejestrowania.
Artykuł 3 dyrektywy 2020/285 Transpozycja 1.Państwa członkowskie przyjmują i publikują do dnia 31 grudnia 2024 r. przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania art. 1 niniejszej dyrektywy.	Art. 1 pkt 8 dotyczy art. 96b ust. 3 pkt 12a ustawy o podatku od towarów i usług	8) w art. 96b w ust. 3 po pkt 12 dodaje się pkt 12a w brzmieniu: „12a) podstawę prawną zwolnienia – w przypadku podatników, o których mowa w art. 113a ust. 1, zarejestrowanych jako podatnicy VAT UE;”;	Przepis niezbędny do wdrożenia dyrektywy 2020/285. Dodany w art. 96b w ust. 3 pkt 12a reguluje kwestię danych, które będą zamieszczane w wykazie podatników w związku ze zmianami w art. 96 w odniesieniu do podatników, o których mowa w art. 113a ust. 1. Zmiana przewiduje, że wykaz podatników dodatkowo zawiera podstawę prawną zwolnienia – w przypadku podatników, o których mowa w art. 113a ust. 1, zarejestrowanych jako podatnicy VAT-UE.
Artykuł 3 dyrektywy 2020/285 Transpozycja 1.Państwa członkowskie przyjmują i publikują do dnia 31 grudnia 2024 r. przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania art. 1 niniejszej dyrektywy.	Art. 1 pkt 9 dotyczy art. 106b ust. 2 ustawy o podatku od towarów i usług	9) w art. 106b w ust. 2 po wyrazach „na podstawie art. 43 ust. 1, art. 113 ust. 1 i 9” dodaje się wyrazy „, art. 113a ust. 1”;	Przepis niezbędny do wdrożenia dyrektywy 2020/285. Zmiana ma charakter dostosowujący do zmian związanych z wdrożeniem procedury SME, w szczególności wprowadzenia do ustawy o VAT art. 113a ust. 1. W związku z wprowadzeniem zwolnienia dla podatnika, który posiada siedzibę działalności w innym państwie członkowskim niż RP należało uregulować kwestie wystawiania faktur. Na podstawie art. 106b ust. 2, podatnik nie będzie obowiązany do wystawienia faktury w odniesieniu do sprzedaży zwolnionej od podatku również na podstawie art. 113a ust. 1 ustawy o VAT. Faktura wystawiana przez podatników zwolnionych nadal będzie wystawiana na żądanie nabywcy.
Artykuł 3 dyrektywy 2020/285 Transpozycja 1.Państwa członkowskie przyjmują i publikują do dnia 31 grudnia 2024 r. przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania art. 1 niniejszej dyrektywy.	Art. 1 pkt 10 lit. a dotyczy art. 106e ust. 1 pkt 4 ustawy o podatku od towarów i usług	10) w art. 106e ust. 1: a) w pkt 4 po wyrazach „z zastrzeżeniem pkt 24 lit. a” dodaje się wyrazy „oraz pkt 25”;	Przepis niezbędny do wdrożenia dyrektywy 2020/285. Zmiana ma charakter dostosowujący do zmian związanych z wdrożeniem procedury SME, w szczególności wprowadzenia do ustawy o VAT art. 113a ust. 1. Na podstawie art. 106e ust. 1 pkt 4, w przypadku wystawienia faktury z tytułu dostawy towarów lub świadczenia usług zwolnionych od podatku na podstawie art. 113a ust. 1, powinna ona zawierać numer, za pomocą którego podatnik korzystający ze zwolnienia, o którym mowa w art. 113a ust. 1, jest zidentyfikowany w państwie członkowskim, w którym posiada siedzibę działalności gospodarczej, na potrzeby korzystania ze zwolnienia na terytorium kraju – numer, o którym mowa w nowo dodanym pkt 25.
Artykuł 3 dyrektywy 2020/285 Transpozycja 1.Państwa członkowskie przyjmują i publikują do dnia 31 grudnia 2024 r. przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania art. 1 niniejszej dyrektywy.	Art. 1 pkt 10 lit. b dotyczy art. 106e ust. 1 pkt 19 ustawy o podatku od towarów i usług	10) w art. 106e ust. 1: b) w pkt 19 po wyrazach „na podstawie art. 43 ust. 1, art. 113 ust. 1 i 9” dodaje się wyrazy „, art. 113a ust. 1”;	Przepis niezbędny do wdrożenia dyrektywy 2020/285. Zmiana ma charakter dostosowujący do zmian związanych z wdrożeniem procedury SME, w szczególności wprowadzenia do ustawy o VAT art. 113a ust. 1. Na podstawie art. 106e ust. 1 pkt 19, w przypadku wystawienia faktury z tytułu dostawy towarów lub świadczenia usług zwolnionych od podatku na podstawie art. 113a ust. 1, powinna ona zawierać przepis ustawy albo aktu wydanego na podstawie ustawy, na podstawie którego podatnik stosuje zwolnienie od podatku.
Artykuł 3 dyrektywy 2020/285 Transpozycja 1.Państwa członkowskie przyjmują i publikują do dnia 31 grudnia 2024 r. przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania art. 1 niniejszej dyrektywy.	Art. 1 pkt 10 lit. c dotyczy art. 106e ust. 1 pkt 25 ustawy o podatku od	10) w art. 106e ust. 1: c) w pkt 24 w lit. b kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 25 w	Przepis niezbędny do wdrożenia dyrektywy 2020/285. Zmiana ma charakter dostosowujący do zmian związanych z wdrożeniem procedury SME, w szczególności wprowadzenia do ustawy o VAT art. 113a ust. 1.

r. przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania art. 1 niniejszej dyrektywy.	towarów i usług	brzmieniu: „25) w przypadku podatnika korzystającego ze zwolnienia, o którym mowa w art. 113a ust. 1, indywidualny numer identyfikacyjny zawierający kod EX, o którym mowa w art. 113a ust. 2 pkt 2.”;	Na podstawie art. 106e ust. 1 pkt 25, w przypadku wystawienia faktury z tytułu dostawy towarów lub świadczenia usług zwolnionych od podatku na podstawie art. 113a ust. 1, powinna ona zawierać indywidualny numer identyfikacyjny zawierający kod EX, o którym mowa w art. 113a ust. 2 pkt 2
Artykuł 3 dyrektywy 2020/285 Transpozycja 1. Państwa członkowskie przyjmują i publikują do dnia 31 grudnia 2024 r. przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania art. 1 niniejszej dyrektywy.	Art. 1 pkt 11 dotyczy art. 106f ust. 2 ustawy o podatku od towarów i usług	11) w art. 106f ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. Przepisy art. 106e ust. 1 pkt 16-21, 24 i 25 oraz ust. 2-6, 10 i 11 stosuje się odpowiednio.”;	Przepis niezbędny do wdrożenia dyrektywy 2020/285. Zmieniony art. 106f ust. 2 reguluje kwestię wystawiania faktur zaliczkowych przez podatnika, który posiada siedzibę działalności w innym państwie członkowskim niż RP. Zgodnie z nowym brzmieniem faktura zaliczkowa powinna podobnie jak faktura końcowa numer, za pomocą którego podatnik korzystający ze zwolnienia, o którym mowa w art. 113a ust. 1, jest zidentyfikowany na potrzeby korzystania z tego zwolnienia. – numer, o którym mowa w art. 106e ust. 1 pkt 25.

2. ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI USTAWA Z DNIA ... O ZMIANIE USTAWY O PODATKU OD TOWARÓW I USŁUG ORAZ NIEKTÓRYCH INNYCH USTAW (UC56)		
POZOSTAŁE PRZEPISY PROJEKTU		
Jedn. red.	Treść przepisu projektu krajowego	Uzasadnienie wprowadzenia przepisu
Art. 2. W ustawie z dnia 13 października 1995 r. o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników (Dz. U. z 2024 r. poz. 375)		
Art. 2 dotyczy art. 2 ust. 5 ustawy o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników	w art. 2 dodaje się ust. 5 w brzmieniu: „5. Obowiązkowi ewidencyjnemu nie podlegają podatnicy, którzy korzystają ze zwolnienia od podatku od towarów i usług na podstawie art. 113a ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2024 r. poz. 361), wyłącznie w zakresie korzystania z tego zwolnienia.”.	Art. 2 ustawy o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników, reguluje zakres podmiotowy dotyczący obowiązków ewidencyjnych. Dodany ust. 5 w art. 2 określa, że obowiązkowi ewidencyjnemu nie podlegają podatnicy, którzy korzystają ze zwolnienia na podstawie art. 113a ustawy o VAT, wyłącznie w zakresie korzystania z tego zwolnienia. Oznacza to, że podatnik z siedzibą działalności gospodarczej w państwie członkowskim innym niż RP w związku z korzystaniem ze zwolnienia na podstawie art. 113a ustawy o VAT nie musi posiadać numeru identyfikacji podatkowej (NIP). Podatnik ten w zakresie korzystania ze zwolnienia, o którym mowa w art. 113a ustawy o VAT, powinien zostać zidentyfikowany za pomocą indywidualnego numeru zawierającego kod EX wyłącznie w państwie członkowskim, w którym posiada siedzibę działalności gospodarczej oraz dokonując sprzedaży na terytorium kraju, zwolnionej z podatku VAT na podstawie ww. przepisu, posługiwać się wyłącznie tym numerem identyfikacyjnym zwolnienia. Tym samym, wyłącznie w zakresie korzystania z opisanego zwolnienia podatnik nie podlega obowiązkowi ewidencyjnemu w rozumieniu ustawy o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników.
Art. 3. W ustawie z dnia 10 września 1999 r. Kodeks karny skarbowy (Dz. U. z 2024 r., poz. 628)		
Art. 3 pkt 1 dotyczy art. 53 § 30c ustawy Kodeks karny skarbowy Art. 3 pkt 2 dotyczy art. 80h ustawy Kodeks karny skarbowy	1) w art. 53 § 30c otrzymuje brzmienie: „§ 30c. Użyte w rozdziale 6 kodeksu określenia „informacja podsumowująca”, „mechanizm podzielonej płatności”, „procedura magazynu typu call-off stock” oraz „uprzednie powiadomienie” mają znaczenie nadane im w ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz.U. z 2024 r. poz. 361).”, 2) po art. 80g dodaje się art. 80h w brzmieniu: „Art. 80h. § 1. Podatnik, który składając organowi podatkowemu uprzednie powiadomienie, podaje nieprawdę lub zataja prawdę albo nie dopełnia obowiązku zawiadomienia o zmianie objętych nim danych, podlega karze grzywny do 240 stawek dziennych. § 2. W wypadku mniejszej wagi, sprawca czynu zabronionego określonego w § 1 podlega karze grzywny za wykroczenie skarbowe.”.	Zmiana w § 30c Kodeksu karnego skarbowego ma charakter dostosowujący do zmian związanych z wdrożeniem procedury SME w zakresie możliwości korzystania przez podatnika, który posiada siedzibę działalności gospodarczej na terytorium kraju, ze zwolnienia w innym państwie członkowskim niż Polska na warunkach określonych przez to państwo. Dodano do ww. przepisu „uprzednie powiadomienie” tak, aby na jego podstawie użyte w rozdziale 6 ustawy KKS nowo wprowadzone określenie „uprzednie powiadomienie” miało znaczenie nadane mu w ustawie o VAT. Dodanie art. 80h w KKS ma na celu objęcie sytuacji składania organowi podatkowemu uprzedniego powiadomienia z podaniem nieprawdy lub zatajeniem prawdy albo niedopełnieniem obowiązku zawiadomienia o zmianie objętych nim danych. Dla takich sytuacji przewiduje się karę grzywny do 240 stawek dziennych (art. 80h § 1). W wypadku mniejszej wagi, sprawca czynu zabronionego określonego w § 1 podlega karze grzywny za wykroczenie skarbowe (art. 80h § 2).
Art. 4. W ustawie z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2023 r. poz. 615, z późn. zm.)		

Art. 4 dotyczy art. 35 ust. 3 pkt 1 lit. h ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej	w art. 35 w ust. 3 w pkt 1 w lit. g średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. h w brzmieniu: „h) pism w sprawie korzystania ze zwolnienia od podatku od towarów i usług, przez podatnika, o którym mowa w art. 113b ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług;”.	Dodanie lit. h) w art. 35 ust. 3 pkt 1 jest związane z wprowadzeniem zmian dotyczących procedury szczególnej zwolnienia z VAT dla małych przedsiębiorców. Podatnicy, którzy posiadają siedzibę działalności gospodarczej na terytorium kraju dla potrzeb korzystania ze zwolnienia w państwie członkowskim, w którym nie posiadają siedziby działalności gospodarczej, będą składali pisma w sprawie korzystania z tego zwolnienia za pośrednictwem e-Urzędu Skarbowego. Wprowadzona zmiana ma na celu wskazanie, że przez CRDP rozumie się system teleinformatyczny służący również do gromadzenia, analizy oraz przetwarzania danych wynikających z pism w sprawie korzystania ze zwolnienia od podatku od towarów i usług, przez podatnika, o którym mowa w art. 113b ustawy o podatku od towarów i usług.
Art. 5. W ustawie z dnia 16 czerwca 2023 r. o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1598 oraz z 2024 r. poz. 852)		
Art. 5 pkt 1 dotyczy art. 1 pkt 2 ustawy z dnia 16 czerwca 2023 r. o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw Art. 5 pkt 2 lit. a dotyczy art. 1 pkt 12 (art. 106ga ust. 2 pkt 3a) ustawy z dnia 16 czerwca 2023 r. o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw Art. 5 pkt 2 lit. b dotyczy art. 1 pkt 12 (art. 106gb ust. 4 pkt 3) ustawy z dnia 16 czerwca 2023 r. o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw	1) użyte w pkt 2, w art. 29a w ust. 13b i 15c wyrazy „art. 106gb ust. 4 pkt 2 i 3” zastępuje się wyrazami „art. 106gb ust. 4 pkt 2–4”; 2) w pkt 12: a) w art. 106ga w ust. 2 po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu: „3a) przez podatnika korzystającego ze zwolnienia na terytorium kraju na podstawie art. 113a ust. 1;”, b) w art. 106gb w ust. 4 w pkt 3 na końcu dodaje się przecinek i wyraz „lub” oraz dodaje się pkt 4 w brzmieniu: „4) nabywcą jest podatnik korzystający ze zwolnienia na terytorium kraju na podstawie art. 113a ust. 1”.	Zmiana ma charakter dostosowujący do zmian związanych z wdrożeniem procedury SME, w szczególności wprowadzeniem do ustawy o VAT art. 106gb ust. 4 pkt 4 oraz art. 113a ust. 1. W przypadku wystawienia faktury korygującej dla podatników zwolnionych z VAT na podstawie art. 113a oraz udostępnienia jej nabywcy w sposób inny niż przy użyciu Krajowego Systemu e-Faktur, obniżenia podstawy opodatkowania, w stosunku do podstawy określonej na wystawionej fakturze z wykazanim podatkiem, będzie można dokonać za okres rozliczeniowy, w którym podatnik otrzyma potwierdzenie otrzymania faktury korygującej przez tego nabywcę. Podobne rozwiązanie będzie stosowane również dla faktur wystawianych takim podatnikom w związku z awarią KSeF. Dodany w art. 106ga w ust. 2 pkt 3a reguluje kwestię braku obowiązku wystawiania faktur ustrukturyzowanych przez podatników, o których mowa w art. 113a ust. 1. Zgodnie z tym przepisem również podatnik posiadający siedzibę w innym państwie członkowskim niż Rzeczpospolita Polska, którego sprzedaż na terytorium kraju będzie zwolniona od podatku na podstawie art. 113a ust. 1 ustawy o VAT, nie będzie miał obowiązku wystawiania faktur ustrukturyzowanych. Dodany w art. 106ga w ust. 4 pkt 4 reguluje kwestię obowiązku udostępniania faktur ustrukturyzowanych podatnikom, o których mowa w art. 113a ust. 1. Zgodnie z tym przepisem faktura ustrukturyzowana jest udostępniana nabywcy w sposób z nim uzgodniony również w przypadku, gdy nabywcą jest podatnik korzystający ze zwolnienia na terytorium kraju na podstawie art. 113a ust. 1 ustawy o VAT. Wprowadzone odstępstwo ma znaczenie z uwagi na uwarunkowania techniczne systemu KSeF. Podatnik korzystający ze zwolnienia w procedurze SME przede wszystkim nie będzie zobowiązany do wystawiania faktur ustrukturyzowanych, jak również z tytułu sprzedaży zwolnionej od podatku na podstawie art. 113a ust. 1 nie będzie miał obowiązku ewidencyjnego na terytorium Polski, tj. posiadania polskiego numeru NIP. Dla celów VAT podatnik będzie posługiwał się indywidualnym

		numerem identyfikacyjnym zawierającym kod EX nadanym w państwie siedziby działalności gospodarczej. Zatem, z uwagi na brak możliwości posiadania standardowego dostępu podatnika, o którym mowa w art. 113a ust. 1 ustawy o VAT do faktury ustrukturyzowanej w Krajowym Systemie e-Faktur, podatnik (sprzedawca) będzie musiał udostępniać ww. fakturę w sposób uzgodniony z nabywcą. Powyższa zasada obowiązuje bez względu na to czy nabywca korzystający ze zwolnienia na podstawie art. 113a ust. 1 ustawy o VAT posiada stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej (w tym uczestniczące w nabyciu towarów i usług) czy też takiego stałego miejsca prowadzenia działalności nie posiada.
Przepis przejściowy Art. 6	Do określenia wartości sprzedaży za 2024 r. stosuje się przepis art. 113 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym.	Zgodnie ze zmienionym brzmieniem art. 113 ust. 2 w wartości sprzedaży osiągananej przez podatnika będą uwzględniane również wewnątrzwspólnotowe dostawy towarów oraz usługi reasekuracyjne – jeżeli usługi nie mają charakteru transakcji pomocniczych. W związku ze zmianą brzmienia art. 113 ust. 2 od dnia 1 stycznia 2025 r. proponuje się przepis przejściowy zgodnie z którym do określenia wartości sprzedaży za 2024 r. stosuje się przepis art. 113 ust. 2 ustawy w brzmieniu dotychczasowym, tj. w wartości sprzedaży za 2024 r. nie będą uwzględniane wewnątrzwspólnotowe dostawy towarów oraz usługi reasekuracyjne – jeżeli usługi nie mają charakteru transakcji pomocniczych.
Przepis przejściowy Art. 7	Podatnicy posiadający siedzibę działalności gospodarczej w państwie członkowskim innym niż Rzeczpospolita Polska, którzy w 2024 r. podlegali obowiązkowi zarejestrowania jako podatnicy VAT czynni, mogą w 2025 r. skorzystać ze zwolnienia, o którym mowa w art. 113a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1.	W art. 7 proponuje się wprowadzenie przepisu przejściowego celem umożliwienia, podatnikom posiadającym siedzibę działalności gospodarczej w państwie członkowskim innym niż Rzeczpospolita Polska, którzy w 2024 r. podlegali obowiązkowi zarejestrowania jako podatnicy VAT czynni, skorzystania ze zwolnienia z VAT w 2025 r. Przepis przejściowy umożliwi takim podatnikom skorzystanie ze zwolnienia w trakcie 2025 r. bez konieczności zachowania rocznej karencji.
Przepis przejściowy Art. 8 ust. 1 i 2	Art. 8. 1. Zawiadomienia określone w art. 120 ust. 13 ustawy zmienianej w art. 1, których ważność upływa po dniu 31 grudnia 2024 r. tracą ją z dniem 31 grudnia 2024 r. 2. W przypadku gdy podatnik chce dokonać wyboru procedury polegającej na opodatkowaniu marży, o której mowa w art. 120 ust. 11 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, i objąć tą procedurą dostawę towarów poczynawszy od dnia 1 stycznia 2025 r., powinien złożyć zawiadomienie, o którym mowa w art. 120 ust. 13 ustawy zmienianej w art. 1, w terminie do dnia 31 grudnia 2024 r.	W celu uregulowania kwestii zawiadomień o przyjęciu sposobu opodatkowania marżą dostaw w przypadkach określonych przepisami zmienianego art. 120 ust. 11 ustawy o VAT proponuje się wprowadzenie przepisu przejściowego w art. 8. Zgodnie z przepisami złożone zawiadomienie jest ważne przez 2 lata licząc od końca miesiąca, w którym podatnik zawiadomił naczelnika urzędu skarbowego. Proponuje się, aby złożone zawiadomienia o przyjętym sposobie opodatkowania marżą w odniesieniu do dotychczasowych regulacji zawartych w art.120 ust. 11 ustawy o VAT utraciły ważność 31 grudnia 2024 r. (przepis przejściowy - art. 8 ust. 1 projektu ustawy). Podatnik, który będzie chciał stosować opodatkowanie marży w przypadkach o którym mowa w art. 120 ust. 11 w projektowanym brzmieniu powinien złożyć nowe zawiadomienie. W przypadku zastosowania już od 1 stycznia 2025 r. rozwiązania wynikającego ze zmienionego art. 120 ust. 11 ustawy o VAT, wprowadza się przepis przejściowy, zgodnie z którym podatnik chcący stosować procedurę marży od dnia wejścia w życie nowych regulacji powinien złożyć zawiadomienie do naczelnika urzędu skarbowego do 31 grudnia 2024 r. (przepis przejściowy - art. 8 ust. 2).
Art. 9 ust. 1-3	1. W latach 2025–2034 maksymalny limit wydatków budżetu państwa będących skutkiem finansowym związanym z utworzeniem systemu informatycznego służącego obsłudze procedury szczególnej, o której mowa w dziale XII w rozdziale 1 ustawy zmienianej w art. 1 wynosi 24,6 mln zł, w tym w: 1) 2025 r. – 1,4 mln zł;	Przepis reguluje maksymalny limit wydatków budżetu państwa. Szacuje się, że łączne wydatki w latach 2025-2034 w związku z procedurą szczególną SME będą na poziomie ok. 24,6 mln zł. W pierwszym roku obowiązywania regulacji

	2) 2026 r. – 1,5 mln zł; 3) 2027 r. – 1,7 mln zł; 4) 2028 r. – 1,9 mln zł; 5) 2029 r. – 2,2 mln zł; 6) 2030 r. – 2,5 mln zł; 7) 2031 r. – 2,8 mln zł; 8) 2032 r. – 3,1 mln zł; 9) 2033 r. – 3,5 mln zł; 10) 2034 r. – 4,0 mln zł. 2. W przypadku przekroczenia lub zagrożenia przekroczeniem przyjętego na dany rok budżetowy maksymalnego limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1, zostanie zastosowany mechanizm korygujący polegający na obniżeniu wydatków związanych z utworzeniem systemu informatycznego służącego obsłudze procedury szczególnej, o której mowa w dziale XII w rozdziale 1 ustawy zmienianej w art. 1. 3. Organem właściwym, który monitoruje wykorzystanie limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1, oraz wdraża mechanizm korygujący, o którym mowa w ust. 2, jest minister właściwy do spraw finansów publicznych.	wydatki w związku z utrzymaniem systemu SME będą się kształtować na poziomie ok. 1,4 mln zł.
--	---	---

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW ¹⁾

z dnia

**w sprawie szczegółowego zakresu danych zawartych w powiadomieniu o zamiarze
skorzystania ze zwolnienia w państwie członkowskim innym niż Rzeczpospolita Polska
oraz w informacji kwartalnej**

Na podstawie art. 113b ust. 21 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2024 r. poz. 361, 852 i ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) szczegółowy zakres danych zawartych w powiadomieniu o zamiarze skorzystania ze zwolnienia w państwie członkowskim innym niż Rzeczpospolita Polska, zwanym dalej „uprzednim powiadomieniem”, wraz z objaśnieniami co do sposobu wypełniania oraz niezbędnymi pouczeniami;
- 2) szczegółowy zakres danych zawartych w informacji kwartalnej wraz z objaśnieniami co do sposobu wypełniania oraz niezbędnymi pouczeniami.

§ 2. 1. Uprzednie powiadomienie zawiera następujące dane:

- 1) oznaczenie naczelnika urzędu skarbowego, do którego jest składane uprzednie powiadomienie i cel jego złożenia;
- 2) identyfikator podatkowy NIP podatnika;
- 3) numer identyfikacyjny VAT, za pomocą którego podatnik jest zidentyfikowany na potrzeby rozliczenia podatku w procedurze, o której mowa w dziale XII w rozdziale 6a ustawy – jeżeli podatnik jest zidentyfikowany do tej procedury;
- 4) numery, za pomocą których podatnik został zidentyfikowany dla celów podatku od wartości dodanej w innych państwach członkowskich;
- 5) nazwę lub imię i nazwisko podatnika;
- 6) formę prawną podatnika;
- 7) rodzaje działalności gospodarczej podatnika;

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej – finanse publiczne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 grudnia 2023 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. poz. 2710).

- 8) adres siedziby lub miejsca zamieszkania podatnika;
- 9) państwo lub państwa członkowskie Unii Europejskiej, w których podatnik zamierza korzystać ze zwolnienia;
- 10) całkowitą wartość sprzedaży dokonaną na terytorium kraju oraz wartość dostaw towarów lub świadczenia usług w każdym z pozostałych państw członkowskich Unii Europejskiej w poprzednim roku podatkowym;
- 11) całkowitą wartość dostaw towarów lub świadczenia usług w roku podatkowym poprzedzającym poprzedni rok podatkowy w przypadku, gdy podatnik ma zamiar skorzystać ze zwolnienia w co najmniej jednym państwie członkowskim Unii Europejskiej, które wymaga wskazania takich danych;
- 12) całkowitą wartość sprzedaży dokonaną na terytorium kraju oraz wartość dostaw towarów lub świadczenia usług w każdym z pozostałych państw członkowskich Unii Europejskiej w roku podatkowym, w którym podatnik składa uprzednie powiadomienie;
- 13) imię i nazwisko pełnomocnika wnioskodawcy, jeżeli został ustanowiony oraz rodzaj tego pełnomocnictwa.

2. Dane, o których mowa w ust. 1 pkt 10–12, przedstawia się oddzielnie w odniesieniu do każdego stosowanego progu zwolnienia w przypadku, gdy państwo lub państwa członkowskie, w których podatnik zamierza skorzystać ze zwolnienia stosują różne progi zwolnienia uzależnione od sektora prowadzonej działalności, w tym nazwę tego sektora.

3. Dane, o których mowa w ust. 1 pkt 10–12, podaje się w euro. W przypadku zastosowania walut innych niż euro, do ich przeliczenia na euro stosuje się kurs wymiany obowiązujący pierwszego dnia roku kalendarzowego, opublikowany przez Europejski Bank Centralny na ten dzień lub jeżeli w tym dniu kurs wymiany nie został opublikowany, stosuje się kurs wymiany z następnego dnia publikacji.

4. W przypadku danych, o których mowa w ust. 1 pkt 10–12, jeżeli podatnik nie dokonywał sprzedaży na terytorium kraju oraz dostaw towarów lub świadczenia usług w pozostałych państwach członkowskich Unii Europejskiej, podaje się wartość „0”.

5. Uprzednie powiadomienie może zawierać informacje o załączonych dokumentach oraz inne dane kontaktowe, w tym adresy stron internetowych, numer telefonu oraz adres poczty elektronicznej.

§ 3. 1. W przypadku aktualizacji uprzedniego powiadomienia zamiast identyfikatora podatkowego NIP podatnika podaje się polski numer identyfikacyjny EX.

2. W przypadku zamiaru skorzystania ze zwolnienia w kolejnym państwie członkowskim, innym niż Rzeczpospolita Polska podatnik nie jest zobowiązany do przekazywania informacji, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 10–12, jeżeli informacje te zostały już ujęte za cały dany rok kalendarzowy w przedłożonych informacjach kwartalnych, o których mowa w § 4.

3. W przypadku zamiaru rezygnacji ze zwolnienia w państwie członkowskim innym niż Rzeczpospolita Polska oraz w przypadku aktualizacji danych podatnika podatnik nie przekazuje informacji, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 9–12.

§ 4. 1. Informacja kwartalna zawiera następujące dane:

- 1) oznaczenie naczelnika urzędu skarbowego, do którego jest składana informacja kwartalna, i cel jej złożenia wraz z oznaczeniem kwartału, za który jest składana;
- 2) polski numer identyfikacyjny EX;
- 3) nazwę lub imię i nazwisko podatnika;
- 4) całkowitą wartość sprzedaży dokonaną w danym kwartale na terytorium kraju;
- 5) całkowitą wartość dostaw towarów lub świadczenia usług dokonanych w danym kwartale w każdym z państw członkowskich Unii Europejskiej;
- 6) oświadczenie o przekroczeniu kwoty 100 000 euro rocznego obrotu na terytorium Unii Europejskiej z oznaczeniem, że składana informacja kwartalna stanowi raport końcowy, oraz datę przekroczenia tej kwoty – w przypadku gdy celem złożenia informacji jest oświadczenie o przekroczeniu rocznego obrotu na terytorium Unii Europejskiej.

2. W przypadku gdy celem złożenia informacji kwartalnej jest korekta tej informacji, podatnik jest zobowiązany również do przekazania informacji, o których mowa w ust. 1, z uwzględnieniem zmian zaistniałych w tej informacji oraz kwartału, którego dotyczy korekta informacji kwartalnej.

3. W wartościach, o których mowa w ust. 1 pkt 4 i 5, pomija się wartości, które zostały już ujęte w złożonym uprzednim powiadomieniu.

4. W informacji kwartalnej składanej po raz pierwszy uwzględnia się również dane, o których mowa w ust. 1 pkt 4 i 5, za okres pomiędzy złożeniem uprzedniego powiadomienia, a nadaniem polskiego numer identyfikacyjnego EX, w zakresie w jakim dane te nie zostały ujęte w złożonym uprzednim powiadomieniu.

5. Przepisy § 2 ust. 2–4 stosuje się odpowiednio.

§ 5. Uprzednie powiadomienie oraz informacja kwartalna zawierają pouczenie podatnika o następującej treści:

„Za podanie nieprawdy lub zatajenie prawdy i przez to narażenie podatku na uszczuplenie grozi odpowiedzialność przewidziana w przepisach Kodeksu karnego skarbowego.”.

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2025 r.

MINISTER FINANSÓW

UZASADNIENIE

I. Potrzeba i cel wydania rozporządzenia

Rozporządzenie w sprawie szczegółowego zakresu danych zawartych w powiadomieniu o zamiarze skorzystania ze zwolnienia w państwie członkowskim innym niż Rzeczpospolita Polska oraz w informacji kwartalnej, wydaje się na podstawie art. 113b ust. 21 *ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług*¹⁾, zwanej dalej „ustawą o VAT”, w związku ze zmianami, jakie wprowadza w niej *ustawa z dnia ... r. o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw*²⁾.

Ustawa i rozporządzenie mają na celu implementację dyrektywy Rady (UE) 2020/285 z dnia 18 lutego 2020 r. zmieniającej dyrektywę 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej w odniesieniu do procedury szczególnej dla małych przedsiębiorstw oraz rozporządzenie (UE) nr 904/2010 w odniesieniu do współpracy administracyjnej i wymiany informacji do celów monitorowania i prawidłowego stosowania procedury szczególnej dla małych przedsiębiorstw³⁾, zwanej dalej „dyrektywą 2020/285”.

Dyrektywa 2020/285 ma zostać zaimplementowana do krajowego porządku prawnego do dnia 31 grudnia 2024 r. Przepisy ustawy i rozporządzenia zaczną obowiązywać od dnia 1 stycznia 2025 r.

Celem projektowanych rozwiązań jest umożliwienie dostępu małym przedsiębiorstwom do środków upraszczających. Po zmianie możliwe będzie stosowanie zwolnienia podmiotowego z VAT w państwach członkowskich Unii Europejskiej, które wprowadziły u siebie procedurę szczególną dla małych przedsiębiorstw, przez podatników posiadających siedzibę działalności gospodarczej w innych państwach członkowskich. Oznacza to, w kontekście wydawanego rozporządzenia, że podatnicy posiadający siedzibę działalności gospodarczej na terytorium Polski będą mogli skorzystać ze zwolnienia podmiotowego w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, na warunkach określonych przez to państwo.

Projektowane rozporządzenie ma na celu określenie zakresu informacji koniecznych do przekazania naczelnikowi urzędu skarbowego w celu przystąpienia do procedury szczególnej przez przedsiębiorstwa zamierzające korzystać ze zwolnienia z VAT w innych państwach członkowskich UE, a następnie określenie zakresu informacji związanych z raportowaniem obrotów osiąganych we wszystkich państwach członkowskich UE w celu potwierdzenia prawa do korzystania ze zwolnienia z VAT w innych państwach członkowskich niż RP.

¹⁾ Dz. U. z 2024 r. poz. 361, z późn. zm.

²⁾ UC56.

³⁾ Dz. Urz. UE L 62 z 02.03.2020, str. 13.

Rozporządzenie jest wydawane na podstawie delegacji ustawowej zawartej w art. 113b ust. 21 ustawy o VAT, zgodnie z którą minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowy zakres danych zawartych w uprzednim powiadomieniu wraz z objaśnieniami co do sposobu wypełniania oraz niezbędnymi pouczeniami, uwzględniając konieczność prawidłowego powiadomienia o zamiarze skorzystania ze zwolnienia lub rezygnacji ze zwolnienia w państwie członkowskim innym niż Rzeczpospolita Polska;
- 2) szczegółowy zakres danych zawartych w informacji kwartalnej wraz z objaśnieniami co do sposobu wypełniania oraz niezbędnymi pouczeniami, uwzględniając konieczność prawidłowej realizacji obowiązków sprawozdawczych.

Projektowane rozporządzenie określa zatem dane, które powinno zawierać powiadomienie o zamiarze skorzystania ze zwolnienia w państwie członkowskim innym niż Rzeczpospolita Polska, dalej jako „uprzednie powiadomienie”, oraz informacja kwartalna służąca raportowaniu obrotów osiągniętych przez podatników w poszczególnych państwach członkowskich UE. Rozporządzenie określa również sposób wypełniania uprzedniego powiadomienia oraz informacji kwartalnej. Przy tym należy podkreślić, że uprzednie powiadomienie i informację kwartalną będzie można złożyć wyłącznie w ustrukturyzowanym formacie dostępnym w e-Urzędzie Skarbowym. Natomiast, do złożenia uprzedniego powiadomienia i informacji kwartalnej uprawniony będzie podatnik lub jego pełnomocnik posiadający konto w e-Urzędzie Skarbowym. Ma to na celu uproszczenie składania ww. pism. Ustrukturyzowane formularze ułatwią wprowadzenia danych, które następnie Polska jako państwo siedziby działalności podatnika jest zobowiązana przekazać innym państwom członkowskim. Formularze papierowe mogłyby zawierać błędy i niepełne informacje. Dodatkowo w związku z tym, że procedura ma charakter transgraniczny, a przyjęte terminy podejmowanych działań są dość krótkie, forma elektroniczna umożliwi dochowanie tych terminów.

II. Zakres przepisów rozporządzenia

§ 2

Zgodnie z § 2 ust. 1 rozporządzenia, uprzednie powiadomienie zawiera następujące dane:

- 1) oznaczenie naczelnika urzędu skarbowego, do którego jest składane uprzednie powiadomienie i cel jego złożenia

Dla podatników zamierzających skorzystać ze zwolnienia w państwie/państwach członkowskich innych niż Rzeczpospolita Polska właściwym organem podatkowym do złożenia uprzedniego powiadomienia będzie Naczelnik Drugiego Urzędu Skarbowego Warszawa-Śródmieście.

Jednocześnie, celem złożenia uprzedniego powiadomienia może być:

- **powiadomienie o zamiarze skorzystania ze zwolnienia w innym państwie/państwach członkowskich niż RP** – wówczas podatnik składa oświadczenie, że ma zamiar korzystać z procedur szczególnych dla małych przedsiębiorstw w państwach członkowskich Unii Europejskiej wraz z zaznaczeniem kodu wybranego państwa członkowskiego (nie składa się uprzedniego powiadomienia w odniesieniu do zwolnienia, które podatnik z siedzibą na terytorium Polski będzie stosował na terytorium kraju),
- **aktualizacja powiadomienia (wskazanie innych państw członkowskich zwolnienia)** – składana po uzyskaniu polskiego numeru identyfikacyjnego EX celem rozszerzenia procedury korzystania ze zwolnienia o inne państwa członkowskie UE,
- **aktualizacja powiadomienia (oświadczenie o zaprzestaniu stosowania zwolnienia)** – w przypadku zamiaru rezygnacji ze zwolnienia w państwie członkowskim innym niż Rzeczpospolita Polska, podatnik składa aktualizację uprzedniego powiadomienia z oświadczeniem, że zaprzestaje stosowania zwolnienia w zakresie procedury szczególnej dla małych przedsiębiorstw w państwach członkowskich wraz z zaznaczeniem kodu państwa członkowskiego, w którym rezygnuje ze zwolnienia,
- **aktualizacja powiadomienia (korekta uprzednio podanych w sekcji C lub D informacji o obrotach)** – składana po uzyskaniu polskiego numeru identyfikacyjnego EX celem korekty informacji zawartej w uprzednim powiadomieniu lub aktualizacji uprzedniego powiadomienia o obrotach w poprzednim roku kalendarzowym, w bieżącym roku kalendarzowym, w roku przypadającym na dwa lata przed rokiem złożenia powiadomienia,
- **aktualizacja powiadomienia (zmiana danych powiadającego)** – dotyczy zmiany danych podatnika.

2) identyfikator podatkowy NIP podatnika

Identyfikator podatkowy NIP jest elementem niezbędnym w celu ubiegania się o możliwość skorzystania ze zwolnienia w państwie członkowskim innym niż RP. Po uzyskaniu dostępu podatnika do procedury szczególnej zwolnienia, a tym samym możliwości korzystania ze zwolnienia w państwie członkowskim innym niż RP, nadany polski numer identyfikacyjny EX będzie kombinacją następujących informacji:

- kod Polski – PL,
- istniejący identyfikator podatkowy NIP podatnika,

- znak „-”,
- sufiks EX.

Podatnik, który korzysta z procedury szczególnej w innym państwie członkowskim niż RP jest wówczas pozbawiony możliwości posługiwania się przy dostawach towarów i świadczeniu usług innym numerem identyfikacyjnym niż polskim numerem identyfikacyjnym EX.

- 3) numer identyfikacyjny VAT, za pomocą którego podatnik jest zidentyfikowany na potrzeby rozliczenia podatku w procedurze, o której mowa w dziale XII w rozdziale 6a ustawy – jeżeli podatnik jest zidentyfikowany do tej procedury

Upřednie powiadomienie powinno zawierać ten element tylko jeżeli podatnik jest zidentyfikowany do procedury, o której mowa w dziale XII w rozdziale 6a ustawy o VAT.

- 4) numery, za pomocą których podatnik został zidentyfikowany dla celów podatku od wartości dodanej w innych państwach członkowskich

Wskazanie tych numerów ma na celu umożliwienie państwom członkowskim innym niż RP, w których podatnik rozpocznie korzystanie ze zwolnienia, działania w zakresie monitorowania prawidłowości posługiwania się przy dostawach towarów i świadczeniu usług wyłącznie polskim numerem identyfikacyjnym EX.

- 5) nazwę lub imię i nazwisko podatnika
- 6) formę prawną podatnika
- 7) rodzaje działalności gospodarczej podatnika

Wykazaniu podlegają wszystkie rodzaje prowadzonej przez podatnika działalności gospodarczej.

- 8) adres siedziby lub miejsca zamieszkania podatnika

Do złożenia upředniego powiadomienia uprawniony jest wyłącznie podatnik, który posiada siedzibę działalności gospodarczej na terytorium kraju. W przypadku działalności gospodarczej osoby fizycznej wskazuje się miejsce zamieszkania tej osoby.

- 9) państwo lub państwa członkowskie Unii Europejskiej, w których podatnik zamierza korzystać ze zwolnienia

Zaznaczeniu podlega odpowiednio kod państwa/państw członkowskich, z wyłączeniem PL. Podatnik, w składanym upřednim powiadomieniu może wskazać dowolną ilość państw członkowskich UE, w których ma zamiar skorzystać ze zwolnienia.

- 10) całkowitą wartość sprzedaży dokonaną na terytorium kraju oraz wartość dostaw towarów lub świadczenia usług w każdym z pozostałych państw członkowskich Unii Europejskiej w poprzednim roku podatkowym

Podatnik wskazuje rok, za który wykazuje informację oraz wartość sprzedaży, którą osiągnął w tym roku na terytorium Polski. Podatnik wykazuje również wartość dostaw towarów lub świadczenia usług w każdym z pozostałych państw członkowskich UE. Przekazane informacje umożliwią wyliczenie obrotu osiągniętego przez podatnika na terytorium Unii Europejskiej oraz obrotów w poszczególnych państwach członkowskich w roku poprzedzającym rok złożenia uprzedniego powiadomienia.

- 11) całkowitą wartość dostaw towarów lub świadczenia usług w roku podatkowym poprzedzającym poprzedni rok podatkowy – w przypadku państw członkowskich Unii Europejskiej, które wymagają wskazania takich danych;

Podatnik dodatkowo wskazuje również dane za rok podatkowy poprzedzający poprzedni rok, (np. składając uprzednie powiadomienie w 2025 roku podaje dane dla 2023 roku) jednak tylko w przypadku tych państw członkowskich UE, które wymagają podania takich danych (m.in. z uwagi na dwuletni okres karencji w tych państwach). Oznacza to, że od podatnika nie jest wymagane podanie tych danych jeżeli państwo członkowskie ich nie wymaga. W takich przypadkach wypełnienie tych pozycji nie jest wymagane.

- 12) całkowitą wartość sprzedaży dokonaną na terytorium kraju oraz wartość dostaw towarów lub świadczenia usług w każdym z pozostałych państw członkowskich Unii Europejskiej w roku podatkowym, w którym podatnik składa uprzednie powiadomienie

Podatnik wskazuje dane o których mowa w pkt 10 za bieżący rok (np. 2025 r., w którym składa uprzednie powiadomienie) i wskazuje rok, którego dotyczą te dane.

- 13) imię i nazwisko pełnomocnika wnioskodawcy, jeżeli został ustanowiony oraz rodzaj tego pełnomocnictwa.

Zgodnie z § 2 ust. 2 rozporządzenia, dane wskazane w pkt 10–12 muszą być przedstawione oddzielnie w odniesieniu do każdego stosowanego progu zwolnienia w przypadku, gdy państwo lub państwa członkowskie, w których podatnik zamierza skorzystać ze zwolnienia stosują różne progi zwolnienia uzależnione od sektora prowadzonej działalności, w tym nazwę tego sektora.

Oznacza to, że podatnik wyłącznie w przypadku państw członkowskich zwolnienia, które stosują tzw. progi sektorowe, oddzielnie przedstawia kwoty osiągniętego obrotu dla danego sektora działalności gospodarczej wraz z podaniem nazwy sektora działalności. Nazwa sektora powinna

być określona zgodnie z przepisami obowiązującymi w danym państwie członkowskim zwolnienia.

Na podstawie § 2 ust. 3 rozporządzenia dane, o których mowa w pkt 10–12, podaje się w euro. W przypadku zastosowania walut innych niż euro, do ich przeliczenia na euro stosuje się kurs wymiany obowiązujący pierwszego dnia roku kalendarzowego, opublikowany przez Europejski Bank Centralny na ten dzień lub jeżeli w tym dniu kurs wymiany nie został opublikowany, stosuje się kurs wymiany z następnego dnia publikacji.

Przepis oznacza, że wszystkie kwoty osiągniętego obrotu muszą być przedstawione w walucie euro. Natomiast, jeżeli podatnik za dany okres dokonywał transakcji w innych walutach, musi przed wprowadzeniem ich do uprzedniego powiadomienia dokonać przeliczenia z zastosowaniem odpowiedniego kursu określonego w tym przepisie.

Z kolei zgodnie § 2 ust. 4 rozporządzenia, w przypadku danych, o których mowa w ust. 1 pkt 10–12, jeżeli podatnik nie dokonywał sprzedaży na terytorium kraju oraz dostaw towarów lub świadczenia usług w pozostałych państwach członkowskich Unii Europejskiej, podaje się wartość „0”.

Obowiązek informowania o zerowych obrotach wynika z przepisów Dyrektywy 2020/285. Przewiduje się, że wszystkie pozycje będą automatycznie uzupełnione wartością „0” – podatnik będzie miał zatem obowiązek uzupełnienia wyłącznie pozycji, co do których obrót w deklarowanym okresie został osiągnięty.

Dodatkowo § 2 ust. 5 rozporządzenia wskazuje, że uprzednie powiadomienie może zawierać informacje o załączonych dokumentach oraz inne dane kontaktowe, w tym adresy stron internetowych, numer telefonu oraz adres poczty elektronicznej.

§ 3.

Zgodnie z § 3 ust. 1 rozporządzenia, w przypadku aktualizacji uprzedniego powiadomienia zamiast identyfikatora podatkowego NIP podatnika podaje się polski numer identyfikacyjny EX.

Oznacza to, że w każdym przypadku przy złożeniu aktualizacji powiadomienia podatnik podaje nadany mu polski numer identyfikacyjny EX.

Zgodnie z § 3 ust. 2 rozporządzenia, w przypadku zamiaru skorzystania ze zwolnienia w kolejnym państwie członkowskim, innym niż Rzeczpospolita Polska podatnik nie jest zobowiązany do przekazywania informacji, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 10–12 jeżeli informacje te zostały już ujęte w przedłożonych informacjach kwartalnych, o których mowa w § 4.

Przepis ten reguluje kwestię sposobu złożenia aktualizacji powiadomienia w celu wskazania kolejnych państw członkowskich zwolnienia. W tym przypadku, podatnik nie musi w aktualizacji uprzedniego powiadomienia przedstawiać danych o całkowitej wartości sprzedaży lub danych o całkowitej wartości dostaw towarów lub świadczenia usług – odpowiednio w poprzednim roku podatkowym, w roku podatkowym poprzedzającym poprzedni rok podatkowy – w przypadku państw członkowskich Unii Europejskiej, które wymagają wskazania takich danych – oraz w roku podatkowym, w którym podatnik składa aktualizację uprzedniego powiadomienia, jeżeli te dane zostały już ujęte przez podatnika w składanych za te okresy informacjach kwartalnych.

Przykładowo, gdy podatnik złożył informacje kwartalne za I, II, III i IV kwartał 2025 r., aktualizując dane poprzez złożenie aktualizacji powiadomienia w marcu 2026 r. nie musi wykazywać danych za cały poprzedni rok, tj. 2025 r.

Rozwiązanie to jest korzystane dla podatników, bowiem raz przekazana informacja o obrotach nie będzie musiała być ponownie wykazywana.

Stosownie do **§ 3 ust. 3** rozporządzenia, w przypadku zamiaru rezygnacji ze zwolnienia w państwie członkowskim innym niż Rzeczpospolita Polska oraz w przypadku aktualizacji danych, podatnik nie przekazuje informacji, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 9–12, tj. danych o całkowitej wartości sprzedaży lub danych o całkowitej wartości dostaw towarów lub świadczenia usług – odpowiednio w poprzednim roku podatkowym, w roku podatkowym poprzedzającym poprzedni rok podatkowy – w przypadku państw członkowskich Unii Europejskiej, które wymagają wskazania takich danych – oraz w roku podatkowym, w którym podatnik składa aktualizację uprzedniego powiadomienia, jak również nie wskazuje państwa lub państw członkowskich Unii Europejskiej, w których podatnik zamierza korzystać ze zwolnienia.

§ 4.

W **§ 4 ust. 1** rozporządzenia wskazano dane jakie powinna zawierać informacja kwartalna:

- 1) oznaczenia naczelnika urzędu skarbowego, do którego jest składana informacja kwartalna i cel jej złożenia wraz z oznaczeniem kwartału, za który jest składana

Podobnie jak w przypadku uprzedniego powiadomienia właściwym naczelnikiem urzędu skarbowego do składania informacji kwartalnych jest Naczelnik Drugiego Urzędu Skarbowego Warszawa-Śródmieście. W przypadku składania informacji kwartalnej podatnik może wskazać jako cel: złożenie informacji kwartalnej lub korektę informacji kwartalnej. Zarówno w przypadku złożenia informacji kwartalnej, jak i złożenia jej korekty podatnik oznacza kwartał, za który jest składana dana informacja kwartalna lub jej korekta.

Jednocześnie, w przypadku przekroczenia kwoty 100 000 euro rocznego obrotu na terytorium Unii Europejskiej, podatnik będzie wskazywał, że składana informacja kwartalna lub jej korekta stanowi raport końcowy.

- 2) polski numer identyfikacyjny EX
- 3) nazwę lub imię i nazwisko podatnika
- 4) całkowitą wartość sprzedaży dokonaną w danym kwartale na terytorium kraju

Pole to dotyczy wyłącznie sprzedaży dokonywanej w danym kwartale na terytorium Polski.

- 5) całkowitą wartość dostaw towarów lub świadczenia usług dokonanych w danym kwartale w każdym z państw członkowskich Unii Europejskiej

Pole to dotyczy wyłącznie dostaw towarów lub świadczenia usług dokonanych w danym kwartale w każdym z państw członkowskich Unii Europejskiej innym niż Polska. W pozycjach tych uwzględnia się również obroty osiągnięte w danym kwartale w państwach członkowskich, w których podatnik nie korzysta ze zwolnienia – ma to służyć uzyskaniu całościowej informacji o obrotach podatnika na terytorium Unii Europejskiej.

- 6) oświadczenie o przekroczeniu kwoty 100 000 euro rocznego obrotu na terytorium Unii Europejskiej z oznaczeniem, że składana informacja kwartalna stanowi raport końcowy oraz datę przekroczenia tej kwoty – w przypadku, gdy celem złożenia informacji jest oświadczenie o przekroczeniu rocznego obrotu na terytorium Unii Europejskiej.

W przypadku gdy podatnik zaznaczy, że składana informacja kwartalna (lub jej aktualizacja) jest raportem końcowym, podatnik będzie obowiązany do złożenia oświadczenia, że w konkretnym dniu przekroczył unijny próg obrotów w wysokości 100 000 euro, co skutkuje utratą możliwości stosowania zwolnienia dla małych przedsiębiorstw w państwach członkowskich zwolnienia.

Przy tym, podatnik będzie musiał wskazać również daty początku i końca deklarowanego okresu, tj. datę początku kwartału, w którym przekroczona została kwota 100 000 euro oraz datę przekroczenia ww. kwoty. Raport końcowy w informacji kwartalnej jest bowiem składany za okres do dnia przekroczenia progu unijnego.

Zgodnie z § 4 ust. 2 rozporządzenia, w przypadku gdy celem złożenia informacji kwartalnej jest korekta tej informacji, podatnik jest zobowiązany również do przekazania informacji, o których mowa w ust. 1 z uwzględnieniem zmian zaistniałych w tej informacji oraz kwartału, którego dotyczy korekta informacji kwartalnej.

Oznacza to, że podatnik jest zobowiązany do przekazania wszystkich informacji, które wskazuje w informacji kwartalnej, jednak z uwzględnieniem zmian zaistniałych w tej informacji. Podatnik wskazuje ponownie również kwartał, którego dotyczy korekta informacji kwartalnej.

W § 4 ust. 3 rozporządzenia, uregulowano kwestię sposobu wykazywania w informacjach kwartalnych danych o sprzedaży dokonanej na terytorium kraju oraz dostawach towarów i świadczeniu usług w innych państwach członkowskich niż RP. Zgodnie z tym – w wartościach, o których mowa w ust. 1 pkt 4 i 5, pomija się wartości, które zostały już ujęte w złożonym uprzednim powiadomieniu – podatnik nie ma obowiązku wskazywania tych samych danych (wartości), które zostały ujęte w uprzednim powiadomieniu.

Przykładowo, gdy podatnik złoży uprzednie powiadomienie 15 lutego 2025 r. oraz zostanie mu nadany polski numer identyfikacyjny EX (nadanie 15 marca 2025 r.) będzie zobowiązany do złożenia pierwszej informacji kwartalnej za I kwartał 2025 r. W związku z tym, że uprzednie powiadomienie zawierało dane za rok, w którym zostało złożone (za bieżący rok – od 1 stycznia 2025 r. do dnia złożenia uprzedniego powiadomienia, tj. 15 lutego 2025 r.), pierwsza informacja kwartalna za I kwartał 2025 r. powinna zawierać dane o sprzedaży na terytorium kraju oraz dokonanych w innych państwach członkowskich niż RP dostawach towarów i świadczeniu usług za okres następujący po złożeniu uprzedniego powiadomienia do końca danego kwartału.

Jednocześnie, zgodnie z § 4 ust. 4 rozporządzenia – w informacji kwartalnej składanej po raz pierwszy uwzględnia się również dane, o których mowa w ust. 1 pkt 4 i 5, za okres pomiędzy złożeniem uprzedniego powiadomienia, a nadaniem polskiego numeru identyfikacyjnego EX, w zakresie w jakim dane te nie zostały ujęte w złożonym uprzednim powiadomieniu – podatnik będzie zobowiązany do uwzględnienia danych w pierwszej informacji kwartalnej, które nie zostały przedstawione w uprzednim powiadomieniu z uwagi na daty/okresy złożenia uprzedniego powiadomienia oraz nadanie polskiego numeru identyfikacyjnego EX.

Przykładowo, gdy podatnik złoży uprzednie powiadomienie 15 marca 2025 r. oraz zostanie mu nadany polski numer identyfikacyjny EX (nadanie 15 kwietnia 2025 r.) będzie zobowiązany do złożenia pierwszej informacji kwartalnej za II kwartał 2025 r. Natomiast, skoro uprzednie powiadomienie zawierało dane za rok, w którym zostało złożone (za bieżący rok – od 1 stycznia 2025 r. do dnia złożenia uprzedniego powiadomienia, tj. tylko do 15 marca 2025 r.), pierwsza informacja kwartalna za II kwartał 2025 r. (kwartał nadania polskiego nr EX) powinna również zawierać dane o zrealizowanej od 16 marca 2025 r. na terytorium kraju sprzedaży oraz dokonanych w innych państwach członkowskich niż RP dostawach towarów i świadczeniu usług (przyjmując że wszystkie transakcje z 15 marca 2025 r. zostały wykazane w uprzednim powiadomieniu).

Zgodnie z § 4 ust. 5 rozporządzenia zasady (§ 2 ust. 2–4), które obowiązują w zakresie złożenia uprzedniego powiadomienia obowiązują również w przypadku składania informacji kwartalnych.

§ 5

W § 5 pouczeń uregulowano zakres pouczeń stosowanych w uprzednim powiadomieniu oraz w informacji kwartalnej. Zgodnie z tym przepisem, uprzednie powiadomienie oraz informacja kwartalna zawierają pouczenia podatnika o następującej treści:

„Za podanie nieprawdy lub zatajenie prawdy grozi odpowiedzialność przewidziana w kodeksie karnym skarbowym.”.

§ 6

Rozporządzenie wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2025 r. (w tym dniu wejdą w życie również zmiany w ustawie o VAT, wprowadzające również delegację ustawową dla Ministra Finansów do wydania niniejszego rozporządzenia..

Rozporządzenie nie podlega notyfikacji w rozumieniu przepisów dotyczących krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych.

Rozporządzenie nie jest sprzeczne z prawem Unii Europejskiej.

Rozporządzenie nie wymaga przedstawienia organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Stosownie do postanowień art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa⁴⁾ oraz § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów⁵⁾, projekt rozporządzenia został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji na stronie internetowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie „Rządowy Proces Legislacyjny”.

⁴⁾ Dz. U. z 2017 r. poz. 248.

⁵⁾ M.P. z 2024 r. poz. 806.

Nazwa projektu Projekt rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie szczegółowego zakresu danych zawartych w powiadomieniu o zamiarze skorzystania ze zwolnienia w państwie członkowskim innym niż Rzeczpospolita Polska oraz w informacji kwartalnej	Data sporządzenia 30.08.2024 r.
Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Finansów	Źródło Upoważnienie ustawowe: Art. 113b ust. 21 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2024 r. poz. 361, z późn. zm.)
Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Jarosław Neneman, Podsekretarz Stanu	Nr w Wykazie prac
Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Tomasz Tratkiewicz, Dyrektor Departamentu Podatku od Towarów i Usług, tel. 22 694-36-21 email: sekretariat.pt@mf.gov.pl	

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Celem projektowanego rozporządzenia jest wykonanie upoważnienia zawartego w art. 113b ust. 21 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2024 r. poz. 361, z późn. zm), w związku ze zmianami, jakie wprowadza ustawa z dnia ... o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. ...). Ww. ustawa zezwala na korzystanie ze zwolnienia w VAT przez małe przedsiębiorstwa posiadające siedzibę działalności gospodarczej w innych państwach członkowskich UE. Z drugiej strony polskie małe przedsiębiorstwa będą mogły korzystać ze zwolnienia z VAT w innych państwach członkowskich UE. Zmiany są zatem skierowane do małych przedsiębiorstw prowadzących działalność w różnych państwach członkowskich UE.

W obecnych regulacjach prawnych brak jest przepisów w zakresie danych, które są wymagane aby podatnik mógł skorzystać ze zwolnienia w podatku VAT na terytorium innych państw członkowskich Unii Europejskiej, uwzględniając przy tym konieczność prawidłowego powiadomienia o zamiarze skorzystania ze zwolnienia lub rezygnacji ze zwolnienia w państwie członkowskim innym niż Rzeczpospolita Polska. Obowiązujące przepisy nie zawierają również regulacji wskazujących, jakie dane podlegają raportowaniu w związku z koniecznością prawidłowej realizacji obowiązków sprawozdawczych przez podatników korzystających ze zwolnienia w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

W projekcie rozporządzenia proponuje się określenie szczegółowego zakresu danych zawartych w powiadomieniu o zamiarze skorzystania ze zwolnienia w państwie członkowskim innym niż Rzeczpospolita Polska wraz z objaśnieniami co do sposobu wypełniania oraz niezbędnymi pouczeniami, uwzględniając przy tym konieczność prawidłowego powiadomienia o zamiarze skorzystania ze zwolnienia lub rezygnacji ze zwolnienia w państwie członkowskim innym niż Rzeczpospolita Polska.

Dodatkowo proponuje się również określenie szczegółowego zakresu danych zawartych w informacji kwartalnej wraz z objaśnieniami co do sposobu wypełniania oraz niezbędnymi pouczeniami, przy uwzględnieniu konieczności prawidłowej realizacji obowiązków sprawozdawczych.

Zakres danych uwzględnionych w powiadomieniu o zamiarze skorzystania ze zwolnienia w państwie członkowskim innym niż Rzeczpospolita Polska oraz w informacji kwartalnej umożliwi przygotowanie odpowiednich formularzy elektronicznych, składanych za pośrednictwem konta w e-Urzędzie Skarbowym.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Wszystkie państwa członkowskie UE są zobowiązane zaimplementować do swoich porządków prawnych przepisy dyrektywy 2020/285, które mają obowiązywać od dnia 1 stycznia 2025 r.

Zakres danych wymagany w powiadomieniu o zamiarze skorzystania ze zwolnienia w innym państwie członkowskim oraz informacji kwartalnej zasadniczo jest tożsamy we wszystkich państwach członkowskich. Natomiast, kwestia uregulowania sposobu składania ww. powiadomienia i informacji kwartalnej pozostaje w gestii każdego państwa członkowskiego UE.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Podatnicy VAT z siedzibą działalności gospodarczej na terytorium Polski, których wartość sprzedaży na terytorium UE nie	Brak danych		Uzyskanie dostępu do zwolnienia w innych państwach członkowskich przez podatników z Polski, po spełnieniu podstawowych

przekroczyła łącznie 100 000 euro, którzy zdecydują się na korzystanie ze zwolnienia w VAT w innych państwach członkowskich UE			wymogów w zakresie limitów wartości sprzedaży, krajowego i unijnego, oraz na warunkach określonych przez państwa przyznające zwolnienie. Złożenie właściwemu organowi w Polsce powiadomienia o zamiarze skorzystania ze zwolnienia w innych państwach członkowskich oraz uzyskanie numeru identyfikacyjnego na potrzeby stosowania zwolnienia w tych państwach. Składanie we właściwym terminie informacji kwartalnej albo informacji kwartalnej zawierającej oświadczenie o przekroczeniu progu unijnego. Ułatwienia w funkcjonowaniu małych przedsiębiorstw z Polski w związku z możliwością stosowania zwolnienia podmiotowego transgranicznie.
--	--	--	--

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt rozporządzenia zostanie przekazany do konsultacji publicznych równoległe z uzgodnieniami zewnętrznymi oraz umieszczony na portalu BIP RCL. Czas trwania konsultacji 21 dni. Projekt zostanie przekazany do następujących podmiotów i organizacji:

Business Centre Club, Stowarzyszenie Księgowych w Polsce, Naczelna Izba Adwokacka, Fundacja Rozwoju Rachunkowości w Polsce, Polska Izba Biegłych Rewidentów, Naczelna Rada Zrzeszeń Handlu i Usług, Krajowa Izba Doradców Podatkowych, Krajowa Izba Gospodarcza, Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej, Konfederacja LEWIATAN, Ogólnopolska Federacja Przedsiębiorców i Pracodawców Przedsiębiorcy.pl, Krajowa Rada Radców Prawnych, Polska Rada Biznesu, Polska Izba Handlu, Związek Rzemiosła Polskiego, Rada Krajowa Federacji Konsumentów, Zrzeszenie Prawników Polskich, Krajowa Izba Gospodarcza Elektroniki i Telekomunikacji, Naczelna Izba Lekarska, Krajowa Rada Notarialna, Naczelna Izba Aptekarska, Polska Organizacja Handlu i Dystrybucji, Związek Przedsiębiorców i Pracodawców, Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji, Związek Importerów i Producentów Sprzętu Elektrycznego i Elektronicznego Branży RTV i IT – ZIPSEE „Cyfrowa Polska”,

Projekt rozporządzenia zostanie przekazany również do zaopiniowania do Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego, Rady Dialogu Społecznego oraz do koordynatora OSR.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)
Dochody ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Wydatki ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Saldo ogółem												
budżet państwa												
JST												

pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Źródła finansowania		Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na dochody budżetu państwa z tytułu podatku VAT. Rozporządzenie ma charakter techniczny i wprowadza formularze elektroniczne o zamiarze skorzystania ze zwolnienia lub rezygnacji ze zwolnienia w państwie członkowskim innym niż Rzeczpospolita Polska. Oddziaływanie na dochody budżetu państwa z tytułu podatku VAT w związku z zezwoleniem na korzystanie ze zwolnienia w VAT przez małe przedsiębiorstwa posiadających siedzibę działalności gospodarczej w innych państwach członkowskich UE zawarte jest w ustawie.										
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń												
7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe												
Skutki												
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)				
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa											
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw											
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe											
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa											
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw											
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe											
Niemierzalne												
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń												
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu												
☐ nie dotyczy												
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).						☐ tak ☒ nie ☐ nie dotyczy						
☒ zmniejszenie liczby dokumentów ☒ zmniejszenie liczby procedur ☒ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:						☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:						
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.						☒ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy						
Komentarz: Zakłada się, że wdrażane rozwiązanie zmniejszy obciążenia regulacyjne w związku z tym, że dotychczas podatnik dokonujący transakcji w państwach członkowskich UE, w których nie miał siedziby działalności gospodarczej, musiał zarejestrować się do VAT i wypełniać obowiązki związane z VAT (m.in. składanie deklaracji, rozliczanie VAT itp.) w każdym państwie członkowskim UE, w którym VAT był należny. Projektowane rozwiązania zapewnią nie tylko dostęp do zwolnienia transgranicznie, ale także zapewnią małym przedsiębiorstwom obsługę procedury w państwie członkowskim UE, w którym dany podatnik ma siedzibę (m.in. składanie uprzednich powiadomień, obowiązki w												

zakresie raportowania).		
Zmiana będzie dotyczyć tylko podmiotów posiadających siedzibę działalności gospodarczej na terytorium RP, którzy dobrowolnie zdecydują się na korzystanie ze zwolnienia w innych państwach członkowskich UE.		
9. Wpływ na rynek pracy		
Wejście w życie ustawy nie będzie miało wpływu na rynek pracy.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe	☐ demografia ☐ mienie państwowe ☐ inne:	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Charakter nowych regulacji nie będzie miał wpływu na pozostałe obszary.	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Planuje się, że rozwiązania zaczną obowiązywać z dniem 1 stycznia 2025 r.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Ze względu na przedmiot projektu ustawy nie przewiduje się ewaluacji efektów projektu.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
Brak.		

Minister do spraw Unii Europejskiej

Adam Szłapka

DPUE.720.836.2024.AKS.10
Warszawa, 02 września 2024 r.
Dot. RM-0610-61-24 z 2.09.2024 r.

Pani Joanna Knapińska
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia

o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw, wyrażona przez ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej

Szanowna Pani Minister,

w związku z przedłożonym projektem ustawy pozwalam sobie wyrazić poniższą opinię.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Z wyrazami szacunku

z upoważnienia

Agnieszka Bartol-Saurel
Sekretarz Stanu
/dokument podpisany elektronicznie/

Do wiadomości:
Pan Andrzej Domański
Minister Finansów